

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ

KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

2'nci Toplantı

6 Şubat 2019 Çarşamba

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- İç Tüzük'ün 33 'üncü maddesi uyarınca Komisyon toplantılarında tam tutanak tutulmasına ilişkin karar

2.- Komisyon gündeminde yer alan (2/1540) ve (2/1541) esas numaralı kanun teklifleri tali Komisyon olarak görüşüleceğinden, İç Tüzük'ün 23 'üncü maddesi uyarınca görüşmelerin tekliflerin geneli üzerinde yapılmasına ve genel uygunluk görüşünün esas Komisyona bildirilmesine ilişkin karar

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü'nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1540)

2.- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541)

IV.- USUL HAKKINDA GÖRÜŞMELER

1.-Komisyonun uzun süredir toplanmaması, tarımla ilgili birçok konunun da Komisyon gündemine alınması ve (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi 'yle ilgili önceden yeterli bilgi verilmemesi hakkında görüşmeler

V.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Adana Milletvekili Ayhan Barut'un (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki komisyon gündeminin belirlenmesiyle ilgili ifadelerine ilişkin açıklaması

2.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki "Kürt bölgeleri" ifadesini hoş karşılamadıklarına ilişkin açıklaması

3.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçın'ın (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasının Komisyonun gündemiyle alakalı olmadığına ilişkin açıklaması

VI.- AÇIKLAMALAR

1.- Gümüşhane Milletvekili Cihan Pektaş'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

2.- İzmir Milletvekili Hasan Kalyoncu'nun Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

3.- Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Halil Yıldız'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

4.- İzmir Milletvekili Hasan Kalyoncu'nun Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçın'ın (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU

2'nci Toplantı

6 Şubat 2019 Çarşamba

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu saat 10.36'da açılarak iki oturum yaptı.

İç Tüzük'ün 33'üncü maddesi uyarınca Komisyon toplantılarında tam tutanak tutulması;

Komisyon gündeminde yer alan (2/1540) ve (2/1541) esas numaralı kanun teklifleri tali Komisyon olarak görüşüleceğinden, İç Tüzük'ün 23'üncü maddesi uyarınca görüşmelerin tekliflerin geneli üzerinde yapılması ve genel uygunluk görüşünün esas Komisyona bildirilmesi,

Kabul edildi.

Komisyonun uzun süredir toplanmaması, tarımla ilgili birçok konunun da Komisyon gündemine alınması ve (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi'yle ilgili önceden yeterli bilgi verilmemesi hakkında bir görüşme yapıldı.

Gümüşhane Milletvekili Cihan Pektaş, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine;

İzmir Milletvekili Hasan Kalyoncu,

Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine;

Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçın'ın (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine;

Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Halil Yıldız, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine;

İlişkin birer açıklama yaptılar.

Komisyon Başkanı Yunus Kılıç,

Adana Milletvekili Ayhan Barut'un (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki komisyon gündeminin belirlenmesiyle ilgili ifadelerine;

Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki "Kürt bölgeleri" ifadesini hoş karşılamadıklarına;

Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçın'ın (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasının Komisyonun gündemiyle alakalı olmadığına;

İlişkin birer açıklamada yaptı.

İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğünün Onaylanması Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1540),

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanması Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541),

Tali komisyon olarak geneli üzerinde görüşmeleri tamamlanarak genel uygunluk görüşünün esas Komisyon olan Dışışleri Komisyonuna sunulması kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından toplantıya 17.28’de son verildi.

6 Şubat 2019 Çarşamba

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 10.36

BAŞKAN : Yunus KILIÇ (Kars)

BAŞKAN VEKİLİ : Hasan KALYONCU (İzmir)

SÖZCÜ : Fatma AKSAL (Edirne)

KÂTİP : Zafer IŞIK (Bursa)

BAŞKAN – Komisyonumuzun kıymetli üyeleri, saygıdeğer katılımcılar; 27’nci Dönem Birinci Yasama Yılı, 2’nci toplantısını açıyor, katılımınız için hepinize teşekkür ediyorum.

Toplantı yeter sayımız vardır, gündeme geçiyorum.

Kıymetli arkadaşlar, Komisyonumuzun, bu dönemde sorumluluk alanımızı teşkil eden konularda uzlaşmayla bütün oturumlarını sürdüreceğine inanıyorum. Başkanlık olarak bizim de bunun için elimizden geleni yapacağımızı, gayretimizin olacağını ifade ediyorum ve ülkemize katkı sağlayacak kararların alınmasına vesile olmasını da temenni ediyorum.

II.- KARARLAR

A)ÇALIŞMA ESASLARINA İLİŞKİN

1.- İç Tüzük’ün 33’üncü maddesi uyarınca Komisyon toplantılarında tam tutanak tutulmasına ilişkin karar

BAŞKAN – Komisyonumuzun çalışmalarının daha verimli ve kalıcı olmasını teminen bütün toplantımızda tam tutanak tutulmasıyla alakalı bir karar alınmasına ihtiyaç var. Bunu oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teşekkür ediyorum.

Şimdi gündemimize geçiyorum.

2.- Komisyon gündeminde yer alan (2/1540) ve (2/1541) esas numaralı kanun teklifleri tali Komisyon olarak görüşüleceğinden, İç Tüzük’ün 23’üncü maddesi uyarınca görüşmelerin tekliflerin geneli üzerinde yapılmasına ve genel uygunluk görüşünün esas Komisyona bildirilmesine ilişkin karar

BAŞKAN – Komisyonumuzun gündeminde Meclis Başkanlığından tali komisyon olarak görevlendirildiğimiz iki gündemimiz var. İç Tüzük’ümüzün 23’üncü maddesinde tali komisyonlar kanun içerisinde kendisine ait olan maddeler üzerinde görüşmeler yaparlar ve bunlar üzerinde karar verirler. Dolayısıyla bize gelen, bugünkü gündemimizi oluşturan uluslararası sözleşmelerde, antlaşmalarda da Komisyonumuz tali komisyon olarak belirlenmiştir. İç Tüzük’ümüzdeki söz konusu düzenleme kapsamında sizler de uygun görürseniz bu uluslararası anlaşmaların her birinin sadece geneli üzerinde görüşme açılmasını ve kabul ettiğiniz takdirde de geneli uygunluk görüşmelerimizin esas komisyon olan Dışişleri Komisyonuna bildirilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teşekkür ediyorum.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü’nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1540)

BAŞKAN - Sayın üyeler, saygıdeğer katılımcılar; şimdi, gündemimizin 1'inci sırasında yer alan, (2/1540) esas numaralı İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü'nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi'nin tümü üzerindeki görüşmeleri açıyorum...

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Sayın Başkan, gündeme geçmeden önce söz talebimiz vardı.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Sayın Başkan, biz söz istedik ama... Söz talebimiz var Sayın Başkan.

BAŞKAN – Gündeme geçmeden önce? Gündeme geçelim, yine söz taleplerinizi sırasıyla alalım arkadaşlar. Yeterince vaktimiz var.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Vaktimiz varsa gündeme geçmeyelim.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Gündem öncesi biraz konuşmamız gerekiyor Sayın Başkan, biraz.

BAŞKAN – Buyurun.

IV.- USUL HAKKINDA GÖRÜŞMELER

1.-Komisyonun uzun süredir toplanmaması, tarımla ilgili birçok konunun da Komisyon gündemine alınması ve (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi'yle ilgili önceden yeterli bilgi verilmemesi hakkında görüşmeler

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim.

Değerli Başkan, değerli konuklar, değerli bürokrat arkadaşlar, değerli basın emekçileri, değerli milletvekili arkadaşlar; herkese merhabalar.

Elbette bu Komisyonun görevi, bu ülkede, Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında, ülkede var olan, yaşanan, tarımla ilgili, tarıma dair, aynı zamanda hukuki ve yasal düzenlemeler üzerinden görevini ve sorumluluğunu yerine getirmektir.

Değerli arkadaşlar, uzunca bir zamandır bu Komisyon'da görev almaktayız ama ne yazık ki bu Komisyonun –bugün de olduğu gibi- tali komisyon olmaktan öteye geçebildiği sadece bir iki toplantı oldu. Onlarda da sulama birliklerini özelleştirme yoluna doğru gittik, bazı önemli kararları iktidar çoğunluğu bu Komisyon'dan elde etti ve Mecliste de geçirdi.

Bu ülkede yer yerinden oynuyor, pazarlarda fiyatlar üç-dört kat artmış durumda. Bu ülkede veba salgını var. Bu ülkede nişasta bazlı şeker meselesi yüzde 10'a, yüzde 5'e, yüzde 2,5'a indirildiği söylenip bir başarı öyküsü yazdırılmaya çalışılıyor. Bu ülkede pazarlar denetleniyor. Bu ülkede soğan depoları köylü âdeta stokçuymuş gibi denetleniyor. Bu ülkede tarım alanları yerle bir oldu. Bu ülkede Ziraat Bankası tarıma destek vermektense spor kulüplerini kurtarmaya çalışıyor. Bu ülkede tarıma dair her şey yerle bir ve ne yazık ki biz bu Komisyonu aşağı yukarı yedi-sekiz ay oldu ikinci kez toplayabiliyoruz. Çiftçi borcu 1,5 milyardan 140 milyara çıkmış. Üreticinin üretmeye dair takati kalmamış ve biz ne yazık ki bu komisyonu sadece bazı konular için toplamak gibi bir derde sahibiz.

Değerli arkadaşlar, Bursa'da veba salgını var, veba. İspatladık, her şeyi ortaya koyduk, ne Bakandan ne Bakan yardımcılardan ne de Bakanlık yetkililerinden tık yok. İl müdürlüğünden tık yok, validen tık yok. Burada Bursa milletvekili arkadaşlarım da var, değerli arkadaşlarım, neye yarıyoruz biz ya, ne için toplanacağız, ne yapacağız biz? Bu çatı altında hangi sorumlulukları yerine getireceğiz değerli arkadaşlar?

Cumhurbaşkanı açıklama yapıyor “Nişasta bazlı şeker yüzde 2,5'a düşürdüm.” diyor. Soruyoruz: Cargill, Tat, Amylum, Pendik Nişasta; hangisi rekoltesini düşürdü arkadaşlar? Hangisi kapasitesinden aşağıya düşüş yaptı söyler misiniz? Bir tane verimiz var mı, elimizde bir tane elle tutulur bir şey var mı? Şeker pancarı üreticilerinin cebine kaç kuruş girdi? Bu sene şeker pancarı ekimi ne kadar olacak

tahmin edebiliyor musunuz? Neden bu pazar fiyatları bir anda 3-4 kat oldu arkadaşlar? Hani buğday üretimimiz bize yetiyordu, hiçbir şeye ihtiyacımız yoktu? Temmuz ayından itibaren un ihracatını durdurmamıza rağmen yetmez. Buğday gidecek diye toz yem ihracatını durdurmamıza rağmen 5,8 milyon ton buğdayı nasıl aldık değerli arkadaşlar? Hani her şey yetiyordu, hani hiçbir sorunumuz yoktu buğdayda, hani kendi kendimize yeten bir ülkeydik? Ayçiçeğinde, pamukta... 2,1 milyon tondan fazla mısır aldık değerli arkadaşlar. Ne yapacağız biz?

Antalya'da fırtına, sel, binlerce sera, binlerce dekar alan telef oldu, perişan oldu; ne yaptık arkadaşlar? Ne zaman toplanacağız biz, neden? Ve şu anda uluslararası sözleşmeler üzerinden bir toplantı yapıyoruz, ne bir bakan var –gerek duymuyor- ne bir bakanlığın görevlendirdiği üst düzey yetkili var, milletvekili arkadaşlarla biz bu işi halledeceğiz. Yapmayın arkadaşlar, bakın gün gelir paramız olur ama bulamayız bazı şeyleri. Üretici çekiliyor, 140 binden daha fazla üretici 2018 yılı içerisinde üretimden çekildi ve bunun devamı olarak yine köyden kente göçü öngörüyoruz. Ne Afet Kanunu işe yarıyor ne TARSİM ülkenin ve çiftçinin sorununu çözebiliyor, yapmayın.

Bakın, Çin-Amerika ekonomik savaşı vardı değil mi? Ne yaptı Çin? Amerika dedi ki: “Ben senden şunları almayacağım.” Çin dedi ki: “Kusura bakmayın, ben de sizden bunları almayacağım.” Neydi bunlar? Elma, kiraz, tarım ürünleri. Amerika, ilgili bakanlığını çağırdı, “Benim çiftçimin ne kadar zararı var?” dedi. 12 milyar dolar parayı hemen serbest bıraktı. Hani serbest ekonomiydi, hani liberal ekonomiydi, hani çiftçi kaderine terk edilmişti? Bizde ne yaptık? 2016 yılında arkadaşlar Rus uçağını Adana'nın çiftçisi mi düşürdü? Rus uçağını Antalya'nın narenciyecisi mi düşürdü? Kim arkadaşlar?

Bugün domates 7-8 liraysa, bugün eğer biber, patlıcan için 14-15 liralardan bahsediyorsak ki bu çiftçinin cebine giren değil, biz marketlerde ancak bir yasak koyuyoruz. Arkadaşlar aklımız şaşıyor, böyle bir şey olabilir mi? Yani burada çiftçi mi suçlu? Burada tüketici mi suçlu? Sistemi hiç mi gözden geçirmeye ihtiyacımız yok bizim?

BAŞKAN – Gündeme dönelim lütfen.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Efendim en önemli gündem bu, ülkenin tarımını konuşmalıyız, ülkenin tarım üretimini konuşmalıyız Sayın Başkan.

BAŞKAN – Biliyorsunuz komisyonların bellidir, sınırlıdır gündemleri, ona dönelim.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Elbette ama ne zaman derdimizi anlatacağız?

BAŞKAN – Yine ilk sözü almanın avantajıyla bir açıklama yaptınız, bence toparlarsanız...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bakın, bu Komisyon aracılığıyla Bakanlığın derhâl bir açıklama yapması gerekiyor, derhâl. Bursa'da “Genç Çiftçi Projesi” adı altında 50 işletmeye 34 baştan 1.700 baş dağıtılmış ve 17 ilçenin aşağı yukarı çoğunda veba var, 60'ın üzerinde telef var, karantina kuralları hayata geçirildi ama basına bir açıklama yapılmıyor, kamuoyuna bir açıklama yapılmıyor ve bizim Bursa'da 445 bin küçükbaş sürümüz risk altında, aynı zamanda o hastalıklı hayvanların ne olduğu konusunda akıbetini bilmiyoruz ve ne il müdürlüğümüz ne valimiz ne Bakanlığımız tek açıklama yapmıyor. Yaptıklarımı açıkça söylüyorum, ne yazık ki sosyal medyadan “Biz Hükümetimizden çok memnunuz, bizde veba yok, 10 tane hayvanımız burada.” diyen, âdeta aklımızla alay eden, toplumun sağlığıyla, sürülerimizle alay eden bir mekanizmayla karşı karşıyayız. Nasıl razı olacağız? Sizin vicdanınız razı mı, böyle bir şey olabilir mi?

Değerli Komisyon Başkanım, hakikaten, ben bir çiftçi çocuğu olarak utanıyorum, sıkılıyorum, itiraz ediyorum, böyle bir şey olamaz. Muz cumhuriyetinde yaşar gibiyiz, kontrolsüz, ilkesiz; böyle bir şey olabilir mi?

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Bakanlık yetkilileri de buradalar, duymuşlardır sizi diye düşünüyorum, teşekkür ediyorum.

Buradaki sıraya göre söz vereceğim izin verirsiniz.

Zafer Bey, buyurun.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Sayın Başkanım, değerli milletvekilleri; bu Bursa'daki konuyla alakalı TİGEM tarafından genç çiftçilere dağıtılan 1.700 koyun var. Bu koyunlar ekseriyetle Manisa bölgesinden toplanmış koyunlar. Yaklaşık bir ay önce Bursa'ya geldiler. 55 tane telef vakası var, yalnız bunlardan sadece 8 tanesi vebaya konu olmuştur. Veba, Türkiye'de salgın olmamakla birlikte görülebilen bir hastalıktır, aşılamlar yapılmaktadır, durum kontrol altındadır. Ben de bölgenin en büyük koyun işletmelerinden birinin sahibi olarak bizim meramızda, bizim sürümüzde veya yakınımızda herhangi bir veba hastalığı gözükmediğini buradan bilgilerinize sunmak isterim.

Teşekkür ederim.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Karantina uygulaması yapıldı mı Sayın Başkan?

ZAFER IŞIK (Bursa) – Bizim bölgemizde gözükmedi hiç, Gemlik bölgesinde ben...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Karantina var mı? Tarım il müdürlüğü hiç karantina tedbirlerini uyguluyor mu?

ZAFER IŞIK (Bursa) – Mevcut işletmelerde yani veba hastalığı görülen işletmelerde karantina uygulanmıştır ama toplam 5 vaka vardır yani vebadan telef olan 5 tane koyunumuz vardır. Veba görülen işletmelerde...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Hangi ilçelerde?

ZAFER IŞIK (Bursa) – Bunlar Karacabey ve Kemalpaşa bölgesinden.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Nilüfer'de yok mu?

ZAFER IŞIK (Bursa) – Bana gelen bilgiyi paylaşıyorum ben.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – O zaman o bilgiler yalan söylüyor.

BAŞKAN – Evet arkadaşlar, sayın üyeler, kendimizi yürütmenin yerine koymayalım, burası ihtisas komisyonu. Dolayısıyla, biz Tarım Bakanlığı değiliz, onun yetkilileri var, duyuyorlar, gerekli açıklamaları yapacaklardır.

Tekrar ediyorum, biz genel konunun üzerinde konuşmak isteyenlerle alakalı birkaç dakika söz verelim.

Buyurun.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Öncelikle, bu Komisyonun bu kadar uzun bir aradan sonra toplanmasından duyduğum memnuniyeti belirtmek istiyorum.

Değerli arkadaşlar, şimdi burada tabii ki biz milletvekiliyiz, parlamenteriz, yasa yapacağız. Tarıma dair de yasa yapmamız gerekiyor. Yasa yapmak için de komisyonlarda bazı konuları gündeme getirip bu sorunları çözecek, tarımda yaşanan sorunları çözecek yasal düzenlemeler de gerekiyor. Örnek veriyorum, öncelikle şu var: Bu ülkede ilk defa kümeslerde aklıktan civciv öldü. Gerekçe: Adana'da en büyük işletmelerden bir tanesi, zarar etmesinden dolayı konkordato ilan etti, Garip Tavukçuluk ve 280-290 civarında kümese fason üretim yaptırıyordu bu şirket. Civcivleri teslim ediyor, yemini ve girdilerini -orada beslenmesi için- gerekli materyalleri şirket veriyor; çiftçi besliyor, büyütüyor, otuz altı ila kırk iki gün sonra şirket gelip, alıp bu yetmiş olan tavukları kesiyordu. Bunları hepimiz biliyoruz. Şimdi, burada işin ilginç tarafı şu: Zaten konkordatolar, iflaslar bu ülkede normal karşılanır

hâle geldi ama burada bizim müdahale etmemiz gereken şöyle bir konu var: Konkordato ilan ettikten sonra mahkemenin atadığı kayyum, bu civcivlerin beslenmesi için gereken yemi alamıyor, yetkisi yok, yasal boşluk var. Bunlar canlı hayvanlar, telef oluyorlar. Çiftçinin bunu yetiştirecek imkânı yok, yetiştirse de o şirketle anlaşma yaptığı için yetiştirmiş tavukları ne nakledebiliyor ne başka bir firmaya gönderip kestirebiliyor. Değerli arkadaşlar, işte bizim görevimiz burada ortaya çıkıyor. Burada bir yasal düzenleme gerekiyor, bunu yapmamız gerekiyor, onun için buradayız.

İkinci konu: Akdeniz meyve sineği. Sekiz yıldır alanda, bilakis bu zararıyla mücadele etmiş bir arkadaşınızım; Mersin Ziraat Odası Başkanıydım on bir yıl ve şu anda Akdeniz meyve sineği sadece Akdeniz Bölgesi'nde değil, bütün Türkiye'de, meyve üretiminin yapıldığı her yerde artık sorun. Burada bir mücadele eylem planı hazırlamamız gerekiyor. Burada belki Bakanlığın yeni bir yasal düzenleme yapması gerekiyor bu mücadeleyle alakalı. Bunlarla ilgili burada sohbet edeceğiz, bunlarla ilgili kararlara varacağız. Milyarlarca dolar zararımız var, binlerce ton ürün telef oluyor, yurt dışındaki imajımız zedeleniyor. Şimdi bunlarla ilgili bir çalışma yapmayacağız da ne yapacağız Allah'ımızı seversiniz?

Bir diğer konu: Yine ben hem sulayıcı hem de Devlet Su İşlerine devredilen şu sulama birliklerinin meclisindeydim. Değerli arkadaşlar, esas yasal düzenleme, şu an, bu sulama birlikleri Devlet Su İşlerine geçtikten sonra gerekiyor. Şu anda üyelik sistemi getirildi ama mülkiyet problemi var. İnsanlar hazinenin yerine kullanıyorlar, 2/B arazilerini kullanıyorlar; ataları ölmüş, miras meselesi var, mülkü kendi adlarına intikal ettiremiyorlar. Bunlarla ilgili düzenleme lazım. Bu çiftçi suluyor, üretiyor çünkü o arazide. Yani bunlar için bir araya gelmemiz gerekiyor arkadaşlar. Şu anda, bu rakamı iyi duyun, dekara 1.500 lira tarımsal sulama parası veren ilçemiz var, çiftçilerimiz var orada, Mersin Aydıncık ilçesi. Değerli arkadaşlar, bu kadar vahim durumlar var alanda. Diyoruz ki fiyatlar niye artıyor? E fiyatlar bunlardan artıyor arkadaşlar. Ya, bunlarla ilgili yasal düzenleme yapmak için bu komisyonlar toplanmayacak da ne için toplanacak?

Bir diğer konu: Ölenlere Allah'tan rahmet diliyorum Antalya'da olan hortumdan dolayı. Değerli arkadaşlar, yine, görev yaptığım sürece TARSİM'in bu ülkede yaygınlaşması için elinden gelen mücadeleyi veren bir arkadaşınızım ama maalesef TARSİM yasal boşluklardan dolayı, yine bu başta mülkiyet probleminden dolayı çiftçilerimizi maalesef güvence altına alamıyor. Yine ortaya çıktı, benim seçim bölgem Mersin'de yaşanan felaketlerden sonra 1.269 çiftçimiz zarar gördü. Belki de 40 bin dekar serada, su seviyesinin yükselmesiyle beraber tam hasadı yapılan ürünlerin kökleri çürüdü; seradaki ürünler söküldü, sokağa atıldı; örtüler rüzgârdan parçalandı, çatılar uçtu, demirler çöktü. Şu anda tekrardan üretime devam etmek istiyor çiftçim, borçlu ama üretmiyor, devam edemiyor. Bu ülkede doğal afetlerle ilgili kapsamlı bir değişiklik gerekiyor. Bunun için bir arada olmayalım mı arkadaşlar, tam güvenceye almayalım mı çiftçilerimizi?

Daha sayacak çok şeyler var, fazla da sizleri burada sıkamak istemiyorum. Değerli arkadaşlar, bakın, sizden ricam: Elbette ki ülkenin belirli imkânları, belirli zorlukları vardır. Biz de bu ülkenin vatandaşıyız, bu ülkenin insanıyız ama biz ülkemizde ucuza üretirip, çiftçilerin sorununu çözüp insanlarımıza kaliteli ve ucuza ürün tükettiremiyorsak bunda hepimizin sorumluluğu var. Dolayısıyla bunları ortadan kaldırmak için önyargısız, siyasi fark gözetmeksizin hepimiz tarımdaki yaşanan bu sıkıntıların çözümü için elimizi taşın altına koymalıyız.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Cengiz Bey.

Aracılığınızla, biz de Antalya'da bu hortumdan dolayı zarar görmüş bütün üreticilerimize geçmiş olsun dileklerinizi iletiyoruz.

Ve biliyorsunuz hepiniz -Tarım Bakanlığı bu konuda açıklama yaptı- çok hızlı davranıldı, tespit edildi ve çiftçilerimizin zararları devletimiz tarafından, Hükümetimiz tarafından telafi ediliyor. Bunu da buradan ifade etmek isterim.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Mersin’de de olacak mı Sayın Başkanım? Orada da icmaller çıktı, orada da aynı afetlerden dolayı çiftçiler zarar gördü.

BAŞKAN – Yani tabii Bakanlık adına açıklama yapmak istemem ama Antalya’da yapılıyorsa Mersin’de de olacaktır diye düşünüyorum.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Benim söylemek istediğim şudur Başkanım, özür dilerim: Yani tarım sigortaları kapsamını genişletirsek, çiftçilerimizi tam güvenceye alırsak devletimizin de tekrar bir açıklama yapmasına gerek kalmaz çünkü TARSİM sorumluluğunu yerine getirip öder zararlarını. Ben bunu söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Eyvallah. Ben kendi bildiğim konuda, en azından bir iki cümle edeyim bununla alakalı. Burada, bu zarar gören üreticilerimizin işletmelerinin yüzde 20’si zaten TARSİM kapsamında idi, yüzde 80’i bu sigortayı almamıştı. Yani burada çiftçilerimizin de her zaman bu tehlikelere hazırlıklı olmaları lazım, bu TARSİM sigortalarını yaptırmaları lazım çünkü yarisını zaten devlet karşılıyor arkadaşlar.

BEKİR BAŞEVİRGEN (Manisa) – Primleri yüksek Başkanım.

BAŞKAN – O ayrı, onlar konuşulabilir ama yüzde 50’sini devletin karşıladığı bir sisteme vatandaşın da saygı göstermesi lazım. Yani şöyle: TARSİM’deki kapsamın genişletilmesiyle alakası yok. Oradaki seraların tamamı her türlü afete karşı TARSİM kapsamına alınabilecek durumdadır.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Değil efendim, kusura bakmayın, değil çünkü işin içinden, mutfağından gelen bir insanım. Aradığı şartlar çok farklı. Bizim iptidai şekilde üretim...

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Bakın, Başkanım, lütfen... Şimdi, burada, bakın, ben ilk o bir araya geldiğimizde söylemişim, hatırlarsınız belki: Tarımın, çiftçinin, toprağın üzerinden siyaset yapılamaz, bu amaçta değilim.

BAŞKAN – Eyvallah, sağ olun.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Yani benim amacım... Ben de bir çiftçiyim ÇKS’ye kayıtlı, benim de zararlarım var ama gerçekten keşke görseydiniz alanda... Daha yeni, şu biberleri, hasat edilecek ürünleri çekip yola atmış insanlar. Yani bunlar vahim olaylar bu ülkede.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim.

Buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyelerimiz, değerli milletvekillerimiz; öncelikle hepinizi sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Şunu söylemek istiyorum: 24 Haziranda ülkemizin çeşitli bölgelerinden seçilerek geldik milletvekili olarak, daha sonra 16 Temmuz 2018’de ihtisas komisyonu olarak göreve seçildik, Tarım Komisyonunda görev aldık. Bugüne kadar Komisyonumuzda 29 adet esas, 48 adet de tali olmak üzere havale edilmiş ve görüşülmeyi bekleyen toplam 77 adet kanun teklifi ve kanun hükmünde kararname bulunmakta. Ama bugüne kadar nedense bu Komisyonumuz hiçbir şartta toplanmadı. Üstelik çağırılanların içerisinde Ziraat Mühendisleri Odası ve Gıda Mühendisleri Odasının olmadığını görüyorum. Bunlar da tarımın önemli paydaşlarının arasındadır.

Bir Komisyon Başkanı olarak sizden bulunduğunuz makamın, buranın; çiftçilerimizin, köylülerimizin sorunlarına çözüm önerilerinin paylaşıldığı, değişiklikler yapıp kanunlar hazırlayan ve bir mutlak görevi görmesi gereken bir yer olduğunu belirtmek istiyorum. Konuşmamızın başında bir Komisyon Başkanı olarak ülke tarımına dair birkaç cümleyle başlamanızı beklerdim.

Bu komisyonun toplanmasının nedeni olan tali ve esas komisyonda görüşülmek üzere bekleyen 77 tane kanunun 2 tanesi görüşülüyor. Teklif, Sayın Cumhurbaşkanı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanından geldiği için bugün bir arada bulunma ve yeni tanışma şerefine nail oluyoruz. Sadece bir kahvaltıda bir arada olmuştuk, kısmen beraber olmuştuk ama yedi aydır görev başındayız ve maalesef ilk defa toplanıyoruz. Diğer arkadaşlarım söyledi, tarım ülkemiz açısından çok önemli yani bugüne kadar en az 5-6 defa toplanmış olmamız lazımdı, her birinde on dakika, on beş dakika konuştuğumuzu düşünecek olursak bugüne kadar bu haklarımızın giderilmediğini düşünüyorum ama şu anda, şurada on dakika konuşmaya bile tahammülün olmadığını, memleketin yandığını, tarımın çöktüğünü...

Ben Adana'dan geliyorum, ziraat mühendisiyim, çiftçilik yapan bir arkadaşımı; Adana'da çok yakın zamanda bir taşkın, sel afeti -Türkiye'nin diğer bölgelerinde olduğu gibi- yaşandı. Bunu buralarda konuşmayacağız, nerede konuşacağız Sayın Başkanım? Dolayısıyla, bu makamları iyi kullanmak gerekiyor, bu makamlar üreticilerin, vatandaşların sorunlarına çözüm üretilen ya da çözüm önerisi sunulan yerlerdir. Buraları iyi değerlendirmek gerekiyor. Yedi aydan sonra -tahmin ediyorum- ikinci bir toplantı da bir yedi ay daha sürer diye düşünüyorum. Bu toplantıların, 26 milletvekiline sahip olan bu Komisyonun ülkenin tarımına çözüm önerileri sunacak toplantılarının sıklaşmasını temenni ediyorum.

Bugün burada konuşacağımız konu -birazdan yine değineceğiz- İslam İşbirliği Teşkilatı üyesi 57 ülke arasında tarım ve gıda güvenliği iş birliğine dair olacak, aldığımız bilgi öyle. Çok fazla yeterli bir bilgi ve birikime sahip olmadan bu toplantıya, komisyona çağrıldık ama burada özellikle ekonomik iş birliğini kurması, önemli alternatiflerin, pazarların edinilmesi ve burada sağlanacak koşullar, olanaklar nelerdir, bunu bilmiyoruz. Bu kurulan Gıda Güvenliği Teşkilatının iktisadi getirisi ne olacaktır, bunu bilmiyoruz. Yine, bu ürünlerde nasıl bir gümrük uygulaması yapılacak, bunu bilmiyoruz. Biliyorsunuz, tarımsal ithalatla gümrük vergilerinin düşürülmesi ithalatın patlamasına neden olmaktadır. 2017 yılında tarım ürünlerinde yapılan ithalatlar, kısaca 5 milyon ton buğday, 2,3 milyon ton soya, 914 bin ton pamuk, 2,1 milyon ton mısır, 19 bin ton kırmızı et ve hatta saman dahi ithal edilerek ülke net bir şekilde ithalatçı hâle getirildi. Şimdi, bu yeni çıkan birlikle alakalı gümrük koşulları nedir, bunu bilemiyoruz. Türkiye yaklaşık yılda 10 milyar net bir şekilde tarım ithalatı yapıyor. Biz hangi İslam ülkesine ihracat yapacağız, bunu bilemiyoruz, bununla ilgili elimizde açık bir veri yok ya da sunum yok. Tüm bu belirsizliklerin, bu soruların Türkiye Büyük Millet Meclisi mensuplarına yani bizlere, tarımsal üretim yapan çiftçiye, köylüye, sanayiciye, kısacası tüm sektör paydaşlarına açıkça cevaplanmasını bekliyoruz.

Yine, Sayın Başkanım, bölgemiz narenciye ve pamuk bölgesidir. Özellikle narenciye -biraz önce bir arkadaşım da söyledi- geçtiğimiz yılda Akdeniz meyve sineği zararlısından dolayı dalında kaldı ve özellikle de pazarlama, siyasi problemlerden dolayı kuzey ülkelere yaptığımız ihracatımız yeniden gemilerle ülkemize gönderildi. Dolayısıyla, dalında 50 kuruşa kadar düşen, hatta daha altına inen narenciye ürünleri üreticimizi oldukça sıkıntıya koydu. Geçtiğimiz günlerde Plan ve Bütçe Komisyonunda ve Türkiye Büyük Millet Meclisindeki bütçe görüşmelerinde de söylediğimiz gibi, Adana'daki çiftçi birlikleri, üretici birlikleri, narenciyeler yeni pazarların açılmasını talep etmektedir. Bunların başında da Çin ve Uzak Doğu gelmektedir. Çin'le alakalı yeni bir gelişmenin olduğunu biliyorum, bu konuyla da ilgili bilginiz varsa bunun açıklanmasını istiyoruz. Hoş, biraz önce de söyledim, teklifi sunanlar burada ama buradaki temsil düzeyindeki arkadaşlarımızdan siyasi anlamda

bir temsilci yok, kim cevaplayacak, onu da bilmiyorum. Ayrıca, yine bölgemizde 4,5 liradan başlayıp 2,5 liraya kadar, 2,7 liraya kadar inen pamuk bölgemizin esas ve ana ürünlerinin başında geliyor. Pamukla alakalı üreticilerimiz, buna bağlı sektörlerimiz çok zor durumda. Bununla alakalı devletin, Hükümetin acilen çözüm üretmesi gerekiyor. Ne yazık ki bir ulusal tarım politikamızın olmaması da üzücü. 2006 yılında çıkarılan Tarım Kanun'un 21'inci maddesi der ki: "Millî gelirin yüzde 1'i destek olarak verilir." Bu, hiçbir zaman verilmedi. Geçen yıl 34,5 milyar verilmesi gerekirken 14,5 milyar, bu yıl 16 milyar veriliyor. Çiftçi kayıt sistemine göre 2,8 milyon üretici 2,1 milyona düşmüş son on altı yılda değerli arkadaşlar, bunların çözülmesi gerekiyor.

Ayrıca şunu söylemek istiyorum bir ziraat mühendisi olarak: Dün Mecliste birçok milletvekili arkadaşlarımızı da ziyaret etmiş meslek gruplarından ziraat mühendisi, gıda mühendisi, su ürünleri mühendisi, veteriner hekimler, teknikerler ve teknisyenler. Geçtiğimiz parlamenter sistemin -Hükümetin- Tarım Bakanı Sayın Eşref Fakıbaba tarafından sözü verilen 10.551 adet teknik eleman ataması hâlihazırda yapılmamıştır. Burada Tarım Komisyonunun her biriniz bir üyesisiniz, her birinizin mesajlarına, SMS'lerine, maillerine binlerce mesaj gelmektedir. Bu arkadaşlarımız devletten iş beklemektedir. Dolayısıyla işsizdirler, sıkıntılıdır, perişandır. Sürekli bizlere mesaj göndermektedirler, derler ki: "Parlamenter sistemde verilen sözler, hükümetlerde, kurumlarda bağlayıcı değil mi? Devamlılık esas değil mi? Biz yaklaşık yirmi aydır bize verilen kadro sözünün, atama sözünün yerine getirilmesini bekliyoruz, işsiziz." Bunun karşılığında Sayın Tarım Bakanımızın cevabında kısmen, nispi olarak bu meslektaşlarımızı özel sektöre yönlendirmesi de bu işin çözülmeyeceğini, sıkıntının daha büyüyeceğini... Bu arkadaşlarımızdan imkânı olanlar zaten özel sektöre giderek kendi işlerini kurma imkânlarına sahip. İş imkânı kuramayan arkadaşlarımızın, tarladan sofraya gıda zincirinin en önemli halkasını oluşturan bu meslek gruplarımızın -mühendis, tekniker ve teknisyenlerin- derhâl yeterli sayıda Tarım Bakanlığı aracılığıyla ataması yapılmalıdır. Maliye Bakanlığında bekliyorsa bu sorun Maliye Bakanlığına buradan Komisyonun önerisi olarak bu kanayan yaraya artık son verilmelidir. Ulusal ekonominin kalkınması için, tarım bölgelerimizin kalkınması için -Adana tarım bölgesi- ve diğer illerimizin ve halkımızın refahı için de bu sorunun bir an önce çözülmesi gerekmektedir. Bu işsiz arkadaşlarımızın, iş arayan arkadaşlarımızın feryadına buradaki tüm arkadaşlarımız, Tarım Bakanlığı ve Komisyon Başkanlığımızdaki tüm milletvekillerimiz duyarlı olup bu kanayan yaraya son vermeliyiz diyorum ve özellikle de Tarım Bakanına burada sizler aracılığıyla tekrar seslenmek istiyorum: Geçtiğimiz ay içerisinde Adana'da Seyhan ve Ceyhan Nehri'nden oluşan taşkınlar nedeniyle yaklaşık 200 bin dekar alanda ekili dikili tarım alanları sular altında kalmıştır. Derhâl, acilen buradaki yaraların sarılması, kredilerinin iki yıl faizsiz ertelenmesi, zarar gören ürünlerin yeniden ikamesi olabileceklere yeniden destek verilmesi ve o bölgenin acilen afet bölgesi ilan edilmesi için gerekenin yapılması...

Tarım Bakanımızı Adana'ya tekrar buradan sizlerin aracılığıyla davet ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bir kısmına, sadece bildiğim kadarıyla olan kısmına cevap vereyim izninizle. Biz bu İslam İşbirliği Teşkilatı ile Gıda Güvenliği Teşkilatının kurulmasıyla alakalı ayın 30'unda bütün Komisyon üyelerimizin eline geçtiğini teyit ettiğimiz metinleri gönderdik. Dolayısıyla "Bizim hiçbir bilgimiz yok, bundan haberimiz yok..."

AYHAN BARUT (Adana) – Bize bununla ilgili ne olacağına dair tedbirlere yönelik yok dedim.

BAŞKAN – Gayet açık.

AYHAN BARUT (Adana) - Bunun olacağına dair bilginiz var, zaten onu söyledim; 2 taneyi tartışıyoruz, başka tartışmıyoruz, 77 taneden 75 tanesi bekliyor, toplanmamız tartışmamız gerekiyor.

BAŞKAN – Anladım. Şimdi siz Genel Kurulda yaptığınız konuşmaların benzerini... Haklısınız yani bu Komisyonda, burada her şeyin konuşulması lazım, taraftarız, bizce de konuşulsun fakat bir, Komisyon gündemimizle alakalı olsun, istirham ediyorum, bir de...

AYHAN BARUT (Adana) – Bu, gündemimizle alakalı değil mi Başkanım?

BAŞKAN – Hayır, şöyle dediniz: “Bizim bundan haberimiz yok, bilginiz yok.” dediniz. Anlaşma metninde gayet açık ne öngörüldüğü, ne yapılmak istendiği. Bir de metni okumadığınız şuradan belli oluyor: Bu, bir ithalat-ihracat rejimi değil; bu, İslam ülkeleri arasındaki bilgi paylaşımı, gıda güvenliği noktasındaki mağduriyetlerin karşılıklı telafi edilmesi, tabiri caizse olanın olmayana verilmesini sağlayacak...

AYHAN BARUT (Adana) – “Üretim yok, neyi göndereceğiz?” diyoruz Başkanım, onu açıklayın diyoruz, biz de bunu söylüyoruz.

BAŞKAN - Siz değil, 57 ülkenin kurmuş olduğu bir organizasyon bu, 57 ülke var bunun içerisinde. Olan olmayana versin. Türkiye’nin dünyada sağlamış olduğu bu yardım geleneğini; mağdura, bekleyene, mazluma yardım edebilme geleneğini 57 İslam ülkesi ortaklaşa yapsın, yükü biraz üzerlerine alsın diye kurulmuş bir organizasyon. 1969’da kurulmuş bu organizasyonun... Şu anda ne yazık ki dünyada en çok gıdaya ihtiyaç duyan, efendim, birtakım sıkıntıların çekildiği bölgelerin çoğunun İslam devleti olmasına rağmen böyle bir organizasyonun bugüne kadar kurulmamış olması bir eksiklik. Aslında şöyle demenizi beklerdim: “Evet, bir eksiklik bugün telafi ediliyor, hepimiz hızlı bir şekilde destek verelim ve iyi dileklerle bunu bir an önce çıkaralım.”

Şimdi, son sisteme girmiş olan...

AYHAN BARUT (Adana) – Başkanım, özür dilerim, bir şey söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Destek verip vermeyeceğimizi sizin buradaki... Bu Komisyondan zaten bunun fikrine sahip olacağız.

BAŞKAN – Eyvallah.

AYHAN BARUT (Adana) – Biz de bunu anlatmaya çalışıyoruz. Ama dolayısıyla burada yapılan, uzun süredir, yedi aydır toplanmamanın sancısını, bedelini de burada müsaade edin de konuşalım ya. Derdimiz büyük, bir defa, Gübre Takip Sistemi var, ilaç kalıntısı var; bunları burada konuşmayacağız, nerede konuşacağız?

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Bir cümle söylemem lazım Başkanım.

BAŞKAN – Kısa lütfen...

Buyurun.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Bakın, arkadaşlar, biz daha gündeme geçmeden gündemi tartışıyoruz. Gündeme geçelim, bakın, burada Dışişleri Bakanlığımızdan, Tarım Bakanlığımızdan arkadaşlarımız var...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Arkadaşlar, gündeme geçmedik de gündeme geçmeden önce dertlerimizi de paylaşmamız lazım. Kaç ay olmuş biz daha hâlâ bir araya gelemedik, bütün komisyonlar sürekli toplanıyor...

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Değerli Vekilim, o ayrı bir mesele bakın, ben şimdi...

BAŞKAN – Karşılıklı değil lütfen, herkes söz alıp konuşsun; müsaade ediyoruz.

Buyurun.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Üstadım, bakın, ben şimdi üstadımın söylediğini söylüyorum; gündemle ilgili, bakın...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bakınız, gündemle ilgili konuşacağım, bekliyorum.

BAŞKAN – Size sıra gelecek arkadaşlar, müsaade edin.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Siz o konuda konuşun...

AYHAN BARUT (Adana) – Başkan var, isterseniz Başkan yönetsin.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Ama arkadaşım, bakın, kusura bakmayın, siz daha toplantıya geçmeden, gündeme geçmeden gündem hakkında yorum yapıyorsunuz; bakın, orada arkadaşlarımız bize bilgi verecek, beğenirse oy veririz, beğenmezsek vermeyiz. Gündemi tartışalım.

AYHAN BARUT (Adana) – Tamam, ben de onu söylüyorum ama ben görüşlerimi söylüyorum şu anda. Biz de aynı şeyi söylüyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Hepinize iyi günler.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; size göre sorun yok yani biz niye “Gündeme geçmeyelim.” diyoruz? Böyle bir gündem olmaz ki. Türk tarımı çöküş içerisinde, bize göre sorun çok, size göre sorun yok. Hani şeye benziyor bu, İstanbul fethedilirken Bizanslılar meleklerin cinsiyetlerini tartışıyor; şimdi, Türk tarımı çöküyor...

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Yok canım!

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Tabii, canım, hayvancılık bitmiş, fiyatlar yükselmiş, gübrede sıkıntı var, çiftçi gübre kullanamamış. Ya, bizim bunları konuşmamız gerekmez mi? Bizim Türk tarımını ayağa kaldırmamız gerekmez mi? Hatta acilen toplantılar yapmanız gerekmez mi? İslam ülkeleri gıda güvenliği... Gıda güvenliğini sağlayacaksak, insanlarımızı sağlıklı ve dengeli besleyeceksek bunları tabii ki konuşmamız lazım. O yüzden biz, bana göre ve bize göre -bakın, biz konuşuyoruz Cumhuriyet Halk Partisi olarak- bir sorun var ama siz bu sorunu görmezden geliyorsunuz, gündem maddeleri içerisinde bu yok. Biz de bu gündemi beğenmediğimiz için, böyle bir gündemle toplanalım ama gündemi değiştirelim, birkaç madde daha ekleyelim diyoruz. Bu sorunları nasıl çözebiliriz, yem fiyatlarını nasıl ucuzlatabiliriz, çiftçinin eline geçen destekleri nasıl artırabiliriz, ithalatı nasıl çözümleyebiliriz? Bakın, bu ülke yaklaşık iki yıldan beri gümrük vergilerinden para kazanamıyor. Siz harıl harıl vergileri yeniden yapılandırmaya çalışıyorsunuz, askerliği bedelli yaptınız, tamam, para kazanmaya çalışıyorsunuz, bütün vergileri yeniden yapılandırmaya çalışıyorsunuz ama gümrük vergisi toplamıyorsunuz. Neden? Gıda fiyatlarını bir türlü dengeye sokamıyorsunuz, her şeyi ithalatla çözmeye çalışıyorsunuz. Bunları konuşmayacağız da neyi konuşacağız yani gündemde bunlar olması gerekmez mi? Yazıktır, günahtır. Yani bu ülkede her beş kişiden 1’i çiftçi ve bütün insanları ilgilendiriyor, sağlıklı ve dengeli beslenmek istiyoruz. İşte, arkadaşlar da bahsetti, nişasta bazlı şekerin kotası düşürüldü; iyi, kim denetliyor, denetleyen kurum nerede? Kapattınız, Bakanlığa aldınız, açıklıyorlar mı bir rapor? Dün bir rapor çıktı, şeker kotası 2 milyon 700 bin ton. Ne kadarı nişasta bazlı üretiliyor, ne kadarı tüketiliyor, neden NBŞ üreticileri hiç itiraz etmiyorlar, destek de vermiyorlar, ne olduğu belli değil? Yani bizim bunları konuşmamız lazım. Gündemde bunlar var, siz kalkıyorsunuz aynen Bizanslıların “Melekler acaba erkek mi, dişi mi...” Bunları konuşuyoruz biz. Bunlar tabii ki konuşulsun, ama bunlar...

Bir de tali komisyon yani Tarım tali komisyon olur mu arkadaşlar ya? Ana Komisyon ya, biz ana Komisyonuz. Beslenemezsek, insanlarımızı sağlıklı ve dengeli besleyemezsek... 82 milyon kişi olduk TÜİK'in son verilerine göre, Tarım ana Komisyon olmaz da tarımın konuları konuşulmaz da ne konuşulur? Her getirdiğiniz torba yasada bir mera talanı var. Gelişmiş ülkelere baktığınızda ya da hayvancılığı iyi ülkelere baktığınızda meralar korunuyor, biz termik santralleri meralara yapabiliyoruz, mineral madenleri oralarda arayabiliyoruz, haberleşme, baz istasyonlarını meralara koyabiliyoruz. Yani bunlar geliyor mu hiç Komisyona? Tarım Bakanlığının bütçesi geliyor mu? Bu bütçe Genel Kurula iniyor sadece, biz buralarda niye konuşuyoruz?

Yani o yüzden bu gündeme katılmıyorum, arkadaşlarımın da katıldığını sanmıyorum; gündemi değiştirmek için bir oylama yapalım, yeni maddeler eklemek için bir oylama yapalım; Başkansınız, uygun görürseniz ama bunları konuşmazsak biz tarihî vebal alırız. Bizler kendi illerimizde seçilmiş... Ben 400 bin kişinin temsilcisiyim Edirne Milletvekili olarak ama Türkiye Cumhuriyeti'nin, 82 milyon kişinin temsilcisiyim. Yarın demezler mi bizim çocuklarımız “Türk tarımı bitirilirken Tarım Komisyonu hiç toplanmamış, bu sorunları görmezden geldiniz.” diye. Ben bu sorumluluğu üzerimde taşıdığımı hissediyorum ve hep beraber bu sorumluluğu taşıdığımızı hissediyorum.

Tekrar, gündemi değiştirelim, bu konuları konuşalım, belki bu konuları konuşmak içinizi acıtabilir ama gerçekler, acı da olsa gerçektir.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Şimdi, sayın üyeler, saygıdeğer katılımcılar; tabii, burayı bence Genel Kurulun yerine koymamak lazım. Komisyonların yetki ve yetkileri bellidir, komisyonların gündemlerinin nasıl oluşturulacağı bellidir. Bizim gündemlerimiz üzerine toplanırız ve onları konuşuruz; biz kendimiz gündem oluşturamayız. Biliyorsunuz, yeni hükümet sistemimizde milletvekilleri kanun teklifi verme yetkisine sahiptir, güçlüdürler, eskisinden daha güçlüdürler. Gündemleri siz oluşturun, kanun tekliflerinizi verin...

AYHAN BARUT (Adana) – Hangisi görüşülüyor Başkanım?

BAŞKAN – Arkadaşlar, verdiğiniz kanun tekliflerinin de içeriğine şimdi burada girmek istemem, “copy paste” yapıp aynı kanun teklifini, belki içeriğine hiç bakmadan 10 kişinin verdiği durumlar var, onları da gündem yapacak hâlimiz yok. Biz onlarla alakalı incelemeleri yapıyoruz ve ülkemizin öncelikleri ve aciliyetleri olduğu konuların tamamını da buraya getireceğiz, merak etmeyin.

AYHAN BARUT (Adana) – 29 tane esastan bekleyen var.

BAŞKAN – Genel Kurulumuz şu anda, toplumumuzun bizden beklediği öncelikli yasalar vardır, bunlarla meşguldür, biz gördüğünüz gibi gece gündüz çalışıyoruz, biz çalışıyoruz orada sabahlara kadar. Dolayısıyla Genel Kurulumuzun gündemi yoğundur, boş değildir, ülkemizin ihtiyaçlarına yönelik her türlü kanun çalışması yapılmaktadır. Tarım Komisyonunun gündemini... Efendim, yürütmenin yapması gereken, Bakanlığın yapması gereken, kurumların yapması gereken mevzuların halledilebileceği bir şey değil burası; bize gündemimiz gelir, biz onu görüşürüz, karara bağlarız, gereğini Genel Kurul yapar.

Teşekkür ediyorum.

Arkadaşlar, sisteme giren son üç konuşmacıya söz vereceğim, sonra gündeme geçeceğim.

Buyurun.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; şimdi, mesele şu arkadaşlar: Evet, gündemler başka, tarımın derterleri başka fakat bunları konuşurken aslında karşı karşıya kaldığımız soru şu: Pansuman tedbirlerle ciddi problemleri çözmeye çalışıyoruz yani yedi aydır toplanmıyor ve tarıma ilişkin önemli konular konuşulmuyor.” derken yapılmaya çalışılan vurgu şu: 2 tane uluslararası anlaşmayı birazdan konuşacağız, ben bunları ayrıntılarıyla okudum, dersimi de çalıştım o anlamda...

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

RIDVAN TURAN (Mersin) – ...fakat bu, bize gelen metinler bütünlüklü olarak bu meseleyi tartışırabilecek doygunluğa sahip metinler değil. Yani IFAD’ın ne olduğuna ilişkin, örneğin Türkiye’de kaç tane proje yaptığına ilişkin, bu projelerin ne kadarının başarıya ulaştığına ya da hangilerinin sürdürüğüne dair bilgiler vermek gerekmez mi? Bu, meselenin bir tarafı. Buraya takıldığım için söylemiyorum ama esas mesele şudur: Çok ciddi problemlerle karşı karşıyayız Türkiye tarımı olarak ve bu ciddi problemleri tartışmaya bir türlü fırsat bulamıyoruz. Deyim yerindeyse kaçmaktan kovalamaya fırsat bulabildiğimizi söyleyemeyeceğim. Yani bu, bir senelik zaman dilimi içerisinde, özellikle dolar kurunun yükselmesiyle beraber tarımsal alan ciddi bir yıkım alanı hâline dönüştü, ciddi sayıda çiftçi üretimi bırakarak başka yerlerde istikbalini arama derdine düştü. Zaten girdilerin büyük bir hızla artıyor olması, yalnızca gübrede yüzde 120’nin üzerinde bir zammın var olması şimdi çiftçiye çaresiz bıraktı. Peki, bu görünümün ardındaki gerçek ne yani niye böyle oluyor? Mesele yalnızca domates, biber, patlıcan meselesi mi yoksa bu meselede de han duvarı gibi bizim önümüze getirip yığan ciddi bir felsefe meselesi mi? Biz aslında bunu konuşabiliyor olmalıyız. Yani Parlamento yasa yapan ve ülkenin dümeninde olan bir kurum ise eğer esas konuşabilecek olduğumuz şeyler bunlar olmalı.

Bakın, “Neoliberalizm iflas etti.” Bu palavra. Şu anda iktidarın sürdürmüş olduğu tarım politikasının temel iktisadi dayanağı ve mantığı neoliberalizm üzerine dayalı. ABD kendi çiftçisini kurtarmak için milyarlarca doları seferber edebiliyor. 2008’de batan bankaları hani sermayenin rahat hareketi açısından devlet bu alanlara müdahale etmeyecekti, böyle bir efsane vardı. 2008’de batan bankaları Amerikan vatandaşının vergisiyle Amerikan devleti nasıl kurtardı? Demek ki mesele şu: Aslında bir ekonomik milliyetçilik –tırnak içinde söylüyorum- giderek geliyor. Bizim gibi ülkeler neoliberalizmin uygulandığı, pazar hâline dönüştürüldüğü, metropol ülkeler ise bunun üzerinden ciddi sermaye birikimi kazanan ülkeler hâline döndü. Dolayısıyla temel sorun şu: 1980’den bu yana ve AKP iktidarıyla beraber yoğun bir biçimde neoliberal iktisada göre şekillendirilmiş ve kurgulandırılmış bir tarımsal alandan bahsediyoruz. Kırsalın tasfiyesinin sebebi budur, girdi fiyatlarının bu kadar yükselmesinin sebebi budur, küresel iklim değişikliğine karşı direnç geliştiremiyor olmamızın sebebi budur. Dolayısıyla mızrağın, kargının sivri ucunu buraya yönlendirmeden, bu temel meseleyi ele almadan tekil olarak o sorunla, bu sorunla -kuşkusuz hepsi son derece önemli- uğraşabilmek ve buradan çözüm çıkarabilmek gerçekten son derece zor.

Bakın, yani en basit örnek ya. Gıda mühendisleri, ziraat mühendisleri, veterinerler, on binlerce işsiz var. Bir asgari ücretle geçinen insan aldığı üç kuruşluk parayla “Çocuğa ayakkabı mı alacağım, elektrik parası nedir, su kaç paradır?” bunun hesabını yaparken bir devlet mekanizması neyi nasıl üretecek, hangi koşullarda üretecek, hangi girdileri sübvansedecek, çiftçiye nasıl destekler sağlayacak, bunu planlamaz mı Allah aşkına? Yani plandan uzak, demokratik ve halkçı bir tarım programından uzak bir tarımsal süreç bizi işte böyle bir yere getirdi. Şimdi 2 tane uluslararası anlaşmayı görüşeceğiz. Derde derman olan nitelikte değil. Kanseri bünyeyi sarmış “Yara bandıyla meseleyi çözer miyiz?” diye düşünüyoruz. Ondan sonra da tarım için iyi şeyler yaptığımızı varsayacağız. Ben bu perspektifin ve bu gidişatın kişisel olarak doğru olduğu kanısında değilim.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

İlhami Bey, size bir kastım olduğundan değil, Rıdvan Bey’in sorusuna cevap oluştursun diye, Tarım Bakanlığımızdan burada yetkililer var. Haklısınız, IFAD’ın ne olduğunu, Türkiye’de ne gibi bir fonksiyon üstlendiğini, süreci ve seyri Bakanlık yetkilimiz burada var, ondan izin verirsiniz dinleyelim, sonra size söz vereceğim.

RİDVAN TURAN (Mersin) – Ben çalıştım öğrendim zaten.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz ama belki sizin açıklamanızla merak edenler olmuştur. Volkan Bey bu konunun uzmanı.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ AHMET VOLKAN GÜNGÖREN – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, tüm katılımcılar; ben de hepinizi Bakanlığım ve şahsım adına saygıyla selamlıyorum.

IFAD’la ilgili olarak da hazırlamış olduğumuz gerekçe de metinde yer alıyor. Müsaadenizle Sayın Başkan okumak istiyorum.

Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu, genel merkezi Roma, İtalya’da bulunan bir Birleşmiş Milletler ihtisas kuruluşu olup geliştirmekte olan ülkelerde gıda güvenliğinin ve kırsal kalkınmanın sağlanması amacıyla faaliyet göstermekte ve bu kapsamda tasarlanan program ve projeleri finanse etmek için özel krediler ve ek kaynaklar temin etmektedir. IFAD ile ülkemiz arasındaki iş birliği yatırım kredileri ve hibelerin yanı sıra bilgi yönetimi, politika diyalogu ve ortaklık inşası gibi finansman dışı faaliyetlere de dayanmaktadır.

IFAD’ın yeniden yapılanma planlarının hayata geçirilmesi çerçevesinde; Azerbaycan, Bosna-Hersek, Gürcistan, Kırgızistan, Moldova, Tacikistan ve Özbekistan’ı kapsayacak şekilde İstanbul’da Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi kurulması IFAD tarafından ülkemize teklif edilmiştir.

İstanbul’un uluslararası, bölgesel, mesleki ve özel ihtisas kuruluşlarının bir merkezi olması yönündeki dış politikamız ile IFAD tarafından İstanbul’un operasyonel açıdan avantajlı konumda görülmesi hususları dikkate alınarak kırsal kalkınma alanında 176 ülkede faaliyet gösteren IFAD’ın Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezinin İstanbul’da açılması uygun bulunmuştur Bakanlığımızca. Bu itibarla “Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşması” 5 Kasım 2018 tarihinde Ankara’da imzalanmıştır.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Okuduk zaten Sayın Başkan, metinde zaten var bu.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ AHMET VOLKAN GÜNGÖREN – Bunun dışında da farklı bilgiler var.

BAŞKAN – Volkan Bey, belki daha aydınlatıcı olur arkadaşlar. Benim bildiğim bugüne kadar...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Farklı bir şey söylemediniz ki Sayın Volkan Bey. Siz aynen bana tüzükteki ifadeleri okudunuz.

BAŞKAN – Arkadaşlar, müsaade ederseniz açayım ben. Benim bildiğim, Komisyondaki herkesin de bilmesini istediğim, IFAD’ın bugüne kadar Türkiye’de yapmış olduğu destekler, hibe programları ve bunlar çerçevesinde kullanılan kaynaklar ve Türkiye’nin katkılarıyla, hatta işletme sayılarına kadar bunlar Bakanlığın hafızasında var. Volkan Bey bunlarla alakalı da bir bilgi versin.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ AHMET VOLKAN GÜNGÖREN – Vereyim efendim.

Efendim, Türkiye IFAD’a 1977 yılında üye olmuş olup IFAD ve Türkiye arasındaki iş birliği, yatırım kredileri ve hibelerin yanı sıra, bilgi yönetimi, politika diyalogu ve ortaklığın inşası gibi kredi dışı faaliyetlere de dayanmaktadır. IFAD Türkiye’de bugüne kadar 11 projeye finansman sağlamış olup bu projelerde IFAD’ın toplam katkısı 231 milyon ABD doları olmuştur. Bu projelerden 8 adeti tamamlanmış, 3’ü devam etmektedir. Ülkemiz 2009, 2010 ve 2013 yıllarında icra kurulu üyeliği yapmış ve performansa dayalı ödeme çalışma grubunda üye olarak bulunmuştur.

IFAD’a üye ülkeler üçer yıllık kaynak yenileme dönemleri çerçevesinde katkı payı ödemektedirler. Ülkemiz tarafından son kaynak yenileme dönemi olan 10’uncu kaynak yenileme döneminde IFAD’a 5 milyon ABD doları ödenmiş olup 2019-2021 yıllarını kapsayacak olan 11’inci kaynak yenileme dönemi için bu oran değişmemiştir.

Türkiye’de uygulanan IFAD projeleri... IFAD finansmanlı projeler Bakanlığımızın Tarım Reformu Genel Müdürlüğü ile Orman Genel Müdürlüğü tarafından takip edilmekte olup söz konusu 11 proje şunlardır: Tamamlanan projeler; Erzurum Kırsal Kalkınma Projesi (1982-1989), Tarımsal Yayım ve Uygulamalı Araştırma Projesi (1984-1994), Bingöl Muş Kırsal Kalkınma Projesi (1990-2000), Yozgat Kırsal Kalkınma Projesi (1991-2001), Ordu Giresun Kırsal Kalkınma Projesi (1996-2006), Sivas Erzincan Kalkınma Projesi (2004-2012), Diyarbakır Batman Siirt Kalkınma Projesi (2007-2014), Ardahan Kars Artvin Kalkınma Projesi (2010-2018). Devam eden projeler; Göksu Taşeli Havzası Kalkınma Projesi (2016-2023 dönemi), Kırsal Dezavantajlı Alanlar Kalkınma Projesi (2018-2023 dönemi), Murat Nehri Havzası Rehabilitasyon Projesi (2013-2020 dönemi).

Saygılar sunuyorum efendim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Buyurun İlhami Bey.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlarım; İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü’nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi’ni görüşmek üzere bir araya geldik.

Teklifi gerekçesiyle birlikte dikkatle okudum. “Genel Gerekçe” bölümünde hepimizi yakından ilgilendiren bir cümle var, diyor ki: “Tarım ve gıda güvenliği alanında iş birliğinin güçlendirilmesi, üye ülkelerde sürdürülebilir tarım, kırsal kalkınma ve gıda güvenliğinin sağlanması önem arz etmektedir.” Yine, bu teşkilatla Türkiye’nin tarım ve gıda güvenliği alanında sahip olduğu potansiyeli İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı üyelerine aktarması ve destek olması hedefinden bahsedilmektedir. Tabii ki ben pek çokları gibi bu cümleyi okuyunca yüzümdeki acı tebessümü engelleyemedim maalesef çünkü bu gerekçe 2018 yılı itibarıyla geçerliliğini yitirmiştir. On yedi yıllık AK PARTİ iktidarında Türkiye’nin artık sürdürülebilir tarım ve gıda güvenliği konusunda potansiyeli tamamen yok edilmiştir. Bu yüzden üye ülkelere bu konuda destek vermesi mümkün gözükmemektedir.

Yine, başka bir şey daha var tüzükte: İslam İşbirliği Teşkilatı diyoruz, yabancı dile bakıyoruz tüzükte; İngilizce, Fransızca ve Arapça. Sayın Başkan, Türkçe nerede?

Şimdi, yine, bakın, değerli milletvekilleri, Sevgili Başkanım sulama kooperatifleriyle ilgili bir bilgiyi aktardı. Ben Erzincan milletvekili değilim, partim bana bir görev verdi ve Erzincan’a gittim ve gözlerim açıldı sayın arkadaşlar, değerli arkadaşlarım. Türkiye’deki aylık faiz yüzde kaçtır? Yüzde 1,5-2’lerde geziyor, doğru mu? Ama Erzincan İl Özel İdaresi İşletme ve İştirakler Müdürlüğü’nün 2018 yılı sulama tahsilat makbuzları bunlar, çiftçiye aylık yüzde 8 faiz uyguluyoruz değerli arkadaşlar,

açalım gözlerimizi. Tahsilat makbuzları burada. Kim? Erzincan ili Özel İdare. Özel İdare kim? Yürütme. İsteyen arkadaşlar varsa paylaşabilirim isimlerini, tahsilat makbuzları burada. Erzincan ve Türkiye'nin her yerinde kanayan bir yara var, bunu lütfen durduralım, yetkililere iletelim. Çiftçi nasıl üretim yapacak, yüzde 8 faizle mi değerli arkadaşlar? Evet, kafaları sallıyoruz, dudaklarımızı yiyoruz ama gerçek acı tablo, işte, ülkenin gelmiş olduğu tablo bu değerli arkadaşlarım.

Değerli arkadaşlar, yine, AKP iktidarı züccaciye dükkânına girmiş fil misali tarım politikamızı tamamen kırdı, bitirdi. Çiftçimiz para kazanamaz hâle geldi, icralık oldu. Üretimden çekilen çiftçi sayısı arttıkça, tarım yapılan araziler düştükçe mutfakta yangın gün geçtikçe arttı. Etteki pahalılıktan bahsederken sebze fiyatlarındaki artış dudaklarımızı uçuklatmaktadır. Her ayın zam şampiyonu değişiyor; sivri biber, soğan, ıspanak derken şimdi bir de patlıcanımız oldu.

Yine, bakınız, TÜİK başkanları da gıda enflasyonunu artık saklayamaz hâle geldiler. TÜİK'teki yöneticileri değiştirsek dahi bu bizim için çare değil. Yine, on iki aylık gıda enflasyonu yeni açıklandı, yüzde 32 arkadaşlar. Bu rakam bizim için korkunç bir rakam.

Yine, bakın, hepimiz mutluyuz, Türklerin meşhur bir yemeği var, bilirsiniz, hepimiz biliriz, karnıyarığımız var. Evet, artık karnıyarık yerken ceplerimiz yarılacak arkadaşlar. Bakın, karnıyarık Türkiye'nin geleneksel yemeği dedik, içinde patlıcanı, kıymasıyla en çok sevilen yemeğimizdi, sebze ve eti buluşturduğu için leziz bir tada sahipti. Bu ay bir vatandaşımız karnıyarık pişirip karnını doyurmak isterse âdeta cebini boşaltması gerekmektedir. Dana kıyma fiyatları piyasada 46-52 lira arasında değişmekte. Patlıcanın kilo –daha yeni- fiyatı 11-14 lira, soğanın kilosu 5 lira, sivri biberin kilosu 13-20 lira arasında, domatesin kilosu 10-13 lira gibi. Sadece bir kilo patlıcan ve yarım kilo kıyma kullansa –hanımefendiler de var içimizde, daha da iyi bilirlen- en düşük fiyatları baz aldığımızda karnıyarığın bir aileye maliyeti 34 lira arkadaşlar. Buna sivri biber, domates, soğanı da eklerseniz bu maliyet 40 liraya geliyor. Hanımefendi, gülüyoruz ama gerçekler acı. Asgari ücretle yaşayan bir vatandaş, o 4 kişilik aile acaba bu patlıcanı, karnıyarığı yiyecek mi diye ben merak ediyorum ama karşıdan gülmek çok hoş geliyor.

Değerli arkadaşlar, yine, biz malzemeyi kısararak dahi kullansak yani bu rakam 50-60 lirayı bulmakta. Bu, sadece vatandaşın ana yemeği patlıcan, karnıyarık. Diğerlerini, ekmeğini, tuzunu, karabiberini katmadık, çorbasını katmadık. Geldiğimiz nokta, mutfakta yangın var. Vatandaşımızın cebinde ne varsa götürecek mahiyettedir, üzücüdür. Bu hâle gelmemiz üzerinde uzun uzun durmak gerekir. İthalatla sorun çözülmez. Bakın, Sayın Bakan Pakdemirli dedi ki: “Paramız var ki ithalat yapıyoruz.” Sözleri tarımın geldiği noktayı açıkça belirtmektedir. Vahimdir ve yürekleri dağlamaktadır çünkü yarın ithalat yapacak parayı bulamadığımızda halkımızı aç bırakırız değerli arkadaşlar, halkımızı aç bırakırız.

Yine, başka bir sorun daha var, ekmek sorununuz var. Evet, ekmek sorunu da baş göstermeye başladı. Sebze, et derken buğdayda da büyük sıkıntı tehlikesi var. Buğday ekim alanlarımız on altı yılda yüzde 22,6 azaldı. Hatırlarsınız, yazın ben bu konuyu gündeme getirdiğimde bazıları gülmüşlerdi. Rusya'dan, Kazakistan'dan ithalatla sorunun çözülmeyeceğini belirtmiştik. Yarın kaliteli ekmek yapacak un bulamadığımızda vatandaş ekmek yiyemeyecek duruma gelecektir. Bu bizim için bir felaket olur arkadaşlar. Yine, 1 kilo buğday satan çiftçi 1 lira kazanıyordu, bununla bir bardak çay içemeyeceğini... Evet, Ankara-İstanbul arasında –ben Tekirdağ Milletvekiliyim- gelirken otobanda normal bir mola yerine girdiğimde çay 2,5 lira arkadaşlar, buğday 1 lira. Ama biz ne yaptık? Kendi çiftçimizin yerine gittik, Rusya'dan, Ukrayna'dan 1.350 liraya buğday ithal ettik arkadaşlar. Kendi çiftçimize vermediğimizi Rus çiftçisine verdik, Ukrayna çiftçisine verdik.

Yani bununla bitmiyor değerli arkadaşlar. Buğday, pirinç, arpa, mısır, ayçiçeği, domates konservesi ithalatında sevgili vekil arkadaşımın dediği gibi gümrükleri aşağı indirdik yani kısacası sıfırladık. Yakında hazinenin de tarımın da bizler hep beraber sıfırlandığını göreceğiz. Bunun sonu uçurumdur. Kafamızı kumdan çıkarmamız gerekiyor değerli arkadaşlar. Plansız tarım yapılamaz.

2017 yılında 400 bin ton olan kırmızı mercimek üretimimiz yüzde 22,5 azalmış. Sevgili Başkanım, Diyarbakır bölgesinden sayın eski oda başkanımız oradaki kırmızı mercimeğin sorunlarını daha iyi bilmektedir benden. Yine, 2017 yılında 2 milyon 131 bin ton kuru soğan üretimi neden yüzde 9,4 azaldı değerli arkadaşlar? Onu sorgulamamız gerekiyor aslında. Yine, 2017 yılında 12 milyon 750 bin ton olan domates üretimimiz neden yüzde 4,7 aşağı düşmüştür? Onu bugün burada sorgulamamız gerekiyor değerli arkadaşlar.

Tarım ve Orman Bakanının yapması gereken acilen bürokratlarını toplayıp bu soruların cevaplarını ve çözümlerini bulmasıdır, ithalatı kolaylaştırmak ve çiftçiyi ezmek değildir. Çözüm çiftçiyi sübvans etmek, desteklemekten geçmektedir. Mazot, gübrede yüzde 50 destek mutlaka verilmeli, ürünler bir yıl önceden alım ve fiyat garantisıyla belirlenip ekimden önce avans verilmesi gerekmektedir. Gelin, bu konuda Komisyon olarak kapsamlı bir çalışma yapalım. Biz Bakanlığa örnek olarak o projelerimizi, planlarımızı götürelim değerli arkadaşlar. Bu, bizim Komisyonumuzun asli görevi olması gerekmektedir.

Yine, bakınız, çiftçi borçları var. Sayın Başkan dedi ki: “Çiftçi borçlu. İşte, 77 tane madde var, bunun içerisinde kayda değer yok.”

BAŞKAN – Öyle demedim.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yani ona yakın, önemli konular bir yerde.

Şimdi, ben size birazdan bizim kanun teklifiyle ilgili de hatırlatmada bulunacağım.

Değerli arkadaşlar, çiftçimiz icra kapılarında sürünmekte. 2017 yılında yaklaşık 6.900 çiftçi icralık olmuş 2018 yılına geldiğimizde bunun 3 kat daha arttığını tahmin ediyoruz. Sadece Çorum Akpınar’ dan bini aşkın çiftçimiz tarım kredi kooperatiflerinden çektiği krediyi ödeyemediği için icralık olmuştur. Gelin, bu konuda hem üreticimize hem de üretime tutunmak, hem de onların geçim sıkıntısını gidermek için, uzun vadede vatandaşımıza ucuz gıda sağlamak için hep birlikte düzenleme yapalım.

Ben bu konuda bir teklif verdim Sayın Başkan, Plan ve Bütçe Komisyonunda bulunuyor. Bu düzenlemeye destek verin ya da sizler yeni unsurlar ekleyin. Hep beraber tartışalım, gelelim, çiftçi borçlarını yeniden yapılandıralım, faizleri silelim, 2023 yılı Ekim ayına kadar bunu 5 taksitle bölerek çiftçimizi üretimde tutalım her türlü idari ve yasal icra takiplerini durdurup. İnanın, kazanan Türkiye olacaktır Sayın Başkan ve değerli milletvekilleri.

Yine, Ziraat Bankası çiftçi borcu için faizleri gözden geçirsin. Bakın, Cumhurbaşkanının Ziraat Bankasına yine birebir vermesi ya da çok net bir kararname çıkarması gerekmektedir çünkü Ziraat Bankası çiftçiye doğrudan verdiği krediye yüzde 8 faiz uygulamakta ama yine, Bakanlar Kurulu ve geçmiş dönemde yürütmenin başı olan Cumhurbaşkanı ve Başbakanlığın çıkarmış olduğu kararnameye dahi uymayan bir Ziraat Bankası var. Ziraat Bankası çiftçiye yüzde 8 uyguluyor tarımsal destekli olan sübvans kredileri ama Tarım Kredi... Yine, orada diyor ki: “Bu kanunu Tarım Kredi ve Ziraat Bankası yürütür.” Ama Ziraat Bankası Tarım Krediye yüzde 8’le değil, bunu ticari olarak gördüğü için kalkıyor yüzde 22’lerle çiftçiye biz kredi veriyoruz arkadaşlar. Gizli faiz var arkadaşlar, açın gözünüzü. Bir Başbakanlık kararnamesine ve Cumhurbaşkanlığı kararnamesine uymayan, Resmî Gazete’de yayınlanan karara uymayan bir Ziraat Bankası var. Evet, verilen cevap da çok ilginç, Tarım Krediye

ticari işletme olarak görüyorlarmış. Ya, o zaman siz neden Resmî Gazete’de bu kanunu yürüten olarak Tarım Kredi ve Ziraat Bankasını gösteriyorsunuz? Çiftçi Ziraat Bankasıyla çalışmayıp Tarım Kredisiyle çalışınca suç mu işlemiştir? Evet, değerli arkadaşlar, suç mu işlemiştir?

Yine, bakınız, “Borçları yapılandırılanlara uygulanan faiz yüksek.” dedik. Yine, geldiğimiz noktada, değerli milletvekili arkadaşımın dediği gibi, artık telefonlarımızın WhatsApp’ları vallahi felç oldu. Her gün atanamayan ziraat mühendislerimiz, gıda mühendislerimiz, teknikerlerimiz, veterinerlerimiz bize mesaj atıyorlar. Burada “Devlette bir devamlılık esastır.” vardır, Sayın Fakıbaba ve Çelik dâhil söz vermiştir. 10.551 tane ziraat mühendisi ve diğer veteriner arkadaşlar atama bekliyor değerli arkadaşlar. Yahu bizler bu insanlara umut verdik, bu insanları umutlandırdık. Bu insanların çocuğu var. Bunlar iş istiyorlar, bunlar hırsızlık yapmadılar, bunlar soytarıllık yapmıyorlar. “Ben çalışmak istiyorum, çalışmak.” diyor. Verilen sözlerin yerine getirilmesi talebinde bulunuyoruz.

Yine, bakınız, 2018 yılında 3 milyon 697 bin hektar alan nadasa bırakıldı. Sayın Başkan ve değerli milletvekilleri, biz kalkıyoruz Sudan’da arazi kiralyoruz. Ya biz yaklaşık 4 milyon hektar arazimizi ekemez durumdayız. Önce biz kendi arazilerimizi ekelim, ondan sonra gidip Sudan’da arazi kiralayalım. Yine, bakınız, aldığımız son bir bilgi daha: Dalaman Tarım İşletmesini turizm sit alanına çeviriyoruz. E, o zaman ne yaptık arkadaşlar biz, ne yapıyoruz? Yine, bakıyoruz, TİGEM’de bine yakın hastalıklı, brucella hastalıklı ineğimizi Et ve Balık Kurumuna kesime göndermişiz, Karacabey’den, yeniden söylüyorum.

Yine, bakınız, geçtiğimiz günlerde Meclis kürsüsünden bir şeyler söyledim: 15 bin tane embriyo aktarımıyla ilgili projeyi rafa kaldırdık. Ha, ben buradan bugün belki bu tarihe not düşeceğim: Birileri TİGEM’in içini boşaltarak, öncelikle, bunu bak buradan belirtiyorum, isimlerini vermiyorum, yakın zamanda yerli bir firmaya, aynı Tekelde olduğu gibi... 2002’lerde, 2003’lerde Tekeli gittik önce yerli firmaya verdik, ondan sonra yabancılara peşkeş çektik. Şimdi TİGEM’in yerli bir firmaya doğru peşkeş çekildiğini görüyorum ve ondan sonra Hollandalı bir yabancı firmaya gideceğini şimdiden buradan söylüyorum ve tarihe de işaret basıyorum.

Değerli milletvekilleri...

BAŞKAN – Toparlayalım lütfen.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Toparlıyorum Sayın Başkanım.

Ondan sonraki geldiğimiz noktada, bakınız, siyasi iktidarın görevi hem ülke insanımızın yeterli ve dengeli beslenmesini sağlamak hem de kendi üreticisinin sürdürülebilir üretim yapmasını sağlamaktır. Bizler Anadolu’nun her yerini geziyoruz ama 2019 yılının 2018’den daha kötü olacağını görüyoruz. Nasıl hasat döneminde buğdayın, verimlerin düşeceğini, kalitenin bozulacağını belirttiysek şimdiden Tarım Komisyonundaki değerli arkadaşlarımla bu görüşümü... Çünkü kendim ziraat yüksek mühendisiyim, ıslahat işi yapıyorum, yerli tohum firmam var, milliyim ve aynı tutarlılığı da Tarım Bakanlığından da millilik duruşu bekliyoruz ve bunu da şimdiden buradan paylaşıyoruz. 2019 kötü olacak arkadaşlar. Tedbirlerimizi alalım, bizlerin böyle kıyıttıktan kanunlarla değil, gerçek kanunlara bakmamız lazım. Önce kendi insanımızı düşünmemiz gerekiyor, önce kendi insanımıza iş bulmamız gerekiyor, ondan sonra kalkıp dışarıya bakmamız lazım ama benim de en çok garipsediğim, İslam İşbirliği Teşkilatının tüzüğünü hazırlayan arkadaşlar, bu aşamada bulunan arkadaşlar, kimler gittiyse, neden Türkçeyi ana dil olarak oraya koymamışlardır? Bunu sorguluyorum. Ağırına gitmiştir değerli arkadaşlar. İngilizce var, Fransızca var, Arapça var. Neden Türkçe o zaman istemediniz veya koymadınız? Orada Türkçeyi koymak o kadar zor muydu diye soruyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Şimdi, bir...

FATMA AKSAL (Edirne) – Sayın Başkanım, bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Bir iki kısa şey ben izah edeyim, sonra Fatma Hanım size söz vereceğim.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Sayın hemşehrim, hemşehriyiz.

AYHAN BARUT (Adana) – Hemşehrinin tuzu kuru, ondan gülüyor.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Arkadaşlar, haklısınız...

FATMA AKSAL (Edirne) – Neye göre “tuzu kuru”? Yani gerçekten bunu hakaret olarak kabul ediyorum.

AYHAN BARUT (Adana) – Estağfurullah.

BAŞKAN – Size söz vereceğim.

FATMA AKSAL (Edirne) – Siz hep gülüyorsunuz.

BAŞKAN – Fatma Hanım, size söz verdim. Keşke...

AYHAN BARUT (Adana) – Onun sorunlarına karşılık öyle yaptığınız için söyledim.

BAŞKAN - Saygıdeğer üyeler, keşke hepimiz gülebilseniz. Somurtmaktan iyidir.

FATMA AKSAL (Edirne) – Öyle ağlatmışsınız ki bu milleti, öyle yoksulluklar çektirmişsiniz ki size bir türlü iktidar vermiyor.

AYHAN BARUT (Adana) – Yirmi senedir biz yönetmiyoruz, siz yönetiyorsunuz bu ülkeyi.

FATMA AKSAL (Edirne) – Enflasyondan bahsedecek en son kişi sizsiniz.

BAŞKAN – Karşılıklı... Arkadaşlar... Lütfen... Vereceğim, bir saniye...

AYHAN BARUT (Adana) – Bu ülkeyi yirmi senedir siz yönetiyorsunuz. Bu nasıl bir cevap? “Çözeceğiz.” diyeceğinize “ağlatmışsınız”. Ne zaman yönetmişsiz de...

BAŞKAN – Saygıdeğer milletvekilim...

AYHAN BARUT (Adana) – Yirmi senedir siz yönetiyorsunuz bu ülkeyi. Nasıl ağlattığınız ortada. Böyle bir şey olabilir mi?

BAŞKAN – Saygıdeğer Milletvekili, efendim, size söz verdim bakın.

FATMA AKSAL (Edirne) – Bize anlatmayın, gidin millete anlatın, gidin millete anlatın derdinizi.

AYHAN BARUT (Adana) – “Ananı da al git!” diyenler ortada. Böyle bir şey olabilir mi?

BAŞKAN – Bir saniye, lütfen... Sizin söylediklerinize bir iki cevap vereyim, sonra yine konuşacağız.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkanım, bir cümleyle bitireceğim. Hanımefendiye çok kısa bir cevap...

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın, söz sırası geldikçe veririm. Yeterince uzun konuştunuz.

Şimdi, tabii, Komisyonumuzun gündeminde olmamakla beraber, tekrar ediyorum, burada bir Genel Kurul üslubuyla meselelere baktığımız için bir cevap da gerekiyor. Aslında bu bir Komisyon Başkanının vermesi gereken cevap değil ama neticede siz bazı cevapların da verilmesini istiyorsunuz belli ki.

Bakın, şimdi, çiftçilerin ıcalarık olduğuyla alakalı İlhami Bey konuştu. Arkadaşlar, tabii, elbette ıcalarık olanlar bir ÷lkede olacaktır, borçlarını düzenli ödeyenler olacaktır. Bu, elbette bir kıyasla, istatistikle ortaya konulursa ne zamanın daha iyi, ne zamanın daha kötü olduğu anlaşılır.

AK PARTİ iktidarlarından önce Tarım Kredinin ve Ziraat Bankasının toplam Türkiye’deki bütün çiftçiye verdiği kredi ne kadar biliyor musunuz? Biliyor musunuz? 500 milyon lira arkadaşlar. Bakın...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkanım, hep geriye gidiyoruz. 2002’de 4 milyar lira olan borç şu anda 100 küsur milyar olmuş.

BAŞKAN – Bir saniye... Arkadaşlar, bitireyim. Karşılıklı değil. Size söz veririm, cevap verirsiniz. Bakın...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – 4 milyar lira olan çiftçi borcunu 104 milyara çıkardınız Sayın Başkanım.

BAŞKAN – En büyük sıkıntınız ne biliyor musunuz arkadaşlar? Hep siz söyleyeceksiniz ama kimse karşısında cevap vermeyecek. Bundan vazgeçin. Bakın, sizi dinledim, yeterince, bitirene kadar dinledik. Lütfen müsaade edin, bir iki cevap da biz verelim. 500 milyon liranın geriye dönüşümü ne biliyor musunuz? Yüzde 67 en fazla olduğu yıl. Yüzde 37 ila 67 arasında değişiyor. Peki, AK PARTİ iktidarlarından sonra verdiğimiz kredinin miktarını biliyor musunuz? Tarım Kredi ve Ziraat Bankası aracılığıyla kullandığımız kredinin miktarı 40 milyar lira arkadaşlar. Geri dönüşüm oranından haberiniz var mı? Yüzde 98.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Hepsini biliyoruz Başkanım da olaya öyle bakarsanız sadece...

BAŞKAN – İşte biliyorsunuz da bunları keşke ifade etseniz, hepimiz doğruyu bilsek.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Yüzde 10 işte, hemşehrim her yerde söylüyor.

BAŞKAN – Peki, “Çiftçi borçları ertelensin.” dediniz, “Ertelenmesini istiyoruz.” dediniz, “Gündem oluşsun.” dediniz. Biz bunu yaptık, haberiniz yok.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yok, nerede yaptınız Sayın Başkan?

BAŞKAN – Arkadaşlar, biz bunu bir ay önce yaptık, çıktı borçları. Bir yıl ertelendi, yapılandırıldı ve yüzde 11 faizle, tamam mı? şu anda ÷lkede reel faiz...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkan, yalan söylüyorsunuz.

BAŞKAN – Lütfen... Lütfen... Arkadaşlar...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bakın, ben de size bir şey söylüyorum. Geçen hafta Mecliste...

BAŞKAN – Doğru üslubu kullanmaya davet ediyorum. Yalan değil, bunlar bizim yaptığımız şeyler. Lütfen... Birbirimize belge veririz. Lütfen...

Başka bir şey, başka bir sorunuza, gene konuşmanıza cevap: “Sudan’da niye arazi kiralyorsunuz?” Ülkenin çok gündemini işgal ettiği için bir iki cümle de ben söyleyeyim: Arkadaşlar, bu, bizim arazimizin, toprağımızın, yetmediğiyle alakalı bir mesele değil. Bu, ufku çok açık olan bir meseledir. Hâlâ meseleyi çok sığ tarafından değerlendirdiğinizi düşünüyorum.

Arkadaşlar, Sudan’da yapmak istediğimiz, Türkiye’nin ulvi düşüncesine ve davranışlarına bir örnektir. O bölgede bizim henüz teknolojik üretim yapamayan ama dünyanın en mümbit, en kıymetli arazilerini elinde bulunduran ÷lkelerin bu açlık, sefaletle mücadele ederken nasıl bir katkı verebilirize

Türkiye'nin üzerine düşmüş, düşeni bir yere getirme gayretidir. Yani Sudan'daki küçük bir araziyle Türkiye'nin bütün tarımsal ihtiyaçlarını karşılayabileceğimiz düşüncesiyle hareket ettiğimizi söylemek ne kadar kötü niyetli olabilir?

AYHAN BARUT (Adana) – Başkanım, önce kendi çiftçimizin sorununu gündeme getirelim, çözelim. Sudan bir taraftan, Suriye diğer taraftan, İslami İşbirliği...

BAŞKAN – Arkadaşlar, bakın, burada 57 tane ülke var.

AYHAN BARUT (Adana) – Kendi çiftçilerimizin sorununu çözmüş müyüz, ülkemizi doyurmuş muyuz?

BAŞKAN – Bir dakika arkadaşlar... 57 tane ülke var. Burada alın, bakın, ben gelirken tekrar baktım. Bu 57 ülkenin içerisinde elbette Türkiye'de millî gelirleri yüksek olanlar var ama Türkiye'nin bunların tamamına tarımsal teknoloji transfer etme gibi bir mecburiyeti ve zorunluluğu var veyahut da böyle bir gayreti var. Buna saygı duymak lazım. Bizim gayemiz sömürgeci bir devlet zihniyetiyle oralara gitmek, oranın kaynaklarını Türkiye'ye taşımak değildir. Türkiye'nin hiçbir zaman böyle gizli bir gündemi olmamıştır arkadaşlar.

AYHAN BARUT (Adana) – Yahu öyle bir şey diyen var mı arkadaşlar ya?

BAŞKAN – Dünyaya güzel mesajlar vermemiz lazım. Bizim gayretimiz orada, oradaki insanların hayatlarına, yaşamlarına katkı sunabilecek, sürdürülebilir tarım yapmalarına destek olacak, tecrübelerimizi paylaşacak bir gündem oluşturmaktır. Sudan'da sadece bunun için orada olduğumuzu ifade etmek isterim.

Bunun dışında, tohumla alakalı, üreticisiniz, ellerinize sağlık, elbette millî tarım projesini en çok konuşan biziz. Tohum Kanunu'nu çıkaranın AK PARTİ olduğunu unutmayın. Yerli tohum üreticilerine ne yüksek seviyelerde destek verildiğini ve sizin bile eminim ki bundan çok faydalandığınızı...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Brokoli tohumunuz var mı?

BAŞKAN – Bunu zamanla yapacağız inşallah.

Şimdi, sevgili arkadaşlar...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Ondan sonra İsrailli firmaları destekliyoruz Sayın Başkanım!

BAŞKAN – Türkiye şu anda 1 milyon tonun üzerinde tohum üretiyor arkadaşlar ve Türkiye şu anda... Bazı şeyleri söylerken arkadaşlar, bizim de onları bilebileceğimizi unutmayın.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Hangi tohumu üretiyoruz?

BAŞKAN – Bakın, arkadaşlar, dünyada şöyle bir şey yok: “Efendim her şeyi biz üreteceğiz, biz satacağız, hiç kimseden bir şey almayacağız.” Ne kadar akıllısınız ya? Öyle bir şey var mı? Siz de alacaksınız, siz de satacaksınız. Günün sonunda şuna bakacağız: Kim kârlı? 1 milyon tohum üretimimiz var. Arkadaşlar, şu anda tohum ihracatçısı bir ülkeyiz ve yıllara göre baktığımız zaman ihracatın ithalatı karşılama oranı şu anda yüzde 80'lerin üzerinde. Yakın zamanda inşallah yüzde 100'ü de geçecek.

Arkadaşlar, konuşmalar...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkanım, ben size cevap vermek istiyorum Ziraat Bankasının faiziyle ilgili.

BAŞKAN – Sonra, daha sonra arkadaşlar. Daha konuşmalarımız olacak, sırayla arkadaşlar.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Ama Sayın Başkanım, siz şimdi cevap verdiniz, ben de size...

BAŞKAN – Bekleyin, söz vereceğim.

Evet, buyurun.

AYDIN ÖZER (Antalya) – Evet, teşekkür ederim Sayın Başkan.

Ben öncelikle sizi biraz kınayarak konuşmama başlayacağım. Ben Antalya’dan, bu felaketin ortasından gelen ve orada üretim yapan bir arkadaşınızınım, kardeşinizim, Antalya Milletvekiliyim.

BAŞKAN – Hoş geldiniz.

AYDIN ÖZER (Antalya) – Dilerdim ki bu toplantıda tarım alanlarındaki sorunlara yönelik çözümler konuşulsun. Örneğin, üreticilerin borçlarını ertelemek ya da tarımsal kredileri yeniden yapılandırmak için Başkanlığınıza sunulmuş düzenlemeleri görüşmek isterdik. Hatta isterdim ki şu anda Antalya’da hortum felaketinde zarar gören üreticilerin kayıplarını karşılamak için 25 Ocakta bizzat verdiğim kanun teklifini görüşmek için toplansaydık. Oysa siz burada, Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu’yla 5 Kasım’da imzalanmış olan, İstanbul’da bir Doğu Avrupa-Orta Asya merkez ofisi kurma anlaşmasını ve bir de İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü’yle ilgili kanunu usulen görüşmek için burada toplanmış bulunuyorsunuz.

Usulen diyorum, çünkü zaten bunlar birileri tarafından uygun görülmüş. Yani Sayın Başkan, siz sadece burada bizim kınama sözlerimizi dinlemek için varsınız. Çünkü, birinin de tenkitleri dinlemesi gerekiyor ve sizin göreviniz bu.

Öte yandan, bu İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü ve kanun teklifiyle ilgili birkaç söz söylemek istiyorum. Diyor ki gerekcede: “Türkiye, tarım ve gıda güvenliği alanında sahip olduğu potansiyeli, İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı vasıtasıyla İslam İşbirliği Teşkilatı üyesi ülkelere aktarmayı ve onlara destek vermeyi amaçlamaktadır.” Dün aslında Genel Kurulda sormuştum ama belki şimdi hazır karşınızda bulmuşken yanıtı da hemen verirsiniz. TÜİK verilerine göre Türkiye’de geçen yıla oranla tahıl ürünlerinin üretim miktarı yüzde 4,8 azalmış, sebze üretim miktarı yüzde 2,6 düşmüş. Buradan dahi anlaşılıyor ki bizim tarım politikamızda ciddi yanlışlar var. Peki, biz daha kendi söküğümüzü dikemezken başkalarına hangi muhteşem tarım projemizi aktaracağız? Bu tüzüğün kabulüyle başkalarına vermeyi taahhüt edeceğimiz tarım potansiyelimiz gerçekten nedir? Gıda güvenliğinde başkalarına vereceğimiz destek ne olacaktır? Mesela, kendi soğanının bile güvenliğini sağlayamazken Türkiye gıda güvenliğinde nasıl ahkâm kesecek? Sonra, bu İslam İşbirliği Teşkilatı üye ülkeleri kendilerine destek yerine köstek olduğumuzu söylerlerse el âleme ne diyeceğiz? Bu konuda yanıtlarınızı bekliyorum.

Burada Sayın Bakanın da olmasını beklerdim ama ne yazık ki Sayın Bakan yok, Bakanlık görevlilerimiz var. Bir önemli konu da bildiğiniz üzere Antalya’da yaşanan hortum felaketiyle ilgili. Bakanlığınızın verilerine göre ülkemizde 2017 yılında 30,8 milyon ton sebze üretilirken bunun 7,4 milyon tonu örtü altında üretilmiş. Ülkemizin örtü altı üretimde benim de seçim bölgem olan Antalya yüzde 51’lik pay ve 3,2 milyon tonluk üretimle birinci sırada. Antalya’yı yüzde 18 pay ve 1 milyon ton üretimle Mersin, yüzde 11 pay ve 670 bin ton üretimle Adana, yüzde 9 pay ve 527 bin ton üretimle Muğla takip ediyor. TÜİK verilerine göre de 2017 yılında toplam örtü altı üretiminin yüzde 94’ünde sebze, yüzde 6’sında meyve yetiştirilmiş. Domates yüzde 49’luk üretim payıyla birinci sırada. Bu son hortum felaketinin rakamlarda nasıl bir değişikliğe yol açtığını herhâlde önümüzdeki süreçte göreceğiz.

Öte yandan, Bakanlığınızın da yukarıdaki verilerle kabul ettiği üzere Antalya örtü altı üretimde Türkiye’nin kalbi ve şu anda bu kalp ritim bozukluğu yaşıyor. Neden bu kalbe iyi bakmıyorsunuz?

Değerli arkadaşlar, çiftçilerin, borçlarını ödeyememeleri sebebiyle zor günler geçirdiği bilinen bir durum. Şimdi bir de hortum nedeniyle seralarda ciddi hasarlar yaşandı, büyük miktarlarda ürün kaybı var. Yüksek primler veya mülkiyet sorunu nedeniyle sigorta yaptıramayanlarla ilgili poliçe zararını karşılamayanlar için bu hortum tam bir yıkım oldu.

Bu sebeple, çiftçilerimiz sera tadilatı ya da sıfırdan sera kurulumu için gerekli parayı Ziraat Bankasının ilgili destek kredilerinden karşılamak durumunda. Ancak 2018 Aralık ayı itibarıyla Ziraat Bankası kredi ödemeleri için yeni bir şart getirdi. Buna göre artık, örtü altı üretim teknikleri kullanılarak yapılan tesislerin dışındaki beton temel, çelik konstrüksiyon üzeri cam veya naylonla kaplı sera tesislerine yönelik yatırımlarda artık inşaat ruhsatı aranıyor. Diğer bir deyişle, üreticilerimizden, özel sübvansiyonlu işletme ve tesis kredilerinin kullanım şartı olarak Valilik Belediyelerden alınacak olan yapı ruhsatı, inşaat yatırımlarının tamamlanmasını müteakip ise yapı kullanım izin belgesi talep ediliyor.

Yatırım ve tesis kredileri için istenen yapı ruhsatı ve yapı kullanım izin belgesinin düzenleme ve maliyetlerinin ortalama 100 bin lira olduğunu biliyoruz. Çiftçimiz bu meblağları karşılayamıyor, dolayısıyla da kredilerden yararlanamıyor.

Sayın Bakanlık görevlileri, afetten zarar görenlerin dışında, eski düzen ve artık ömrünü tamamlamış seraların süratle yenilenmesi gerekmektedir. Süratle diyoruz çünkü havalandırma kapasitesi düşük seralarda “insect” tül (böcek tülü) çekemiyoruz. Dolayısıyla, daha fazla ilaç kullanılmakta ve bu da sebze üzerinde ilaç kalıntılarına sebep olmaktadır. Hem sebze kalitesinin yükseltilmesi hem de birim alanda üretilen sebzenin artırılması için bu seraların yenilenmesi gerekmektedir.

Ayrıca, çiftçimizin yeni teknik seralar konusunda teşvik edilmesi gerekirken, sübvansiyonlu kredi kullanımına yüksek maliyetli ruhsat şartının getirilmesi, seraların yenilenmesine engel teşkil eder. Bu nedenle, yapı ruhsatı ve yapı kullanım izin belgesi hususunda acilen çözüme gidilmelidir. Bugünkü ekonomik krizi göz önünde bulundurarak, yüksek enflasyon ve yüksek maliyet girdileri nedeniyle kazanamayan çiftçimizin yararına en acil çözüm, kredi başvurularında ruhsat ve izin belgesini şart koştuktan vazgeçmektir.

Sayın Bakanlık yetkilileri, bakın bu afetin etkilerini Sayın Bakanımız da Antalya’da gördü, beraber gezdik, üreticilerle görüştü. Bu nedenle zor bir durumda olduklarını biliyor. Gerçekten, üreticiye her anlamda destek olunmalıdır. O nedenle tarım kredi kooperatifleri ile bankalara olan mevcut borçların en az iki yıl süreyle faizsiz olarak ertelenmesine yönelik bir çalışma başlatılmalıdır ve geçici de olsa bugün için önemli ve gerekli bir çözüm gibi duruyor. Böyle bir planlama düşünüyor musunuz?

Ayrıca, afetzede üreticilerimize uzun vadeli tesis kredileri verilmesi konusunda belli bir çalışmanız var mı? Antalyalı üreticiye tam destek olmak için afet sonucunda zarar gören tüm üreticilerin kayıplarının karşılanmasına, hak sahiplerine ödenmesine yönelik Bakanlığınızın bir planlaması var mı?

Bir de ben buraya geldiğimde siz konuşuyordunuz Sayın Başkan. Diyordunuz ki: “İşte çiftçiler TARSİM’le sigorta yaptırmıyorlar, yüzde 20 civarında sigortalı üreticilerimiz var.” Bakanlık da bir açıklama yaptı, “35 milyon lira para ayırdık.” diye. Hâlbuki o 35 milyon lira bütçeden ayrılmış bir para değil, TARSİM’le sigorta yaptırmış üreticilerin kendi haklarıdır. Yani bunun üzerine yapılmış bir şey yoktur burada. İki, bir yanlış ya da eksik bilginiz var, mülkiyet sorunları yüzünden hazine arazileri, hazineyle davalı araziler ve kendi arasındaki mülkiyet sorunu yüzünden TARSİM sigorta şirketi bu araziler üzerindeki tesisleri tanımamakta ve bunlara sigorta yapmamaktadır. Asıl buradan kaynaklanan bir sıkıntı vardır, biz de biliyoruz. Benim de bütün seralarım TARSİM’e sigortalıdır ama benim arazilerim tapulu olduğu için benim bir sıkıntım yoktur ama TARSİM şiddetle mülkiyet sorunu olan arazilerin üzerindeki tesisleri tanımakla mükelleftir. Yani benim aracıma, arabama kasko şirketi sigorta

yapıyorsa benim arabamın park yerini sormak zorunda değildir, üzerimdeki arabama bakmalıdır, orada da tesise bakmalıdır. Bu yüzden, bunun şiddetle değiştirilmesini istiyoruz, bu konuda bir çalışma yapın lütfen. Yani eksik bilginiz var, sanki “Devlet yarısını ödüyor, yarısını da çiftçi ödüyor primlerin.” diye böyle bir bilginiz var, bunun şiddetle düzeltilmesi lazım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Öyle bir şey söylemedik, siz sonradan geldiğiniz için konuşmanın bir kısmını duymuş olabilirsiniz. Biz TARSİM’in yarısının devlet tarafından ödendiğini söyledik. Yanlış mı?

AYDIN ÖZER (Antalya) – Doğru.

BAŞKAN – Doğru, biz onu söyledik, başka bir şey söylemedik.

Ayrıca, hukuki sıkıntılardan dolayı TARSİM’in kendi tüzüğünde, yönetmeliğinde sıkıntılı bir hâl varsa bunun düzeltilmesiyle alakalı -şu anda Bakanlık yetkilileri var- bunu alırlar kayıtlarına, size cevap versinler.

AYDIN ÖZER (Antalya) – Efendim, ben hemen bir giriş yapayım size, iyi yürümesi açısından toplantının.

Şimdi, TARSİM’den yetkililerle görüştüm dün ben, buradaki yetkililerle. “Yasal engeller var.” diyor. Mülkiyet sorunları konusunda illa bir şey istiyor. Hazine arazilerinin bir kısmı biraz çözülmüş gibi, on yıllık bir kiralama yapıyorlar. Biliyorsunuz, Millî Emlaktan Çevre Bakanlığına devredildi hazine arazileri. Onun üzerinde bir on yıllık kiralamayla ÇKS sistemine yani Çiftçi Kayıt Sistemi’ne sokabiliyoruz. Bu anlaşmayla teşviklerden veya yardımlardan faydalanabiliyor çiftçi ama hazine adına tescil edilmemiş yani hazine ya da şahsa tescil edilmemiş araziler var hazineyle davalı. Biz burada diyoruz ki: Mülkiyet sorunu olan araziler var. TARSİM bunların üzerindeki tesislere baksın, üretime baksın. Zaten üzerindeki tesisi sigorta ediyor, altındaki toprağı sigorta etmiyor. Bunula ilgili bir çalışma başlatılsın. Hukuki engel olduğu söyleniyor.

BAŞKAN – Tavsiye olarak aldık. Bakanlık yetkilileri burada var.

Teşekkür ediyorum, sağ olun.

AYDIN ÖZER (Antalya) – Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Arkadaşlar, söz isteyen arkadaşlarımızın sayısı artıyor. Belli ki bunu bir şekilde engelleyemeyeceğiz. Bu konuşma hakkınızı anlaşmanın geneli üzerindeki konuşmalar sırasında yine vereceğiz. Bunlar Orhan Bey’in talebi üzerine -tabiri caizse- birikmiş sohbetlerinize bir fırsat olsun diye verdiğimiz bir süreydi.

Ben izninizle, tekrar, geneli üzerinde görüşmelere devam etmeyi oylarınıza sunuyorum. Sunmuştuk ama araya konuşmalar aldıkça...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Başkanım, benim bir cevap vermem gerekiyor size.

BAŞKAN – Size söz vereceğim yine, burada tekrar söz vereceğim.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Aslında ara açılmadan cevaplırsam, belki siz de teyit edersiniz gün içerisinde.

BAŞKAN – Peki, buyurun.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkanım, az önce... Tarım kredilerin ve ziraat bankasının faizlerini ocak itibarıyla ayarladık. Alim Gürsu, Ziraat Bankası Alaca şubesi, 9 Ocak 2019 tarihli; isim de veriyorum bakın: Alim Gürsu, Ziraat Bankası, Alaca şubesi, 9 Ocak 2019, daha bir

ay olmadı. Taksitlendirmiş borcu. 23.114 lira olan ana borca beş yıl sonra faiz olarak 15.082 lira faiz eklemesi var. Toplam 49.316 lira borç çıkarılıyor. Şimdi, siz de az önce “yüzde 11” dediniz, ana borca baktığınız zaman Sayın Başkanım, yüzde 22 faiz yükleniyor. O zaman burada çelişiyoruz.

Yine, bakın, yabancı çiftçiyi zengin edeceğinize Türk çiftçisine sahip çıkalım diyoruz; borçları ödenebilir seviyeye getirelim, faizleri silelim diyoruz bizim kanun teklifimizde. Çünkü bizim sürdürülebilir tarıma ihtiyacımız var, sağlıklı ürünlere ihtiyacımız var ama biz ne yapıyoruz? Yine faizi faizle yüklemeye bakıyoruz. Yani batık kredileri çözme yerine, yine hafiften bir... Aynı, esnaflarla yapılan taksitlendirme... Sayın Başkanım, siz de bilirsiniz, bankalardaki sicil affını çözmediğiniz sürece hangi bankaya gitseniz sıkıntı var. Onunla ilgili de aynı şekilde, çiftçilerin bir sorununu çözmediğimiz zaman bankalar da batacaktır.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ederim.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yine, bakın, bir şey daha söyleyeyim: Bizim çiftçimiz açlıktan ölmek üzereyken siz millî geliri yüksek ülkelerde... Millî geliri yüksek diyorsunuz, siz söylediniz, ben söylemedim. Ama tarım teknolojilerinin çok düşük olduğunu söylediniz. Kalkacağız biz, millî geliri bizden yüksek ülkelere teknoloji... Kardeşim, önce kendi çiftçimi düşünüyüm, önce ben kendimi doyurayım ki ondan sonra kalkıp millî geliri yüksek olan, tarımda düşük teknolojisi olanlara sahip çıkalım. Onlarda para var, millî geliri yüksek, onlar ürünü bulurlar ama biz hem millî hem yerli edebiyatı yapacağız, ondan sonra da kalkacağız, böyle konuşacağız.

Başkanım, sözlerinizi iade ediyorum

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Ben size kötü bir şey söylemedim ki, iade edeceğiniz bir şey yok.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yok, ben 22-11... İsmi de verdim, bankayı da verdim, şubeyi de verdim.

BAŞKAN – Saygıdeğer Milletvekilim, ben size kötü bir şey söylemedim. Siz söylediniz “yalan” dediniz, ben onu bile iade etmiyorum, canınız sağ olsun diyorum.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- *İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü'nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1540) (Devam)*

BAŞKAN – Şimdi, saygıdeğer milletvekilleri, saygıdeğer üyeler; teklifin tamamını geneli üzerindeki görüşmelere başlamak üzere oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teklif Türkiye Büyük Millet Meclisine 9 Ocakta sunulmuş, 14 Ocakta da Komisyonumuza tali komisyon olarak havale edilmiştir.

Şimdi, ilk sözü, bütün konuşmalarımızı dinleyen Dışişleri Bakanlığı temsilcimiz var, ona veriyorum.

Buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Siz konuşmaya geçmeden önce gündemle ilgili bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Teklif bize havale edildi diyoruz. İç Tüzük’ün 26’nci maddesine göre gündemi siz hazırlamıyor musunuz? Yani size geliyor.

BAŞKAN – Biz hazırlıyoruz. Bize teklifler geliyor, bunlardan hangisini Komisyon gündemimize alacağımıza biz karar veriyoruz.

AYHAN BARUT (Adana) – Peki, niye bekliyor 29 tane esas görüşülmeyi bekleyen orada?

BAŞKAN – Onlarla alakalı çalışıyoruz.

AYHAN BARUT (Adana) – Sorumuza cevap alamadık. Biraz önce farklı anlamlar yüklediniz konuşmaya.

BAŞKAN – Vereceğim, onlar şu anda elimde, bunlara da cevap vereceğim. Bekleyin, merak etmeyin. Sizin çok teklifiniz olduğunu biliyorum.

AYHAN BARUT (Adana) – Bekliyorum.

BAŞKAN – Evet, buyurun.

DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI İİT, D-8 VE EİT DAİRESİ BAŞKANI ALİ BOZÇALIŞKAN – Saygıdeğer Başkan, saygıdeğer Komisyon üyeleri; hepinizi Dışışleri Bakanlığı adına saygıyla selamlıyorum.

Ben İslam İşbirliği Teşkilatı, D-8 ve EİT Daire Başkanı olarak görev yapıyorum. İsmim Ali Bozçalışkan.

Bugün burada İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü’nün onay aşamasında Komisyonun bir görevlisi olarak davet edildik.

Tabii ki İslam İşbirliği Teşkilatı, öncelikle, 1969 yılında kurulan ve ülkemizin daima önderlik yaptığı, içerisinde sürekli yeni projelere önderlik yaptığı bir kuruluş olarak olagelmıştır. Bu sene de 50’nci kuruluş yıldönümünü kutlayacaktır 2019 yılı içerisinde. Bu tüzük, öncelikle Kazakistan’ın bir önerisi olarak ortaya çıkan teşkilatın ortaya çıkarılması için hazırlanmıştır. Kazakistan dost ve kardeş bir ülkedir ve İslam İşbirliği Teşkilatı içerisinde eğitim, kültür, ticaret gibi iş birliği alanlarının yanı sıra tarım alanında bir boşluk olduğunu görmüşlerdir ve bu boşluğu doldurmak adına böyle bir öneriyle 2010’lu yıllarda Dışışleri Bakanları Konseyi toplantılarına getirmişlerdir.

Bizim ülke olarak tabii ki Kazakistan’ı desteklememiz ortaya çıkmıştır ve bu çerçevede bu tüzük 2013 yılında tarafımızca imzalanmıştır. 2013’ten 2019’a kadar maalesef onay süreci tamamlanamamıştır, kadük kalmıştır. Meclisimizin yasama döneminde sıraya girememiştir veya Genel Kurula gelememiştir. Bu nedenle, bugün itibarıyla tekrar onay süreci başlatılmaktadır.

Biz Dışışleri Bakanlığı olarak teşkilatın tüzüğünün ivedilikle onaylanarak tarafımızca yürürlüğe girmesini destekliyoruz Bakanlık olarak. Çünkü şu an itibarıyla Türkiye, İslam Zirvesi Dönem Başkanlığını da yürütmektedir ve bu sene, 2019 yılı sonu itibarıyla dönem başkanlığını başka bir ülkeye devredeceğiz. Bu dönem başkanlığımız süresi içerisinde Türkiye pek çok projeye ve olağanüstü zirvelere ev sahipliği yapmıştır. İslam İşbirliği Teşkilatı içerisindeki etkinliğimizin artırılması bağlamında, tabii ki imza koyduğumuz anlaşmaların, metinlerin ivedilikle, hızlıca onaylanması bizi daha bir üst profile çekecektir.

Bu anlayışla, sayın Komisyon üyelerimizden tüzüğün bir an önce onaylanması yönünde gerekli olumlu desteği vermelerini bekliyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi söz talepleri var.

Birinci bölümde karşılayamadığımız söz taleplerinden başlayarak söz vermek istiyorum.

Öncelikle, Komisyonumuzun yeni üyesi Ayhan Bey. Teşekkür ediyoruz, hoş geldiniz.

Buyurun.

AYHAN ALTINTAŞ (Ankara) – Hoş bulduk, sağ olun.

Ben Ayhan Altıntaş, Ankara Milletvekiliyim. Çiftçi değilim fakat partimin görevlendirmesiyle Yozgat ve Kırşehir’den de sorumluyum. Dolayısıyla çiftçilerle çok iç içeyim, hepsini dolaşıyorum. Sayın Genel Müdür Yardımcımız da Yozgat’tan bahsedince söz alma ihtiyacı hissettim.

Şimdi, temel bir yanlış yaklaşım yapıyoruz bence, o da şu: Hep girdileri konuşuyoruz, çıktıları konuşmuyoruz yani biz IFAD’dan ne kadar proje aldık, güzel rakamlar görünüyor. Fakat Yozgat’a da proje yapılmış, bunun sonucunda ne oldu yani bunun etkisi nedir, çıktısı nedir? Şimdi, ben Yozgatlılarla görüştüğüm zaman hiç olumlu şeyler duymuyorum. Siz tabii eski Türkiye’yle karşılaştırmayı çok seviyorsunuz, AK PARTİ’li ve MHP’li arkadaşlar. Diyor ki adam, çiftçi bana: “Eski Türkiye’de, 1982 yılında ben 140 dönüme buğday ve nohut ekerek Küçükesat’ta daire almıştım . Şimdi aynı araziye ben ortakçıya verdim, elime geçen para 17 bin lira.” Yani çiftçinin durumu ortada ve hepsi borçlu, devlete karşı borçlu. Borçlarının ertelenmesini istemiyorlar, yeniden yapılandırılmasını istiyorlar. Dolayısıyla, bu konulara eğilmemiz lazım.

Ben fazla vaktinizi almak istemiyorum fakat bu girdileri tartışmanın çok yarar sağlamadığını düşünüyorum. Yani, millî eğitimde de işte “Şu kadar derslik yaptık, şu kadar öğretmen atadık, şu kadar şunu yaptık.” Peki, çocuklar ne başarı gösteriyor? Başarılar aşağıya gidiyor. Bu yanlış bir şey, bizim esas çıktıları konuşmamız lazım.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Ayhan Bey, sağ olun, tekrar hoş geldiniz.

Fatma Hanım, buyurun.

FATMA AKSAL (Edirne) – Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bence çok kişiselleştiriyorlar, çok çirkin bir hâle geldi. Beyefendiyi hiç tanımam, kendisinin de beni tanıdığını zannetmiyorum; kimin tuzu kuru, kimin tuzu yaş, buna bırakın da millet karar versin.

İkincisi de: Beyefendi enflasyon rakamlarından bahsetti. Bence enflasyon rakamlarından bahsedecek en son insanlar sol iktidarlarıdır. AK PARTİ iktidarından önceki on dört yılda enflasyon ortalaması 70,3’tür, on altı buçuk on yedi yıllık AK PARTİ döneminde de bu rakam 9,5’tir. Evet, biz de milletimize daha ucuz gıda vermek istiyoruz, mücadele ediyoruz.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Belli.

FATMA AKSAL (Edirne) – Evet, mücadele ediyoruz, sizin ettiğiniz de belli. Gidip insanları inandırmanız gerekiyor. Ben çok iyi hatırlıyorum -benim babam da anlatıyor- ben tarımın içinden geliyorum -sayın vekilim bilir- içine doğdum, ailem tarımla, ticaretle uğraşıyor, çok çok iyi biliyorum...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Süt üreticisi ondan perişan.

FATMA AKSAL (Edirne) – Evet, süt sektörünü de çok iyi biliyorum. 25 kuruş süte prim desteği veriyoruz.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Konsey ne zaman en son toplandı...

BAŞKAN – Müsaade edelim lütfen, müsaade edelim arkadaşlar lütfen.

AYHAN BARUT (Adana) – Siz de ortaya konuşur musunuz yani arkadaşla cevap verecek şekilde konuşmayın, lütfen.

BAŞKAN – Arkadaşlar...

FATMA AKSAL (Edirne) – O verdi enflasyon rakamlarını ve gülmememi... Şahsıma şahsi saldıran sizlersiniz.

BAŞKAN – Fatma Hanım, müsaade eder misiniz?

Arkadaşlar, bakın, bu üslup bizim arzu ettiğimiz üslup değil ve konuşmamızın başında...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bunları siz de biliyorsunuz, sizin bölgenizde de var.

BAŞKAN – İlhami Bey, bakın, bu üslup bizim arzu ettiğimiz üslup değil. Biz konuşmamızın başında dedik ki burası her şeyin konuşulduğu, birbirimize saygı gösterdiğimiz bir komisyon olsun. Dolayısıyla, hanımefendiye zaten siz konuşmadan söz attınız hiç gereksiz yere, ona küçük, nezaketli bir cevap vermesine rağmen yine bir tahammülsüzlük yaşıyorsunuz. Bırakalım konuşsun, size söz vereceğiz. Burada sıkıntı yok, kısıt yok, kasıt yok. Bırakın lütfen.

Buyurun.

FATMA AKSAL (Edirne) – Yok, sadece enflasyon rakamlarını belirtmek istedim.

Teşekkür ediyorum Başkanım.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Sol ne zaman iktidara gelmiş, ben de onu soracaktım.

FATMA AKSAL (Edirne) – DSP, SHP iktidarı sizin değil miydi?

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Burada şunu soralım Başkanım, özür diliyorum yani sormak zorundayız.

BAŞKAN – Söz talep edin, verelim, sıranız gelince söylersiniz.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Atıp ortaya laf bırakılmaz, solun ne zaman iktidara geldiğini söyleyin hanımefendi.

FATMA AKSAL (Edirne) – O zaman gidin milleti ikna edin. Burada bir yanlış yok mu? Hiç iktidara gelmediyseniz bir sıkıntı yok mu?

BAŞKAN – Arkadaşlar, söz isteyin vereceğiz, müsaade edin.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Ayıp ama ya!

ZAFER IŞIK (Bursa) – Ya şu “ayıp” kelimesini çok kullanıyorsunuz da, şu üslup ayıp ya.

BAŞKAN – Buyurun Ayhan Bey. (Karşılıklı laf atmalar)

FATMA AKSAL (Edirne) – Sayın Başkanım “Ne zaman iktidara geldik?” sözü bile bu milletin size ne kadar güvenmediğinin göstergesidir.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Size çok güvendiler, biliyoruz.

FATMA AKSAL (Edirne) – Evet, evet.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bölgeye gittiğiniz zaman süt üreticisi sizi bekliyor.

FATMA AKSAL (Edirne) – Evet bekliyor, gururla gidiyorum, başım dik gidiyorum.

BAŞKAN – İlhami Bey, bakın, kendi arkadaşınıza saygı gösterin lütfen.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Onun verdiği cevaba biz de cevap veriyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sıranız geldiğinde verin ya, burası ilkokul değil.

Buyurun.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Konuşmasın o zaman.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Üslubunuzu değiştirin. Hanımefendiye laf atıyorsun “Konuşmasın o zaman.” diyorsun, ne demek “Konuşmasın o zaman.”?

FATMA AKSAL (Edirne) – Sizin kadar burada ben de konuşma hakkına sahibim.

BAŞKAN – Bekleyin, sıranız gelince yine cevap verin.

Ayhan Bey, buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Öncelikle şunu söylemek istiyorum: Birincisi, Fatma Hanım dedi ki: “Kişiselleştiriyor beyefendi.”

FATMA AKSAL (Edirne) – Evet.

AYHAN BARUT (Adana) – Ben kişiselleştirmek için söylemedim konuyu. Dolayısıyla, hani şöyle bir şey var: Oradan arkadaşımızın anlattığı konuyla alakalı yani acı bir tablo ortaya konuyor, hanımefendinin gülmesi, ondan sonra ben herhâlde onların tuzu kuru anlamında söyledim, o şahsileştirdi...

FATMA AKSAL (Edirne) – Sizden izin mi isteyeceğim, ne yapacağım konusunda sizden izin mi isteyeceğim beyefendi?

AYHAN BARUT (Adana) – Ben dinledim sizi. Benim amacım şahsileştirmek değil, kaldı ki oradan atıfla o anda da şimdi de on yedi yıldır ülkeyi yöneten iktidar bellidir, on yedi yıldır ülkenin bu hâlde... Bugün, biraz önce Tarım Bakanlığından “Gıda fiyatlarına müdahale edeceğiz.” diye... Gıda ürünlerinin fiyatı bu denli yükseliyorsa bunun sorumlusu da biz değiliz. Dolayısıyla, başka bir söze gerek yok aslında, burada neyin ne olduğunu biliyoruz ama şöyle bir şey var, bunu Parlamentoda da görüyoruz: Her zaman “Mağrurlanma padişahım, senden büyük Allah var.” diye bir söz var. Sürekli on altı yıldır, on yedi yıldır bu ülke kimi tercih ediyor noktasında böyle başa kakınç gibi bir şey yapıyor, bu AK PARTİ’nin bütün yönetenlerinde, bütün mensuplarında var bu tavır. Dolayısıyla, fazla kibir iyi değil, fazla kibirlenmeye gerek yok, önümüzde bir seçim var, yine er meydanıdır. Bu söyleniş biçimini yanlış buluyorum. Enflasyonun ne hâle geldiğinin sorumlusu da biz değiliz, bunu söylemek istiyorum.

Bir de konunun başında Sayın Başkanım, bize bir ithamınızı kabul etmediğimi belirtmek istiyorum. Dile getirdiğimiz çiftçinin, köylünün asıl sorunlarına karşılık gündeme aldığınız bu tekliflere ilişkin iki paragraflık gerekçeyle tüzük maddelerini okumamakla suçlamanız hiç doğru bir davranış olmadı. Amacım şahsileştirmek değil. Bununla ilgili ikinci açıklamanızda da -biraz önce söyledim- “Gündem bize gelir.” ifadesinde bulundunuz. İşte ben veya buradaki birçok arkadaşlar şunu kabul etmiyoruz: Bu bir vesayet oluyor yani TBMM üzerine kurulmak istenen vesayeti biz reddediyoruz, dolayısıyla siz bugüne kadar birçok toplantıyı yapmış olmalıydınız diyoruz. İç Tüzük’ün 26’ncı maddesi de burada, okursanız diyor ki: “Komisyonun gündemini Komisyon Başkanı hazırlar.” diye ifade ediyor.

BAŞKAN – Doğru.

AYHAN BARUT (Adana) – Sizden talebimiz, tali gelen konulara gösterdiğiniz duyarlılığı diğer esas teklifler içerisinde de gündem oluşturup Komisyonumuzun çiftçiye, köylüye, üreticilere çare olacak çalışmaları yapmasını sağlamaktır. Biraz önce, başta da söyledim, çağrılanlar arasında -tekrar söylüyorum- bazı çiftçi kuruluşlarının ya da tarımla ilgili kuruluşların paydaşlarının olmadığını da, neden olmadığını da size sorarak öğrenmek istiyorum. Dolayısıyla, bunları biz burada konuşmayacağız da nerede konuşacağız Sayın Başkanım?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Sayın Başkanım, şu gülümsemeye bir şey yapayım, ben ona dikkat ettim. Sayın vekil konuşmasında “Karnıyarığın nasıl yapıldığını en iyi kadınlar bilir.” deyince sayın vekilim de buradan gülümsemiştir, kakhaha atmamıştır, sadece söylenen söze gülümsemiştir. Yani, bunun defaatle konuşulması...

BAŞKAN – O yüzden birbirimize daha şefkatli bakarsak daha iyi olur.

Teşekkür ediyorum, bunu kapatalım.

V.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Adana Milletvekili Ayhan Barut'un (2/1540) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki komisyon gündeminin belirlenmesiyle ilgili ifadelerine ilişkin açıklaması

BAŞKAN – Arkadaşlar, şimdi, Ayhan Bey'e bir cevap olsun diye... Şimdi, Ayhan Bey, haklısınız, Komisyon gündemini biz belirliyoruz. Ben zaten Meclis Başkanlığından bize havale edilmiştir dedim, neleri gündemimize alacağımıza biz karar veriyoruz. Bugün de vermiş olduğumuz kararın gereğini görüşüyoruz. En çok kanun teklifi verenlerden biri sizsiniz bize.

AYHAN BARUT (Adana) – Daha hiçbirini görüşmedik.

BAŞKAN – Bakın, sizin verdiklerinizin de zaten bazılarında hiç yokuz, bazılarında tali komisyon bile olup olamayacağımız şüpheli.

AYHAN BARUT (Adana) – Neden?

BAŞKAN – Verdiğiniz kanunları söyleyeyim: Belediye Kanunu, efendim, Sosyal Sigortalar Sağlık Sigortası Kanunu, onu kapsıyor, Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve Cetveller, ne alakası var bizimle? Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifleri Borçlarının Yapılandırılması ki biz burada da tali komisyonuz, bu Maliyeyle alakalı bir konu.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Biz ne iş yapıyoruz o zaman?

BAŞKAN – Efendim, tali komisyonu niye bu kadar azımsıyorsunuz? Gene asıl komisyonun karar vermesine zemin teşkil ediyoruz.

AYHAN BARUT (Adana) – Başkanım, geçerli olan 29 tane var. Diyelim ki bunlar elenmiş, bu 29 taneyi niye görüşmüyoruz biz?

BAŞKAN – Şimdi, bakın, en yakın olanlar sizin şu anda...

AYHAN BARUT (Adana) – Ya, bana bunun cevabını verin.

BAŞKAN – Veriyorum müsaade ederseniz. Bakın, tek tek elimde.

AYHAN BARUT (Adana) – 29 taneyi niye görüşmüyoruz? Bizimki yanlış oldu diyelim ki...

BAŞKAN – Hayır efendim, sizinki en yakın olanlardan bunlar bakın ve ben tekrar ediyorum, şimdi bunları getirip de milletvekillerinin nasıl kanun teklifi verdiğini deşifre etmek gibi bir vazifem de yok, uymaz da benim şahsiyetime.

AYHAN BARUT (Adana) – Ya deşifre olacak bir ayıp işlememiştir, suç işlememiştir. Biraz önce siz söylediniz “Yeni sistemde milletvekilleri çok güçlü hâle geldi.” dediniz, bence de tam tersi yani milletvekili kanun teklifi veriyor ama daha bir tane kanun teklifimiz bugüne kadar bırakın Meclise inmeyi, sorduğumuz bakanlardan cevap bile alamıyoruz, çoğundan cevap alamıyoruz, sorduğumuz soru önergelerine cevap alamıyoruz, bazıları da bir cümleyle geçiyor.

BAŞKAN – Şimdi, bakanlar artık Genel Kurulda olmadıkları için eskiden alışmış olduğumuz yöntemlerle hemen oradan birinin cevap vermesi mümkün değil ve bakanlar -biz de kendileriyle sohbet ettiğimiz zaman- diyorlar ki-: “Bizim kurumlarımızın ağırlıklı işleri milletvekillerinin Mecliste sormuş olduğu sorulara cevap yetiştirmekle geçiyor.” Demek ki cevap veriyorlar ve Meclis Başkanlığı yer yer ne kadar milletvekilleri tarafından soru sorulduğunu, bunların ne kadarına cevap verildiğini, belli, istatistiklerle zaten veriyor.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- *İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü'nün Onaylanması'nın Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1540) (Devam)*

BAŞKAN – Şimdi, yine, söz talepleri var.

Buyurun Orhan Bey.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Teşekkür ederim.

Öncelikle şuradan başlamak isterim: Borç kötü bir şey değildir, borçlandığınızda yeniden bir yatırım yapıyorsanız, işletmenizi büyütüyorsanız, istihdam yaratıyorsanız, üretim yaratıyorsanız, katma değer yaratıyorsanız bunun bir karşılığı olur ama para vererek, toplumu borçlandırarak, kitleleri borçlandırarak o uçurumun derinliğini ve yüksekliğini artırıp sadece uçuruma giden yolu birazcık daha uzatıyorsanız burada sorun var demektir. Şunu demek istedim: “Biz gelmeden 500 milyon lira çiftçiye destek veriyordunuz, ancak Ziraat Bankasından para alabiliyorlardı, bugün 40 milyar.” dediniz. Ben ona ilave edeyim: Sadece 40 milyar Ziraat Bankası ve tarım kredi kooperatifleri üzerinden, diğer özel bankalardan -yerli ve yabancı olmak üzere- toplam 109 Milyar TL kredi borcu var bugün çiftçinin, ticari aldığı krediler hariç. Ayrıca, tarım ilacı bayisine tarım ilacı üzerinden, gübre üzerinden; mazot bayilerine mazot üzerinden, gübre üzerinden borcu da yaklaşık olarak -tam net bir rakam ve böyle bir istatistik olmadığı için yaklaşık olarak söylüyorum- yüzde 40 yani 40 milyar TL de buradan var, şu anda çiftçinin 140-150 milyar borcu var, 140-150 milyar. Çiftçi 2002’den 2018’e kadar yaklaşık olarak 800 bin kişi azaldı, 800 bin kişi azaldı; mera, arazi, tarımsal üretim yaptığımız sebze, meyve, örtü altı alanları üzerine koyduğumuzda -mera da dâhil- 40 milyon dönüm tarım alanı azaldı. O zaman soru şu: Bu parayı bu çiftçi ne yaptı arkadaşlar, nerede bu para? Sizin övündüğünüz, o gün 500 milyon krediyi çiftçinin ödeme gücünü yüzde 67 olarak söylediniz, bugün yüzde 98. E, doğru, takla attırıyorlar arkadaşlar. A bankasından alıyor, götürüyor ödüyor; 100 bin lira ödediye üç gün sonra Ziraat Bankasından 110 bin lirayı geri alıyor, getiriyor bu taraftaki bankayı ödüyor; dolayısıyla üretim elde ederek, kazanım elde ederek, katma değer elde ederek gidip borcu sıfırlamıyor arkadaşlar; borç, borç üzerine katlanıyor. Sayın Başkan bunu çok iyi biliyor, gerçekten çok iyi biliyor ama durumu kurtarmak için böyle bir savunma mekanizması geliştirmek durumunda çünkü başka çaresi yok. Arkadaşlar, bu borç, yeni bir yatırım, yeni bir üretim, yeni bir büyümeyi geliştirmiyor.

Bu Sudan meselesini de... Değerli arkadaşlar, küresel sermayenin, küresel dünyanın en önemli sömürü araçlarından bir tanesi toprak gaspıdır, toprak gaspının üç değişik yöntemi vardır.

Bir: Çiftçiyi yoksullaştırırsınız, fakirleştirirsiniz, çiftçi evini barkını terk eder. Bu birinci topraktan uzaklaşmadır.

İki: Sözleşmeli tarım modeliyle çiftçiyi taşeron yaparsınız, fason yaparsınız, oradan da bir süre sonra darmadağın olur. Bizim domateste olduğu gibi, değerli arkadaşım iyi bilir. Daha sonra o işi de sürdüremez, oradan da çekilir. Bu da toprağı terk eder.

Üç: Artık o ülkenin çiftçisinin, toprağını üretecek, geliştirecek, üretim yapabilecek gücü, teknolojisi, imkânı yani kısaca parası yoktur, gelir yabancı ülkelerin şirketleri orada üretim yapar. Kiminle? Yerli iş birlikçilerle yapar. Bu, toprak gaspının diğer bir modelidir.

Ve son olarak da çiftçiye borçlandırırsınız, on altı yıllık AKP iktidarının yaptığı gibi, çiftçi artık o borcu ödeyemez durumdadır, durumu bir süre, bir süre, bir süre idare eder ve bir gün gelir artık elindeki gayrimenkuller bile onun borcunu karşılayamaz duruma gelir.

Yani çok borç vermek, çiftçinin çok kredi kullanması demek onun refah düzeyinin artması demek değildir. Çok borç almak, çok kredi kullanmak demek, çiftçinin yeni yatırımlar yapıp daha yüksek gelir elde etmesi demek değildir. Çok borç yapmak, çok kredi almak, insana çok kredi vermek demek, onun refah düzeyinin, yaşam standardının, ekonomik durumunun, eğitim durumunun, insani gelişmişlik düzeyinin artması anlamına gelmemektedir. Bunu çok açık bir şekilde paylaşmak lazım.

Bir de tohum meselesi... Hep bunu söylüyorsunuz “Biz geldiğimizde 150-160 bin ton tohum üretiliyordu bu topraklarda, şimdi 1 milyon ton tohum üretiliyor.” Doğru, 1 milyon ton tohum üretiliyor. Peki, sorum şu: 2002’de geldiğinizde 68 milyon nüfus vardı, bu insanlar bu 160 bin tohumla nasıl geçiniyordu acaba, nasıl yaşamlarını sürdürüyorlardı, aç mıydı bu ülkenin 68 milyon insanı? Mesela o gün 5 milyon ton buğday ithal etmiyorlardı, bugün 1 milyon ton tohum üretiyorsunuz ya! Mesela o gün saman ithal etmiyorlardı. Mesela o gün canlı hayvan ithalatı yoktu hemen hemen. Mesela o gün kesilmiş kırmızı et ile karkas et hiç ithal edilmiyordu.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - İhracat vardı.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Kuru fasulye, mercimek ithal edilmiyordu mesela, mesela nohut ithal edilmiyordu bu topraklarda. O zaman soruyu şuradan sormamız gerekmez mi? Madem 1 milyon ton tohum üretiyorsunuz da neden bu çiftçi her sene aynı tohumu daha fazla parayla almak zorunda, her sene bütçesinden tohuma daha fazla para ayırmak neden? Madem üretim arttı, maliyet niye düşmüyor?

Sayın Başkan, değerli üyeler, değerli basın emekçileri, değerli arkadaşlar; Türkiye, değerli milletvekili arkadaşımın dediği gibi, küresel ekonominin tamamen sömürü çarkının içerisinde olan ve insanı sadece metalaşmış, çiftçisi sadece ticarete konu olmuş bir ülkedir artık. Arkadaşlar, o tohumların sahibi kim biliyor musunuz? Bayer’dir mesela, Syngenta’dır, DEKALB’tir, Sumitomo’dur, Nunhems’tir yani tümüyle yabancı şirketlerdir. Siz tohumu ekersiniz, tohumu alırsınız, o 1 milyon tohumu o tür şirketlere teslim edersiniz, çiftçi onun üzerinden sadece 1 liranın 10 kuruşunu, 20 kuruşunu, 30 kuruşunu ya cebine koyar ya cebine koymaz. Toprak sizin, su sizin, güneş sizin, emek sizin, teknoloji sizin; para yabancıların. Biz buna “modern köle toplum” deriz. Klasik köle toplumu herkes bilir, Kunta Kinte’dir; boğazında zincir, ellerinde kelepçe, ayağında pranga vardır. Çağımızın köle toplumunun boynunda zinciri yoktur, ellerinde kelepçesi de yoktur, ayaklarında prangası da yoktur ama önce mülksüzleşir, sonra da borç altında inler, sonra da kendi toprağında köle olur; iş bulursa toprağında günlük gider çalışır, iş bulamazsa Şili’de olduğu gibi, Fas’ta olduğu gibi, Tunus’ta olduğu gibi kendi gettolarında... Paşalarının, egemenlerinin, saray krallarının yaşadığı gettolar başkadır, bu ülkenin gerçek sahibi yoksullarının yaşadığı gettolar, alışveriş merkezleri başkadır. Bu ülke, ne yazık ki pazarlarında akşam annelerin, ablaların çöplerden meyve, sebze topladığı ülke hâline gelmiştir.

Evet, buradan gündemimize dönmek isterim; bu, kısa bir açıklamaydı.

BAŞKAN – Evet, peki, bir an önce...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bu İslami gıda güvenliği meselesi... Arkadaşlar, gıda güvenliğini bir arkadaşımız söz arasında söylemişti, “dengeli ve yeterli beslenme” demişti.

BAŞKAN – Yanlış söylemiş.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Ya, ne alakası var yani şimdi!

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Hayır, ben söylüyorum: Gıda güvenliği demek, dengeli ve güvenli bir şekilde insanın sağlıklı gıdaya ulaşması demektir.

BAŞKAN – Hah, şimdi düzeldi, evet.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bu nettir.

Değerli arkadaşlar, gıda egemenliği olmayan toplumun gıda güvenliği olmaz. Şimdi, biz bu anlaşılmaya giriyoruz, güzel, hani bakıldığında çok olumsuz bir şey de yok, 57 ülkenin içerisinde bir anlaşma yapacağız, kendi elimizdeki olanakları, teknolojileri o ülkelere sunacağız, elbette o ülkelerin de kendi olanakları doğrultusunda ucuz ürünleri varsa, bilmem ne varsa, eğer bizim o İslam İş Birliği Teşkilatının mevzuatına uyuyorsa, gıda güvenliği mevzuatına uyuyorsa oradan da biz alacağız veya vereceğiz. Bakıldığında önemli bir şey görünmüyor.

Değerli arkadaşlar, bu topraklarda insanımızın gıda egemenliği yok, biraz önce söyledim. On altı yılda 52 milyon ton buğday ithal etmişiz, yaklaşık 15 milyar dolara yakın para vermişiz ve son 2018 yılı içerisinde yaşadığımız ekonomik krizle beraber, üst üste alınan ithalatta gümrük duvarlarının bitirilmesi meselesinden sonra artık yavaş yavaş -bizim ısrarla söyleyip sizin kabul etmediğiniz ama -artık bu coğrafyada gıda egemenliğimiz yok arkadaşlar. Gıda egemenliği olmayan bir ülkenin gıda güvenliği nasıl olacak? Mesela şunu söylemek istiyorum: 2010 yılından itibaren et ithalatına başladık, önce deli dana ithal ettik. Sonra bu gündeme geldi, Polonya hükümeti bir açıklama yaptı, Polonya hükümeti dedi ki: “Doğru, bizim Türkiye’ye gönderdiğimiz etlerde deli dana varmış.” Döndük Bakanlığa sorduk, Bakanlık aynen şunu söyledi: “Gelen bilgiler Lehçe yazılıyordu, çeviremedik.” Arkasından brucellosis, arkasından mavi dil hastalığı, arkasından escherichia coli, arkasından şarbon, şimdi veba. Arkadaşlar, birbirimizle dalga mı geçiyoruz? Kendi insanının gıda güvenliğini sağlayamayan bir ülke uluslararası -sadece İslam ülkeleri meselesi de değil, dünya insanının gıda güvenliği konusunda- bir mevzuat hazırlıyor, hak getire. Elbette onaylanır kâğıt üzerinde, sıkıntı yok.

Bir başka mesele arkadaşlar, yüzde 10 nişasta bazlı şeker kotası vardı, Şeker Kanunu’nu siz çıkarmıştınız. Ardından Şeker Kurulunu –güdükleşmişti- lağvettiniz, daha sonra da Bakanlık içerisinde bir birim oluşturduunuz ama her şeyi bilen AKP Genel Başkanı o konuda da her şeyi bildiği için yüzde 5’ten yüzde 2,5’a indirdi. Soru şu: 2018’de biliyorsunuz şeker fabrikalarını özelleştirme meselesi vardı. “Biz şeker fabrikalarının özelleştirilmesini şeker pancarına engel olmak için değil, tam tersi, nişasta bazlı şeker üretimini aşağı çekmek için yapıyoruz.” dediniz, yüzde 10’dan yüzde 5’e düşürdünüz. Şimdi de Cumhurbaşkanı kararnamesiyle yüzde 2,5. Peki, soruyorum: Türkiye’de 5 veya 6 tane nişasta bazlı üreten firma var. 2018 rakamlarında yine TÜİK rakamları şunu diyor: “1 milyon 400 bin ton mısır nişasta sanayisine aktarıldı.” TÜİK söylüyor, ben söylemiyorum. Ama siz öbür taraftan diyorsunuz ki: “Türkiye’de 2018 nişasta bazlı kotası 135 bin tondur.” 1 milyon 400 bin ton mısır, nişasta sanayisine aktarıldı. Bunun yaklaşık olarak değerinin de yine kilogram olarak ve ton olarak 1 milyon 380-1 milyon 400 bin ton NBS’ye karşılık geleceğini öngördüğümüzde, bunun yarısı bile NBS’de kullanılsa şu anda bu topraklarda 800 bin ton ile 1 milyon ton arasında nişasta bazlı şeker üretiliyor. Nedir nişasta bazlı sentetik şeker? Karaciğer üzerinden, hem gıda açısından obeziteyi artıran, hastalıklara olanak sağlayan, diyabeti artıran, birçok kanser hastalığının gerekçesi olabilecek, dünyada bilimsel olarak birçok soruna sebep olduğu görülmüş ve hemen hemen gıdalarda, özellikle etiketlerde kullanılan ülkelerde etiketin üzerinde “Şu kadar NBS vardır, bu kadar tatlandırıcı vardır.” diye yazan ama bizde Konya Şeker “Ben ürettiğim ürünlerde etiket yönetmeliğine göre pancar şekeri yazmak istiyorum.” dediğinde ne yazık ki reddettiğimiz bir toplumda yaşıyoruz. Arkadaşlar, hangi gıda güvenliğinden bahsediyoruz? Kendi insanının gıda güvenliğini düşünmeyen -yani İslam İşbirliği Teşkilatını bir kenarda tutarak-insanın

gıda güvenliğini önlemeyen, bunu bir politik, bunu bir hukuk davranışı ve uygulama biçimine getirmeyen bir yapı, kendi insanının gıda güvenliğini düşünmeyen bir yapı İslam toplumunun gıda güvenliğini bu yönetmelikle düşünecekse elbette bir tartışma konusudur.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bu anlamda, bütünüyle baktığımda hani bir itiraz meselesi üzerinden değil ama yani her konuda olduğu gibi, Sudan meselesi, ithalat meselesi, üretim meselesi, afetler meselesi bütününe baktığımızda bu “Kâğıt üzerinde sadece birileri tatmin olsun, uluslararası da bir ilişki yürüsün.” meselesi üzerinden, daha önce zaten sözleşmeleri yapılmış, şimdi de bir hukuki altıyapı ve yasallaşması meselesi üzerinden gelen bir şeydir.

Bir son söz olsun diye söylemek isterim bir cinsiyetçi yaklaşım üzerinden değil, bir insan meselesi üzerinden. “Tarım ve ticaretle uğraşıyoruz, çok memnunuz.” dediniz ve aynı şekilde “tarım ve ticaret” dediniz. Demek ki sadece tarımla uğraşmıyor değerli arkadaşımız, aynı zamanda ticaretle de uğraşıyor ve sol iktidarlar dönemindeki enflasyon meselesinden bahsetti.

Değerli arkadaşlar, enflasyon Türkiye’de her zaman oldu ama bu ülkede enflasyonun en önemli kaynağı 1980 faşist darbesidir. Ondan sonra gelen hükümetler şunu yapmışlardır... Üzgünüm ama yüzde 99’u sağ iktidarlardır ve baktığınız zaman şöyle bir şeyle karşılaşıyorsunuz, 1980 ihtilalinin temeli, özü şudur: Bir, Türkiye’de politika ideolojik ve siyaset sarmalından çıkmış, ne yazık ki başka bir sürece evrilmiştir.

İki, Türkiye kamucu yaklaşımdan özel sektöre kaymış ve yeni dünya düzeninin bir parçası hâline getirilmiştir. Yani kısaca devlet –açıkça söylüyorum- tarımdan elini ayağını çekmiştir, çekmeye başlamıştır. Tamamen tarımı ve çiftçiyi özel sektörün ve serbest piyasanın hegemonyasına bırakmıştır ve yaşanan her krizde IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü meselesi üzerinden her sıkıştığımızda aldığımız kredilerle beraber ağırlıklı olarak Ulusu Hükûmeti ve ağırlıklı olarak Özal’la başlayan yeniden yapılandırma kredileri meselesi üzerinden, IMF ve Dünya Bankası üzerinden biz artık tamamen serbest piyasaya açıldık. Tarımın bitme çizgisi, bitme yolu o gün başladı ama o günlere, bugünlere baktığımızda Çiller, Özal, onun devamındaki bütün yapıları baktığımızda, vallahi, günahı varsa, sorun varsa en azı, hani deyim yerindeyse MRL değeri altında, insanın sağlığına ve yaşama hiç zarar vermeyecek kadar olan limiti sola düşer, onun dışındaki bütün zararlı kısımları, toksik dönemleri ve toksik yapıları elbette sağ iktidarlara ve sağa düşer.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Orhan Bey.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Özür dilerim.

Ama buradan bir düşmanlaştırma, ayrıştırma ve bir suçlu arama değil, bugün başka bir yerdeyiz.

Sayın Başkan, değerli üyeler; bakın, bunu samimiyetle söylüyorum, gıda egemenliği olmayan toplumun gıda güvenliği olmaz. Şu anda topraklarımızı ve tarımımızı terk ediyoruz. Bakın, şeyi hatırlıyorsunuz, çok yakın. Gerçi tank ve palet fabrikasını da onlara verdik, çok da iyi bir dostluğumuz var, Katar meselesi... Katar beş altı ay önce bir ambargoyla karşılaştı. O ambargoda şöyle bir şey yaşandı: Katar halkının ekonomik durumu iyi, 35 bin dolar/kişi yıl geliri var aşağı yukarı. Katar halkının cep telefonu da var, koltuğunun altında iPad’i de var, masaüstü de var veya dizüstü de var, her türlü teknolojiye de sahip, bir elleri balda, bir elleri yağda mutlu bir şekilde yaşıyorlar ama arkadaşlar, bir gıda ambargosu yediler ve yaptıkları tek iş ne oldu? O kocaman, devasa marketlere gidip o raflardaki makarnaları, ekmekleri, unları satın almak oldu. Devam etselerdi o cep telefonlarını yemeye mesela, mesela devam etselerdi teknolojilerini yemeye, devam etselerdi 35 bin dolarlık “yeşil sermaye” diye adlandırılan o servet birikimlerine ve sermaye birikimlerine, devam etselerdi.

Bitiriyorum Başkan, özür diliyorum.

Yine bir arkadaşımız söyledi, bu iş küresel sermayenin ve çok uluslu şirketlerin, IMF ve Dünya Bankasının artık görevini üstlenmiş olan, dünyayı sömüren o neoliberal yeni dünya düzeninin egemenlerinin bizi metalaştırması, bizi pazara dönüştürmesi, bizim üzerimizden beslenmesi ve tohum üzerinden topraklarımızı gasbetmesi, girdiler üzerinden bizim bütün ürünlerimizin fiyatını belirlemesi -çıktılar üzerinden, ithalat üzerinden de iktidar buna direkt ortak olmuştur- ithalat üzerinden de bizim hayatımızı karartma meselesidir. Mesele birilerinin rant, para, sermaye, servet birikimidir. Mesele buna karşılık diğerlerinin -e birileri kazanırken birileri de kaybedecektir- yoksul, emekçi, çalışan tüm halkımızın eziyet ve sömürsüdür.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Tabii, bu sosyalist sohbetler müktesebatınız kuvvetli belli ki.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Ya, ne alakası var.

BAŞKAN – Topluma böyle dinlerken çok hoş gelir, bakın böyle uykumuz da geldi ama...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bana zaten hep uyuyorsunuz gibi geliyor.

BAŞKAN –...dünyaya bir huzur getirmedeği ve refah getirmedeği sonuçlarıyla ortadadır. Konuşmak güzeldir ama ortaya bir şey sunmak zordur.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Ya, kapitalizm getirmiyor Başkanım.

BAŞKAN – Üretmek zordur, konuşmak ve tenkit etmek kolaydır. AK PARTİ uzun yıllardır bunu ziyadesiyle yaptığı için bugün ayaktadır.

Bir de bir şey vardı bu buğday ithalatıyla alakalı, hep söylersiniz.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Ben tam da onu söyleyecektim.

Değerli arkadaşlar, şimdi 52 milyon son altı yılda buğday ithalatı...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – 52 milyon...

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Milyon ton, evet. Bir de ihracatını söylesene.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Olur, söyleyelim.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Makarna ihracatını, un ihracatını bir söyleseniz.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Hiç kârlı değil, hiç kârlı değil.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Şimdi, bakın, bir şeyi söylerken tek taraflı söylememek lazım.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Tabii.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Demin tohumlarla ilgili söylediniz. Ben hem tarımla uğraşan bir kişiyim hem de işletmesi olan bir kişiyim. Şimdi, bunu soruyorum. Demin ayçiçeğinden, bütün yağlı bitkilerden de bahsedildi, buğdaydan da bahsedildi. Şimdi, Türkiye’de 82 milyon nüfus var, 4 milyona yakın yabancı var, 86 milyon nüfus var. Ya, turistleri de hesapladığımız zaman, aslında normalde biz 90 milyon insan besliyoruz bu ülkede, biz 82 milyon beslemiyoruz. İnsanların tüketimine baktığınız zaman, kişi başına tüketime baktığımız zaman bu tüketim artmış arkadaşlar yani kişi başına daha önce et tüketimi ne kadardı, bugün ne kadar hepimiz biliyoruz.

HÜSEYİN ŞANVERDİ (Hatay) – Alım gücü arttı insanlarda, doğru söylüyorsunuz.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Demin dendi ki: “1982 yılında 140 dönüme bir daire alınıyordu.” El insaf ya. Yani şimdi, eğer biz doğru bir şey yaparsak bu ülkenin çıkarı içindir, bu ülke için yapmamız lazım yani bu ülke için yapmıyorsak... Siyaset yapabiliriz ama siyaset ayrı bir şeydir. Başkanım tohum işiyle uğraşılıyor, daha önce oda başkanırken tanışıyoruz, tohumun nereden nereye geldiğini Başkanım gayet iyi biliyor.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Söyleyeceğim birazdan.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Yani bunu tek taraflı söylemekle... “52 milyon ton ithalat geldi, buğday ekenler battı, pamuk ekenler battı.” Öyle değil. Bakın, şimdi, çiftçinin şu andaki alım gücüyle 2002 yılındaki alım gücü çok ayırdır. Demin 140 milyar TL borçtan bahsettin. Peki, soruyorum eğer çiftçilik de yapıyorsan: Bu 140 milyar tarlaya mı gitti?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Onu soruyorum ben de işte.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Kedi-ciğer meselesi... Bu ciğer nereye gitti? Bakınca kedi aynı.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Anlatamadım, o değil.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Mesele bu zaten, kedi-ciğer meselesi Başkanım.

BAŞKAN – Karşılıklı olmasın lütfen.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Yok, mesele bu. Bu 140 milyar...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – O 500 milyonluk borç şu anda 140 milyar oldu, bu.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Tamam da kardeşim, ben de onu sana soruyorum. 140 milyar nereye gitti? Sen nereye gittiğini benden daha iyi bilirsin, nasıl harcandığını da benden daha iyi bilirsin.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Çok doğru. Üretmeyen insana niye verildi bu para?

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Nasıl üretmiyor ya? Bu ülke o zaman nereye gidiyor, nasıl üretmiyor ya?

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – İşte, geldiği nokta belli. İki taraflı söyleyeyim, siz sordunuz ya, özür diliyorum: Ben Mersin Limanı’nı çok iyi hatırlarım Başkanım. Çocukken biz konteynerlerce büyükbaş hayvanı, kıl keçisini, kuzuyu Orta Doğu’ya ve Arap ülkelerine ihraç ederdik ama şimdi, yaşlı hâle gelmeye başladık, aynı limanda bu tür hayvanların ülkeye geldiğini de, iki taraflı görüyoruz, bu hâle geldik.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Ama bunu kaçırıyorsun Vekilim: En büyük küçükbaş hayvan bizim bölgede, ben onu sana söyleyeceğim.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ne kaldı Vekilim, ne kaldı?

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Dur, onu söyleyeceğim.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Hayır, siz söyleyince, “İki taraflı söyleyin.” dediniz, iki taraflı bakıyorum ben de.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Onu söyleyeceğim.

O günkü millî gelir ile o günkü tüketim arasındaki farkı bir görsene sen, bir ona bakmak lazım yani şimdi.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Şimdi, bakın...

BAŞKAN – Efendim, bekleyelim lütfen.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Karşılıklı cevap vermeyelim.

CENGİZ GÖKÇEL (Mersin) – Rafta patlıcan fiyatından dolayı satamaz durumda, nereye geldik ya.

BAŞKAN – Arkadaşlar, müsaade edelim Ebubekir Bey’e.

Buyurun.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Şimdi, ben bitireyim.

Şimdi, çiftçilerin haklı olarak yeni ekipman, yeni traktör, yeni biçerdöver alması lazım. Demin dedin, Türkiye’de 2002 yılında traktör sayısı kaçtı, bugün kaç tane var? Biçerdöver sayısı kaç?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – 800-900 bindi şu anda 1 milyon 400 bin falan.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Demin siz söylediniz, Adana Milletvekilimiz pamukla ilgili bir şey söyledi. Şimdi, dünyada serbest dolaşan tek bir ürün var, pamuğun dışında serbest dolaşan tek bir ürün yok dünyada tarım ürünlerinde. Serbest dolaşır, dünyanın her tarafına fonsuz şaysız girer, pamukta fon yok dünyada. Şimdi, pamuk miktarı yükselmiş mi? Türkiye’de en fazla yükselen rakam 1 milyon 200 bin tondur, liftten bahsediyorum ben. En yüksek üretim 1 milyon 200 bin ton, şu anda da 700-800 bin tonlar. Düşme var mı? Var. Şimdi, bu ekilen araziler sulak araziler. Ne ekiliyor bunun yerine? Mısır ekiliyor. Şimdi, diyeceksiniz: “Ya, Türkiye mısır...”

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Mısır’ı da ithal ediyoruz. Bir ara çiftlik...

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Başkan, şimdi, bak, mısırdan 6 milyon tona yakın üretim var Türkiye’de. Siz diyeceksiniz: “Mısır niye ekilsin?” Mısır ekilmezse o zaman yem de olmaz, ne küçükbaşın ne büyükbaşın ne tavuğun. Eğer bu ülkede 6 milyon ton mısır ekilmezse olabilir mi? Olmuyor.

BAŞKAN – Toparlayalım lütfen Ebubekir Bey.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Ondan dolayı da bu ülke eğer dünyada tarımda 7’nci sıraya gelmişse bunu inkâr etmememiz lazım. Mutlaka iş yapanlar, mutlaka eksikler vardır. Eksikler olduğu için de eksikleri tartışalım. Demin işi alımından... Ben demin baktım, Tarım Bakanlığında tam sayı olarak bilmiyorum ama çok yüksek miktarda çalışan var.

BEKİR BAŞEVİRGİN (Manisa) – O zaman söz vermeyeceksiniz “Alacağız.” diye, Bakan söz veriyordu.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Bakan söz veriyorsa alsın. Bu konuda bir gerginlik ortamından ziyade biraz daha hakkaniyet üzerinden tartışsak daha güzel sonuç alırız.

Teşekkür ediyorum Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Sayın Başkanım, buğday meselesine cevap vermem gerekiyor.

BAŞKAN – Hayır efendim, böyle bir usul yok, lütfen.

Ben cevap vereceğim, bendekiler resmî rakamlar. Bakın, siz kendinize göre söylüyorsunuz, ben resmî rakamları söyleyeyim, bu mevzuu kapatalım.

Arkadaşlar, hani Türk lirası üzerinden söylediğimiz zaman elbette Türkiye de enflasyon olan bir ülke olduğu için rakamları kıyaslamamız çok sağlıklı olmuyor. Dolar üzerinden söylediğimiz zaman dünyadaki konumu da ortaya çıkmış oluyor. Hani 2002 yılını hep baz aldığımız zaman haklı olarak bir tepkiniz oluyor, kızsınız ama bizim de sorumluluk alanımız o zaman. Mesela siz, Orhan Bey, hiçbir dahlimizin olmadığı 1980’lerdeki darbeye bile neredeyse AK PARTİ’nin sorumlu olduğunu ilişkilendirdiniz.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Öyle bir şey yok. Alınıyorsanız o sizin meseleniz, öyle bir şey söylemedim.

BAŞKAN – Efendim, bakın, böyle bir şey yok, orada o zaman da yine varsa varsa AK PARTİ'nin dışında burada temsil edilen diğer partilerin bir kökeni var, biz hiç yokuz. Dolayısıyla bizim baz almamız gereken yer, sağlıklı olarak kendimizi sorumlu tuttuğumuz için baz almamız gereken yer 2002'dir. 2002'de bu ülkede... Siz demin dediniz ya: "Çiftçi sayısı bu kadar azaldı, tarımda kullanılan arazi miktarlarımız düştü." Evet, bu rakamlar doğru ancak bir doğru daha var: o zaman bu ülkedeki çiftçi üretim yaparken gayrisafı millî hasıla içerisindeki katkısı 24 milyar dolardı, bugün 63 milyar dolardı. Bu, doların yükselmesinden dolayı biraz düştü; 52, 52,5 milyar dolara düştü.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Peki, gayrisafı millî hasılaya oranını söyler misiniz ama?

BAŞKAN – Hayır, o düşer, o, gelişmekte olan ülkelerde düşer, 9'dan başlamıştır, 6'lara kadar düşmüştür, doğru.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – 10'dan 6'ya. Olması gereken şu anda 180 milyar dolar.

BAŞKAN – Bakın, efendim, hayır, öyle değildir. Bütün gelişmiş ülkelerde, bizim örnek aldığımız ve ekonomik olarak ulaşmaya çalıştığımız ülkelerde -siz çok iyi bilirsiniz ama söylemiyorsunuz ne yazık ki- çiftçi oranı yüzde 4'ler civarındadır. Gelişen ülkelerde böyledir arkadaşlar.

Bakın, bizim problemimiz nedir? Bunlar değil konumuz, gündemimiz. Ben özellikle Başkan olarak dağıtmak istemiyorum ama madem seyrek toplanıyoruz, bundan sonra daha sık toplanacağız, buna emin olabilirsiniz, burada birikmiş söylemlerimizden de bazılarını söylemekte fayda var.

Şimdi, bizim üreticimiz elbette azalıyor gün geçtikçe fakat dediğim gibi bütün dünyadaki seyir böyledir. Bizim sıkıntımız nedir, biliyor musunuz? Dünya bunu yüz, yüz elli yılda yaparken, araya Sanayi Devrimi'ni ve tarım devrimini koymuşken biz bunların tamamını kaçırmış bir ülke olarak otuz yılda yapmak zorunda kaldık. Bizim otuz yıl önceki köylü varlığımız genel içerisinde yüzde 60-65'lerin üzerindeyken bugün yüzde 10'ların altında, büyükşehir belediyeleriyle beraber rakamlar biraz karışık ama 15-20 olduğunu düşünün. Bakın, ne demek bu, biliyor musunuz? Eskiden köyde o teknolojinin kullanılmadığı çağlarda köyde yaşayan 4 insan şehirdeki 1 insana daha üretim yapmak zorundaydı arkadaşlar. Şimdi tam tersi ve daha çok tüketimimizin olduğu, refah seviyemizin yükseldiği yıllarda, milyonlarca turist ağırladığımız yıllarda köydeki 1 insan 4 insana üretim yapmak zorunda kalıyor. Şu andaki bu dönüşümün hızlı olmasının, ülkemizin çok eskilere dayalı birtakım sıkıntılarından dolayı ayak uyduramayışının sıkıntılarını yaşıyoruz. Şu anda sizin de bizim de hepimizin üzerindeki ağır yükün sebebi budur. Bu ağır sohbetler ve konuşmaların sebebi budur. Elbette bu ülke belli sıkıntıları yaşıyor ama önemli olan günbegün çözülüyor mu, çözülüyor mu, buna bakmak lazım. Bizdeki rakamlar çözülüyor olduğuyla alakalıdır. Elbette muhalefetin muhalefet etme hakkı vardır, konuşacaktır, saygı duyuyoruz.

Başka bir rakam daha gene Orhan Bey'inkine cevap olsun diye... Tabii, dedik ya, şimdi, hani Türkiye'de kitaplarda bile yazan şöyle güzel bir söylem vardır... Bakın, ben hem ziraatçılım hem veteriner hekimim. Dolayısıyla bu müktesebata biz de sahibiz. Üstelik üniversitede hocayız, biliyorsunuz, bunların dersini veren insanlarız biz. Kitaplarda şöyle güzel bir şey yazar: Efendim, "Türkiye kendi kendine yetebilen bir ülke."

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – İdi.

BAŞKAN – Yetiyor mu, yetmiyor mu? Neye bakacağız? Aldığımıza, sattığımıza bakacağız arkadaşlar. Her şeyi üretemeyebiliriz.

Bakın, ülkelerde üretimler neye göre dizayn edilir? Maliyete göre, değil mi? Siz bir ülkede “Her şeyi üretiyorum.” diyemezsiniz. Sizin işçiliğiniz yüksektir. Özellikle bugün bahsimize konu olan 57 ülkedeki işçiliklere göre birçok işçiliğimiz fazla. Sen onunla aynı ürünü üretmeye kalkarsan maliyetin 3 katına çıkar, dünyada pazar bulamazsın. Artık Türkiye kapalı bir ülke değil, dünyayla rekabet eden, her gün dünyadaki kotaları ve fiyatları izleyen bir ülkedir. Dolayısıyla dünyaya göre üretim yapmak zorundayız. Bazılarına çıkarız, bazılarına artırırız. Konjonktürel olarak, taktiksel olarak, stratejik olarak artırırız, azaltırız ama en son rakam nedir, bakın, ben size söyleyeyim ve bunu kapatacağım.

AYHAN BARUT (Adana) – Keşke bu rakamları bize de verseydiniz.

BAŞKAN - Türkiye’nin, arkadaşlar, efendim, 2002’den 2017’ye kadar tarımda toplam ihracatı 184 milyar dolar. Az gibi görünebilir. Peki, ithalatımız nedir? 2002’den 2017’ye kadar...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Çok eski, evet, doğru, 2017’ye kadar.

BAŞKAN – Evet, şimdi güncelleyebiliriz. Son, peki ithalatımız ne? Arkadaşlar, 118 milyar dolar. Arada ne var? Aşağı yukarı 68 milyar dolar. Peki, kârda mıyız? Arkadaşlar...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – O rakamları yenileyin Sayın Hocam. “Hocam” diyeceğim çünkü bilim insanlığınızı öne çıkardınız.

BAŞKAN – Efendim, özür dilerim. Biz şimdi neye göre konuşacağız? Biz istatistiğe göre konuşacağız. Yahu şimdi, Hollanda’yı getirin, her gün tabiri caizse gözümüze dirersiniz, Hollanda, Hollanda... Küçük bir ülke, Türkiye’nin kaçta...

AYHAN BARUT (Adana) – Yanlış mı Başkanım?

BAŞKAN – Yanlış! Arkadaşlar, Hollanda’nın bütün tarımsal faaliyetleri ithal edip ihracata dayalıdır. İthal eder, katma değeri yükseltir, satar. Hollanda’nın eti budu ne? Biz de o noktaya yavaş yavaş geliyoruz bakın.

Şimdi, “buğday” dediniz, Sayın Vekilim anlattı. Buğday, evet, biz buğdayı ithal ediyoruz ama bazı özellikli buğdayları, bizde yeterince olmayan buğdayları ithal ediyoruz ama bunu daha yüksek katma değerli una, irmiğe, makarnaya, bisküviye dönüştürerek ciddi bir şekilde kâr ediyoruz. Bunları da arada söylemek lazım ki tabiri caizse bu işin emeğini çeken biz de en azından biraz daha şevkle işimize sarılalım, daha iyi yapalım, ülkemize daha çok katkı yapalım diyorum.

Şimdi sırasıyla, Hasan Bey, buyurun.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Teşekkür ediyorum.

Şimdi...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Çok özür dilerim Sayın Başkan. Sadece iki cümle...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bir dakika...

BAŞKAN – Bir konuşsun, sonra...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Yahu bir buçuk saattir siz konuşuyorsunuz. Lütfen...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Siz ama yöneticisiniz, olur o kadar.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Hayır.

BAŞKAN – Söz verdik, size de vereceğim sonra.

HASAN KALYONCU (İzmir) – On buçuktan beri dinliyorum. İlk defa sıra geldi. Yani bu kadar şey yapmayın. Sürekli siz konuşuyorsunuz. Lütfen...

Şimdi, on buçuktan beri burada konuştuğunuzdan veya karşılıklı konuşmalarda benim anladığım şey şu: Bütün problemleri almış getirmişsiniz, bir dahaki toplantıda hangi problemden bahsedeceksiniz, bunu biliyorum.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Onlarca var.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Şimdi, Katar’dan girdiniz, elektroniğe, ihracat, ithalat, katma değer, tarım, bütün hepsine girdiniz, hiçbir şey anlaşılmadı. Biraz da sosyoloji yaptınız, ondan da bir şey anlamadık. Şimdi ben de diyorum ki...

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Anlayanlar anlıyor.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, benim anlama kabiliyetim var. Ben o konuda iyiyim. Anlayanlar anlıyor, evet, seçmeninize mesaj gönderiyorsunuz, videoya alıp göndereceksiniz, onu biliyorum.

Şimdi, bakın, konuşmaları kesmezseniz bu konuşma öyle gitmez. Lütfen...

AYHAN BARUT (Adana) – Tahrik ediyorsunuz.

BAŞKAN – Siz...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, beyefendi, kendisi tahrik ediyor.

AYHAN BARUT (Adana) – Böyle konuşma olur mu? Gerçekleri konuşuyoruz. Oluşan taşkın gerçek değil mi? Pamukun fiyatının düşmesi gerçek değil mi?

BAŞKAN – Ayhan Bey, dinleyelim lütfen. Ayhan Bey, sabırlı olalım.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Şimdi, bakın, ne söyleyeceğimi dinlemeden konuşuyorsunuz. Lütfen... Lütfen dinler misiniz.

BAŞKAN – Sabredelim. Size söz vereceğiz.

AYHAN BARUT (Adana) – Böyle bir yanlış konuşma olur mu?

HASAN KALYONCU (İzmir) – E, size göre yanlış. Telefonu bırakın, dinleyin o zaman, doğrusunu dinleyin şimdi.

Ben size diyorum ki: Bir iş yapılırken bunda yanlışlar olabilir. Çözüm önerisi hiç duymadım sizden, çözüm önerisi hiç duymadım. “Şu olmadı, bu gitti...” İşte, “karnıyarık, patlıcan fiyatları”, tamam, güzel, evet...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Üretimi istiyoruz Sayın Başkan.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bir dakika... Ama bir dakika... Bakın...

BAŞKAN – İlhami Bey, gelecek size. Söz istemiştiniz zaten.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, lütfen, dinlerseniz...

Şimdi, üretim istiyorsunuz. Bunların sebepleri nedir, niye olmuyor ve öneriniz ne, çözüm öneriniz ne? Burası önemli. Yoksa, bu saate kadar bu problemleri biz Mecliste de gündeme getiriyoruz, bizzat ben söylüyorum, bazı problemleri, aksaklıkları, eksiklikleri, şu anda yürütmenin yapmadıklarını Mecliste de ben gündeme getiriyorum. Sizin söylediklerinizi ben de söylüyorum ama çözümünü de söylüyoruz.

Ben de diyorum ki böyle bir tartışma ortamı olursa, karşılıklı, işte biz bir şey söyleyeceğiz, siz karşılığında buna karşı bir fikir üreteceksiniz... Tamam, bu ülkede eksiklikler var, bunu hepimiz biliyoruz. Tarımda da var, bunu da biliyoruz, tohumda da var, bunu da biliyoruz fakat bunları gidermeye yönelik birçok çalışma da var, yerli tohum üretme çalışmaları var, tarımı iyileştirme çalışmaları var,

tarım alanlarını artırma çalışmaları var. Yani burada, bizim Komisyonunda tartışacağımız şeyler çözüme yönelik olacaksa, evet, tartışalım ama “Şu eksik.” “Bunu yapmadınız.” “Onu yapmadınız.” “Bu böyle.” “Fiyat arttı...” Sadece sorunları dile getirirsek sonuç alamıyoruz, bir yere gidemiyoruz.

Onun için, benim dediğim şey sizi suçlamak da değil. Yani muhalefet olarak gördüğümüz yanlışları dile getirmek hakkımız ve bunu yapıyoruz ama ben de diyorum ki sorunları arka arkaya o kadar fazla saydınız ki etkili olmadı, arada bir sürü hepsi gitti. Ben de diyorum ki bunlardan önemli gördüğünüz çözüm önerileriniz, mesela kanun teklifleriniz, ondan sonra diğer alanlarda önerileriniz, görülemeyen varsa bunların hepsini getirebilirsiniz, soru önergeleriyle sorup öğrenebiliriz, bunu burada paylaşabiliriz ama burada basın toplantısı gibi açıklama yapma şekline dönerse sonuç alamıyoruz. Komisyonunda bütün herkes kendine göre konuşacak, kendine göre bir problemler dizinini getirip buraya koyacak, sonuca gidemiyoruz. Şimdi, burada saat on buçuktan beri yaptığımız sadece tarımda, dışişlerinde, birçok alanda eksikleri söylediniz, Hükûmetin eksiklerini söylediniz. Ben de diyorum ki konuyu bu kadar genişletirseniz sonuç alamayız.

Mesela, burada sadece bir iki konu üzerinde durulsaydı belki de çözüme kavuşturulurdu, bir dahaki toplantıda bu ele alınabilirdi. Mesela kanun teklifleri var, benim de kanun tekliflerim var. Mesela tarım alanlarında ön alım hakkıyla ilgili kanun teklifim var. Çok büyük bir karmaşa var. Hobi bahçeleriyle ilgili bir kanun teklifim var, Meclis araştırma önergem var. Ben de diyorum ki bu eksikliklerin biz de farkındayız, Bakanlık da farkında çünkü kendileriyle görüşüyoruz, bir konuda eksiklik varsa arıyoruz, onlar da o konuda eksiklik olduğunu kabul ediyor ve düzeltme yoluna gittiklerini söylüyorlar. Düzeltme önerileri verin. Bakanlığa da verebilirsiniz yani illa soru önergesi değil.

Mesela ben size bir olay anlatayım: Hatırlıyorsanız ilk toplantıda, “yer altı su havzaları, yer altı barajları” dedim. Şimdi, Bakan bunu dikkate almış, bütün DSİ bölgelerinde, her bölgede bir yer altı barajı oluşturma çalışmalarına başlamış. Şimdi, Bakan bunu yapıyor. Bakın, orada hiç soru önergesi vermedim, hiçbir şekilde kanun teklifi de vermedim, sadece o kahvaltı toplantısında söylediğim bir öneri Bakan tarafından dikkate alındı, şu anda uygulama altyapısına bakıyorlar.

Mesela ben size başka bir şey daha söyleyeyim. Bu ekolojik geçitler için kanun teklifi verdim; beğenildi, dikkate alındı, ülke için yararlı olduğuna karar verildi, Karayollarında şu anda kanunlaştı, Çeşme’de 3 tane ekolojik geçit yapılıyor. Yani ben de diyorum ki: Her ne kadar eleştirsek de doğruyu söylediğimiz, anlattığımız, çözüm yolunu gösterdiğimiz zaman bakanlıklar bunu dikkate alıyor. Onun için, problemi sadece söyleyip geçmek ülkeye de bir şey kazandırmıyor, bize de bir şey kazandırmıyor. Bizim yapmamız gereken, problemi gördüğümüz zaman çözüm yolunu da anlatmak. Mesela, tohum... Neler eksik? Eksik olan kısımlarını gündeme getirelim. Evet, eksiklikler var, bunu ben de söylüyorum, Mecliste kürsüden de söylüyorum, sürekli de söylüyorum. Mesela, tarım politikası, millî bir tarım politikası tam manasıyla yok ama bunu oluşturmanın yollarını önermemiz lazım. Su politikamız yok, su kanunumuz yok. Bu problemler de temelde bunlardan çıkıyor zaten ama ülke faydasına, ülke yararına bir iş yapacaksa sadece icra makamını hırpalayıp bir kenara atmakla sorunu yine çözemiyoruz çünkü sorun ortada kalıyor. Yani benim istediğim şey bu. “Biraz geriyorsunuz.” dedi ama ben girmek istemiyorum, aslında burada daha verimli bir ortam oluşmasını istiyorum.

Şimdi, pamuğu konuştuk, yanında, patlıcanı, buğdayı vesaire, bütün hepsini konuştuk ama hiç kimsenin aklında hiçbir şey kalmadı ve çözüm önerisi yok. Güllük gülistanlık olsa ülke hiç mesele değil ama değil, bir sürü problem var, her alanda problem var. Mesela, afetle ilgili, Hükûmet hiçbir şey yapmıyor mu, Bakanlık hiçbir şey yapmıyor mu? Yapıyor, tabii ki yapıyor, bunu da biliyoruz zaten. Eksikleri varsa, bunları söyleyelim; görülmeyen kısımları varsa, bunları söyleyelim, bunlar kabul ama boşu boşuna bizim burada böyle bir kör dövüşü şeklinde olayı götürmenin de bir manası yok bence.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

AYHAN BARUT (Adana) – Başkanım...

BAŞKAN – Okan Bey’de sıra.

Buyurun.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Teşekkür ederim.

Şimdi, tabii, bizim söylediklerimizden sıkılıyorsunuz ve biz konuştuğça da canınız sıkılıyor, zaman da ilerliyor “Bunlar boş konuşuyor.” gibi düşünüyorsunuz ama ben de şöyle söyleyeceğim: Kimin evini sorsanız “Onlar taşındı buradan.” diyorum. Yani Türkiye gündemi ile sizin gündeminiz arasında çok büyük fark var. “On altı-on yedi yıldır iktidardayız.” diyorsunuz, iyi güzel de hep eleştiri yapmıyoruz ki biz, çözüm de ürettik .Bakın, sizin söylediğinize söylüyorum Hocam: Ben de tarım politikası doçentiyim, bu konuda da uzmanım yani kitaplarım da var ama kitap yazmakla olmuyor, Türkiye’nin gerçeklerini de görmek lazım, söylemek lazım. Yani şu anda nasıl diyebilirsiniz ki Türkiye... Siz de aynı yanlışlı söylediniz Sayın Başkan “Biz totale bakalım, ihracatçı mıyız, ithalatçı mıyız?” diye. Şimdi, ben buğdayı kendim yetiştiriyorum, Rusya bana geçen sene ambargo uyguladı yani satmadı, ben dışarıdan almaya devam edeceğim, bir de -sayın başkan da orada, aynı komisyondayız geçen dönemden beri- un ihraç etmeye devam edeceğim. 1,5 milyar dolarlık buğday ithal edeceğim, 1 milyar dolarlık un ihracatı yapacağım; kârlı bir şey mi bu? Kendi insanım köyden kente göç edecek, İstanbul’un nüfusu 16-17 milyon olacak, Ankara 6 milyonlara gelecek, siz kırsalı boşaltacaksınız... Tamam, Amerika’nın tarımsal nüfusu yüzde 1,5; Avrupa Birliğinde yüzde 5; Türkiye’de siz rakamları Büyükşehir Yasası’yla 8’lere getirdiniz, gerçekte 15-16 ama bu insanlar şehirleştiler mi bakalım, üretici hâle geldiler mi bakalım? Türkiye’nin ürettiği ürünleri, üretebileceğimiz ürünleri ithal etmeyelim diyorum. Buğday ithal etmeyelim, arpa ithal etmeyelim, gün gelir bunlara muhtaç hâle geliriz.

Sayın Başkan “Genel Kurul edasıyla konuşmayın.” dediniz. Yani burası Komisyon, nasıl konuşacağız yani? Genel Kurul edasıyla konuşmuyorum, sadece gerçekleri anlatmaya çalışıyoruz.

Çiftçi sayısının azlığını da söyledik. Evet, bir ülke geliştikçe çiftçi sayısı azalır, yeter ki toprakları genişletelim. Şimdi, Amerika’daki arazi genişliği 2 bin dekar, Avrupa Birliği ortalaması 600 dekarlara düşmüş, bizde hâlâ 60 dekar, 5-6 parça. E, biz bunları birleştirelim, büyük çiftlikler oluşturalım, gelin, hep beraber yapalım ama çiftçinin tarlasını alarak, onu borçlandırarak... Az önce Sayın Sarıbal söyledi “140 milyar liralara geldi.” dedi. Ben bir bankanın genel müdürüyle konuştum kanun teklifi hazırlarken, resmî rakam 110 milyar lira ama dedi ki bana: “Hoca, esas borç tefecide, bir bu kadar da, bir 100 milyar liranın üzerinde de tefecide var. Şimdi, bunu siz Parlamento olarak bankacılık sistemine çekebiliyor musunuz, o zaman Türkiye Büyük Millet Meclisi olarak büyük iş yapmış oluyorsunuz.” Yani banka, Ziraat Bankası yüzde 11’le, yüzde 15’le kredi veriyor ama tefeci yüzde 20’yle, 30’la, belki 50’yle borç veriyor. Bunu çekebiliyor musunuz? İşte, çözüm size. Bunu yapabiliyor muyuz? Yapamıyoruz.

Ziraat Bankasının kredi geri ödemesi... İşte, vay efendim, eskiden yüzde 60’ı geri geliyormuş, şimdi 90’ı geri geliyor. E, adam traktörünü satıyor, tarlasını satıyor, yetmiyor böbreğini satıyor, köyden kente göçüyor, çocuğunu çiftçi yapmıyor, çiftçi sayısı azalıyor, “Genç Çiftçi Projesi” diyorsunuz, hastalıklı hayvanlar geliyor, her neyse, yine başarılı olmuyoruz. E, borcunu ödüyor ama borcunun anaparasını ödeyemiyor ki. Şu an Türkiye Cumhuriyeti de aynısını yapıyor, sadece faiz ödüyor, anapara bitmiyor. Dış borç 470 milyar dolarlara geldi, hani, kaç tane fabrika var, satılanları söylüyoruz.

Biz her şeyi üretmeyelim. Örneğin, kahve üretmek için uğraşmayalım, tropikal bitkileri üretmek için hiç uğraşmayalım ama kusura bakmayın, buğdayı üretmek için de uğraşalım, 50 milyon dönüm araziye boş bırakmayalım. Nohudu, fasulyeyi, mercimeği -bunlar temel gıda maddelerimiz- bunları üretmek için uğraşalım, kafa yoralım, başka ülkelere bağımlı hâle gelmeyelim.

“Maliyetler” dediniz, işçilik maliyetlerinden bahsettiniz ama hiç sulama maliyetlerinden, elektrik maliyetinden, dünyanın en pahalı elektriğini kullanan çiftçiden, en pahalı gübresini kullanan çiftçiden bahsetmediniz. Şimdi, bunlar da maliyetleri artırıyor.

“Sol iktidarlarda enflasyon yüksekti.” dedi sayın hemşehrim. Hemşehrime ben korurum, hemşehrim çok çalışkan, dürüst bir arkadaşımızdır, iyi bir ticaret de yapar, çiftçinin de hakkını öder her zaman ama sol ne zaman iktidara gelmiş ki tek başına? Koalisyonlarda gelmiş. Bizim yönettiğimiz dönemlerde Türkiye’de çiftçi üretmiş mi, durumu neymiş, Türkiye’nin büyümesi neymiş, onlara bakmak lazım.

Sizin yaptığınız şu: Bakın, kırsalı boşaltarak köylüleri şehirlerin varoşlarına yerleştirdiniz, oralara hapsedtiniz, sosyal yardımlarla oyalıyorsunuz ama artık deniz bitti, bundan sonra bu şekilde olacağını düşünmüyorum.

Sudan’dan niye arazi kiraladık. Biz emperyalist bir ülke miyiz? Biz emperyalist bir ülke değiliz. Oraya yardım edelim, hocalarımızı gönderelim, araştırma enstitüleri kuralım, tohum yetiştirelim, ıslah edelim, teknik bilgi verelim, teknoloji yardımı yapalım ama onların tarlalarını kiralamayalım. Hele yandaş firmalarla -ben kim olduklarını da çok iyi biliyorum, hangi kuyumculuk şirketlerine kiraladıklarını da biliyorum- onlarla iş birliği yapmayalım, biz onlara her türlü bilgiyi verelim. Biz Kurtuluş Savaşı yaptığımızda mazlum milletler bizden örnek alsınlar diye yaptık.

Buğday ithalatını, u ihracatını söyledim.

He, tarımsal gayrisafi millî hasıla açısından, geçen sene Binali Bey Başbakandı, çıktı, bunu söyledi: “Biz dünyada 7’nciyiz, Avrupa’da 1’inciyiz.” Hepimiz güldük, rakam doğru ama Türkiye’nin tarımsal toprakları açısından bu kadar katma değer üretmesi, bu kadar gayrisafi millî hasıla üretmesi çok normal. Çok güzel tarım toprağımız var. Niye emperyalist ülkeler bizim topraklarımıza göz diyor, neden çok uluslu şirketler geliyor bizim tavukçuluk sektörümüzü satın alıyor, bitkisel yağ sektörümüzü satın alıyor, her şeyi alıyorlar? Geçen, Mecliste yerli sermaye konuştuk, yerli sermaye mi kaldı? Devlet kurumları gitti, şimdi yerli firmalarımız gidiyor, kendi sermayelerimiz gidiyor, büyük firmalar gidiyor, yabancı ülkelere vatandaşlık almaya çalışıyorlar. Yani bunu göremiyor muyuz? Doğrudur, tarımsal gayrisafi millî hasıla açısından dünyada 7’nciyiz, bununla övünmemiz lazım ama bunu artırmamız lazım, bunu bölüştürmemiz lazım, çiftçimizi korumamız lazım. Bizim derdimiz inanın budur, başka bir derdimiz yoktur. Her zaman için iktidara biz destek de veririz doğru şeyler yapıldığı zaman. Örneğin, hakikaten, bu çiftçinin kredi borcunun faizini silelim, böyle bir şeyi tartışalım. Yani ödeyemiyor çiftçi, borcun çok az bir kısmını ödemekle borç bitmiyor ki. Taksitlendirelim, her şeyi yapılandırdık, bunu niye yapmıyoruz? Ya da oturalım... Biz “Yüzde 1’ini vermiyorsunuz.” diyoruz, siz “Veriyoruz.” diyorsunuz çoğu zaman. Biz ispatlıyoruz rakamlarıyla, sulama yatırımlarını katıyorsunuz, işte, “Yol yaptık.” diyorsunuz, bunları da katıyorsunuz, OECD’nin rakamlarını koyuyorsunuz, olmuyor arkadaşlar, gerçekte yasalara uymuyorsunuz, yasa neyi öngörüyorsa bunun, yüzde 1’in gerçekten yarısını veriyorsunuz. Verin bakalım, bir yerlerden artıralım, çiftçinin desteğini verelim, sonra denetleyelim, bunu iyi kullanıyor mu kullanmıyor mu, bunu yapalım. Gümrük vergilerini indirerek kısa bir süre çözüm bulabilirsiniz.

Bakın, Türkiye, yedi yıldan beri net et ithalatçısı. Kıyma fiyatı 18 liraydı şimdi 50 lira. Et ithalatının fiyatlara bir yansıması olmuş mu, fiyatları düşürmüş mü? Ama yandaşlara destek olmuş. Birkaç tane yandaş türemiş, onlar büyümüş, büyümüş, stoklar dolu şu anda. Bir besicinin hayvanı varsa inanın iki ay sıra bekliyor.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) - Üç ay, dört ay.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Üç ay sıra bekliyor. Fiyat düşüyor. Yani böyle bir şey olabilir mi? Biz kendi çiftçimizi korumayacağız da başka ülkelerin çiftçilerini mi koruyacağız? Yani kendi çiftçimiz daha 1 liradan buğday satamadı, biz Rusya'dan 1,5 liraya buğday alıyoruz. Bunun neresi akıllı bir ticaret? Bu, akıllı bir ticaret değil, bunları konuşmamız lazım. Sanırım 1'inci maddeyi de bitirmek üzereyiz, 2'nci maddeye geçeceğiz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN - Arkadaşlar, aslında...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Zaten Tüzük'te bir şey yok Başkanım, onu noktalayacağız, onda bir şey yok.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Sayın Başkan...

BAŞKAN - Orhan Bey, sırayla geliyorum.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Efendim, müsaade isteyeceğim, iki cümle verirsiniz eğer.

BAŞKAN – Efendim, sırayla gelelim, yine size sıra gelecek, merak etmeyin. Bugün tabiri caizse içinizde ne varsa öbür toplantıya kalmasın diye istediğiniz kadar konuşma imkânı sunuyoruz, merak etmeyin.

AYHAN BARUT (Adana) – Bitmez Başkanım.

BAŞKAN - Sayın Hocam, teşekkür ediyoruz. Güzel, iyi tespitleriniz de vardı, eleştirileriniz de vardı, zaten olması gereken bu değil mi, biz de bunu arzu ediyoruz.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Konsensüs olunca...

BAŞKAN - Tabii ki.

Burada bizim önerdiğimiz yöntem bu. Fakat siz dediniz ya, siz bizi ithalatta alakalı tenkit ediyorsunuz sürekli. Fakat burada tabii şu var: Bazı şeyleri, tekrar ediyorum, bazı ürünleri üretemiyoruz şu anda, doğru. Üretebilir miyiz, Türkiye'nin potansiyeli var mı? Elbette var.

Şimdi, biz ülkemizi böyle hani güllük gülistanlık filan diyoruz ya... Ya bir gün Avrupa'dan uçakla gelirken oralara ve buralara üstten bakmanızı tavsiye ediyorum. Aslında su yönünden ne kadar kısıtlı olduğu ve birçok sıkıntısı olan ülke olduğu gözüküyor. Ona rağmen bizim üreticimiz hâlâ sağ olsun ayakta ve üretmeye devam ediyor ve insanımıza yetirdiği gibi başka ülkelere ihracat yapıyoruz ve mazlum mağdur milletlere de dünyada kendi bütçesi içerisinde en çok yardımı yapan, özellikle tarımsal ürünlerde, ülke durumundayız, bundan da övünmemiz lazım.

Şimdi sıra Cihan Bey'de, sonra size gelecek.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, burada aşağı yukarı on buçuktan beri beraberiz. Çok güzel tenkitler de oldu ama şunu söyleyeyim: Özellikle ben de bakın geçen dönem Komisyon Başkanlığı yaptım. Bize de böyle çok kanun teklifi gelirdi, biz bu teklifleri inceledik, ilgili bakanlıklara da incelettirdik, bir bakardık ki zaten meri mevzuatta olanların, aslında teklif edilen kanun maddelerinin, zaten bir şekilde mevcut kanunlarla ihtiyacın karşılandığını biz gördük.

Benim burada bir teklifim var Sayın Başkanım: Gördüm ki özellikle bir bilgilendirmeye ihtiyaç var. Teklifim de şu: Kısa zamanda bir Komisyon toplantısını tertip ederseniz... Tarım ve Orman Bakanlığından üst düzey yetkililer gelsin öncelikle bir bize brifing versinler, bizler de sorularımızı soralım. Ben önce bir bilgilendirme ihtiyacı olduğunu düşünüyorum.

İkincisi, mesela ben Okan Bey'i geçen dönemden beri takip ederim, Okan Bey hakikaten tarımla alakalı bir arkadaşımız ve çok yerinde, oturaklı teklifleri de var. Mesela az önce dedi ki: "Biz toplulaştırmada neredeyiz?" İşte, Başkanımız da dedi ki: "Uçakla gelirken Avrupa'yı görüyoruz." Arkadaşlar, Avrupa toplulaştırma işini elli sene önce halletmiş, biz daha yeni yeni hallediyoruz. Tarım alanlarımız parçalanmış. Nasıl hallediyoruz bunları? Bir taraftan sulama projelerini yapıyoruz, sulama projesini yaparken de toplulaştırmayı yapıyoruz, daha bunları biz yeni yapıyoruz.

Bakın, 22 milyon dekar bizim sulamamız vardı, bunların da çoğu halk sulaması veya hatta işte açık kanalet sulaması veya hatta işte yer altı sulaması, pompalı sulama. Hani Okan Bey dedi ya "enerji fiyatları" diye, çok doğru. Ama arkadaşlar, bakın, şu anda biz sulamada 66 milyon dekara geldik ve bunların büyük bir kısmı da özellikle "kapalı sistem sulama" dediğimiz yani borulu sistem, tamamen basınçlı ve pompalı değil.

Bakın, bir örnek vereceğim: Biz İzmir'de bir baraj yaptık, Beydağı Barajı. Allah selamet versin Kemal Anadol Bey bu barajı çok isterdi. Bakın, o barajı biz yaptık, 11 bin tane kuyu vardı orada, şu anda kuyular tamamen kapandı. O kadar fazla bir elektrik sarfiyatı vardı ki şu anda o barajı biz işletmeye alarak aslında orta ölçekli bir barajın ürettiği enerjiyi de tasarruf etmiş olduk.

"Tarım alanlarımız azaldı." diyoruz yani ekim alanlarımız. Arkadaşlar, bakın, Türkiye'de makinalı tarım gittikçe gelişmeye başlıyor. Ben yirmi beş sene bürokratik yaptım ve şu anda ÇKS'ye kayıtlı çiftçiyim. Ben Türkiye'de geleceği tarımda görüyorum, gıda üretiminde görüyorum.

Arkadaşlar, bakın, 2035 yılında dünyada gıda üretiminin bugünkü üretimden yüzde 12 daha az olacağı tahmin ediliyor. Burada uzmanlar var; işte Başkanımız uzman, Levent Bey Profesör, işte, Okan Bey bu işin uzmanı. ama sebep niye üretim az olacak? Arkadaşlar, işte, küresel ısınmayı görüyoruz, bakın, bugün Antalya'da yaşadığımız problemler küresel ısınmanın bir neticesidir. Küresel ısınma, ormansızlaşma, çölleşme, tarım alanlarının azalması gibi birçok sebep var. Ancak 2035 yılında bugünkü 7 milyar nüfusun da 1 milyar daha artacağı hesaplanıyor. Yani nüfus 8 milyara çıkacak, gıda üretimi yüzde 12 daha azalacak. Bu demektir ki reelde yüzde 20-25 arası bir azalma olacak. Bunun da tabii iki sonucu ortaya çıkar: Özellikle bir kere gıda fiyatları yükselecek arkadaşlar, ikincisi de gıdaya erişim zorlaşacak.

Şimdi, bizim Türkiye'nin 85 milyon dekar yani 8,5 milyon hektar ekonomik olarak sulanabilir arazimiz var. Bu araziler aşağı yukarı Türkiye'nin yüz ölçümünün yüzde 11'ine denk geliyor. Bakın, ekonomik olarak sulanmayan arazileri saymıyorum arkadaşlar. Sadece bizim ekonomik olarak -DSİ'de ben uzun yıllar çalıştım- yaptığımız hesaplar böyle. Ve şu anda da bakın, biz bunun 66 milyon dekarını sulamaya geldik arkadaşlar. Ama şunu söyleyeyim değerli arkadaşlar: Bakın, 2002 yılına kadar Türkiye'de 1 metre kapalı sulama alanı yapılmamış. Biz geldik -bakın, Veysel Eroğlu bu konuda uzmandır- devam eden projeleri dahi durdurduk, hemen kapalı sisteme çevirdik. Faydası nedir? Arkadaşlar, kapalı sistem sulama yaptığınız zaman yüzde 30, 35'e kadar daha su tasarrufu yapabiliyorsunuz. Niye? Çünkü biz su zengini bir ülke değiliz, biz aslında su fakiri bir ülkeyiz yani çok su fakiri değiliz ama kendi kendimize yetebiliyoruz. Dolayısıyla dedik ki: "Bir an önce kapalı sisteme geçelim, sulamalarımızı bir an önce bitirelim ve çiftçimizin önünü açalım." Ve bugün, bakın, Türkiye'de tersine göç başlamıştır.

Ben Gümüşhane Milletvekiliyim arkadaşlar, orada ha bire sulamalar yapıyoruz, göletler yapıyoruz. 2016 yılında bizim koskoca Gümüşhane'nin tarım hasılası 680 milyonken bu sene 1 milyarı geçti arkadaşlar, hayvan üretimimiz yüzde 15 civarında arttı, tarımsal üretimimiz de arttı.

Makinalı tarıma geçiyoruz. Bakın, mesela, işte sayın vekilim Trakyalıdır, benim mesela Trakya'da aile dostlarım vardır. Bir baba, bir oğul bir traktörle 500, 600 dekar araziye halledebiliyor, bu da makinalı tarımın getirmiş olduğu bir şeydir. Önemli olan bizim burada, dediğim gibi, mesela toplulaştırmayı bir an önce yapmamız lazım. Arkadaşlar, Tarım Bakanlığından yetkililer gelsin, burada bizlere, anlatsınlar. Hakikaten nerelerdeyiz, sorunlarımız nedir, onları da doğrudan yüzlerine karşı söyleyelim, tekliflerimizi yapaalım, düzenlemeler neyse onları da bir an önce Bakanlık, ilgili yürütme hazırlasın, bizler de tekliflerimizi sunalım, ortaya getirelim arkadaşlar, karşılıklı şey yapaalım. Az önce, sabahleyin milletvekilimiz dedi ki: "Burada niye ziraat odaları yok, niye şunlar yok, bunlar yok?" Doğrudur. Arkadaşlar, bakın ben Komisyon Başkanlığı yaptım, bütün çevre şeylerini ben davet ederdim, gelirlerdi buraya.

BAŞKAN – Buradalar.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Burada arkadaşlar. Bakın, tekliflerini veriyorlar.

AYHAN BARUT (Adana) - Ziraat Mühendisleri Odası burada mı?

BAŞKAN – Ziraat odaları burada.

AYHAN BARUT (Adana) - Ziraat Mühendisleri Odası?

BAŞKAN – Davet ederiz.

AYHAN BARUT (Adana) - Gıda Mühendisleri Odası?

BAŞKAN – Davet ederiz.

AYHAN BARUT (Adana) - Çevre Mühendisleri Odası? Yoklar işte burada.

BAŞKAN – Gündemimiz bu konulara uygun değil.

AYHAN BARUT (Adana) – Böyle bir şey olabilir mi?

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) - Bakın, şimdi, şöyle: Sayın milletvekilim, şimdi, bizim gündemimiz aslında tali Komisyon olduğu için...

AYHAN BARUT (Adana) – Gıdaysa, tarımsa bütün bileşenlerin hepsinin olması lazım.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Tarım bu ülkede önemli bir sektördür ve hakikaten milyonlarca insanımız tarımdan geçimini sağlıyor. Ben biliyorum, geçen dönemden beri mesela Ali Osman Bey her kürsüye çıktığında tarımla ilgili bahseder. Çok doğru teklifleri de oluyor yani netice itibarıyla. Arkadaşlar, bakın, bunları oturup bizim değerlendirmemiz lazım.

İnanın, ben Türkiye'nin geleceğini tarımda görüyorum. Bakın, biz şu sulamalarımızı bitirelim. Hakikaten bakın, Tarım Bakanlığının da şunu yapması lazım; biz bunu hep söylüyoruz.

Gümüşhane'de emekli bir öğretmen gelmiş memlekete yerleşmiş, bana dedi ki: "Sayın Vekilim, benim burada 12 dönüm bahçem var, burada meyvecilik yapıyorum ama şu ana kadar bana daha Tarım Müdürlüğünden bir elemanın gelip de 'Ya, şu meyveyi ekersen şöyle olur, şu ilacı kullanırsan, bunu yaparsan...'"

Arkadaşlar bakın, arazide daha çok çalışmamız lazım. Mesela az önce... Galiba gitti Antalya milletvekilimiz.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) - "Eleman çok." dedi, şimdi siz "Eleman yok." diyorsunuz sayın vekilim. O zaman çelişki var.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Arkadaşlar, bakın, eleman var, eleman daha da alınabilir ama önemli olan nedir biliyor musunuz? Sulamaya geçiyoruz biz arkadaşlar, bir kere artık üretim şeyini de değiştirmemiz lazım. Arkadaşlar, biz kuru tarımda buğday ekiyorduk, efendim, böyle kuru tarımda yaşayan başka bitkiler ekiyorduk ama sulamaya geçince sistem değişiyor. Yani, bakın, Türkiye’de en kötü sahada bile, en kötü tarım alanında bile sulamaya geçtiğiniz zaman üretim 4-5 kat artıyor. Bu, Ege’de, Akdeniz’de 13 kata kadar artıyor arkadaşlar. Mesela, benim seçim bölgem Gümüşhane’de meyvecilik olmuyor. Biz ne yapıyoruz? Tarım müdürüyle konuşuyoruz, “Arkadaş, o zaman biz yem bitkisi ekeceğiz, hayvancılığı geliştireceğiz.” diyoruz veyahut da endüstri bitkisi... İşte, mesela, kenevir gündeme geldi. Bizim Kelkit Ziraat Odası Başkanımız -uzun yıllardır da bu işi yapar, çok tecrübeli bir abimiz- dedi ki: “Bizim buralar kenevir için çok uygun yerler.”

Arkadaşlar, bakın, bunları konuşalım ama STK’larımız da gelsin, hep beraber en doğrusunu bulalım. Bakın, burada böyle “Şu şöyle oldu, bu böyle oldu.” diye eleştirmekle biz bir yere varamayız. Bakın, gördüğüm kadarıyla, Komisyon üyelerimizin hemen hemen büyük çoğunluğu da çiftçilikle uğraşan arkadaşlar; işte, mühendis olan arkadaşlarımız var. Ben mühendis değilim ama yirmi beş yıl aradan sonra çiftçiliğe başladım, açık söyleyeyim. Gittim, bir zeytin bahçesi aldım, orayla şu an uğraşıyorum ve bakın, aldığım yerle ilgili de bir bilgi vereyim arkadaşlar: Daha önce orada biz kapalı sulama sistemi yaptık. Özellikle sulama sistemi yaptığımız için yani sulamayı yaptığımız için... Ben orada zeytinlik aldım. Zeytinde bir var yılı, bir yok yılı derler ama o sulama yapılan yerde bu sene zeytinde, rekoltede bayağı yükselme oldu ama sulanamayan hemen yan tarafta, Edremit Körfezi’nde bu sene zeytin üretimi çok düşük oldu. Dolayısıyla biz üretelim, artıralım, toplulaştırmamızı bir an önce yapalım. Toplulaştırma çok önemli arkadaşlar. Mesela, Okan Bey dedi ki: “Şirketleşelim.” Doğrudur arkadaşlar, şirketleşmemiz lazım. Avrupa’da biz bunları gördük. Biz ne yapıyoruz? Atadan, dededen kalma 30 dönüm, 30 dekar arazimiz var, burayla uğraşıyoruz. Orayla da uğraşalım ama şirketleştiğimiz zaman arkadaşlar, o insanlar yüzlerce, binlerce insanı çalıştırıyorlar ama on iki ay bunlara iş vermek lazım. Biliyorsunuz, bizde üç aylık bir sezon vardır işte. Efendim, üç ay sonra, dört ay sonra insanlara diyoruz ki: “Kardeşim, iş yok, kapiya git.” Ama eğer biz büyük tarım işletmeleri kurar da yazın bu insanı üretimde, hasatta; kışın hayvan bakımında, şurada burada kullanırsak inanın dışarıda ziraat mühendisi de kalmaz, veteriner de kalmaz, tekniker de kalmaz. Bunları oturup konuşalım.

Ben teklifimi tekrar yapıyorum: Tarım Bakanlığı yetkilileri gelsin, onlar bize brifing versin, biz onlara soru soralım, cevap almaya çalışalım arkadaşlar.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Şimdi, Ayhan Bey dedi ki: “Kimseyi çağırmamışsınız.”

AYHAN BARUT (Adana) – Hayır, efendim, kimseyi çağırmamışsınız demedim, aşk olsun. Niye lafımı çarpıttıyorsunuz? Ben 2 oda saydım, Gıda Mühendisleri Odası dedim, Ziraat Mühendisleri Odası dedim.

BAŞKAN – Tamam “alakalı birim ve kurumları” dediniz. Biz de tabiri caizse toplantının gündemine uygun olsun, daha çok katkı yapabileceğini düşündüğümüz kurumlar burada olsun diye bir davet yayınladık. Bunlar da sağ olsunlar icabet ettiler. Bakın kimler var: Dışişleri Bakanlığı yetkilileri burada, Tarım ve Orman Bakanlığı yetkilileri burada, Ticaret Bakanlığından gelenler var, Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı burada, Helal Akreditasyon Kurumu burada, Türkiye Gıda ve İçecek Sanayicileri Derneği burada, Türkiye İhracatçılar Meclisi burada, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği burada, Türkiye Ziraat Odaları Birliği burada. Şimdi onlara da zaten söz vereceğiz.

Şimdi, en azından gündemimizi hatırlamak üzere, arkadaşlar, bizim Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğümüz de burada. Mesele bu görüştüğümüz anlaşma dolayısıyla onları da ilgilendirdiği için, bir de tabiri caizse geneli üzerinde sohbetler ettik çok, gündeme dönmek adına...

AYHAN BARUT (Adana) – Efendim, ben bir şey söyleyeyim, daha sonra oraya söz verirsiniz.

BAŞKAN – Peki, buyurun.

AYHAN BARUT (Adana) – Başkanım, şimdi, biraz önce de söyledim, biz Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu üyesiyiz, dolayısıyla ziraat mühendisiyiz. Şimdi, memleketimizde vatandaş, çiftçimiz yanımıza geldiğinde diyor ki: “Sen Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu üyesisin.” Dolayısıyla tarımla ilgili bir gelişmenin ya da bir haberin ya da bir bilginin kaynağına sahip olduğumuzu ya da ondan çok yakın haberdar olduğumuzu düşünüyor. Neden? Onlar sanıyorlar ki bu toplantılar düzenli yapılıyor, Tarım Bakanlığından alınan kararlar, desteklemeler vesaire bilgiler bize düzenli akıyor. Böyle bir şeyin olmadığını söylemek istiyorum. Yani bunu sağlarsak oradaki çiftçi vatandaşlara, meslektaşlara daha kolay bilgi aktarımına da sahip olacağız. Bunu söylemek istiyorum, bu bir.

İkincisi, biraz önce söylediğiniz... Ben 77 tane kanun teklifi dedim -29 tanesi esas, bir kısmı talisiz de benim verdiğim kanun teklifleriyle ilgili şeyler söylediniz. Birkaç tanesini, fazla uzatmadan...

Şimdi, bir, sizin de söylediğiniz, Belediye Kanunu’nda değişiklik yapılmasına ilişkin bir teklif vermişim. Biraz önce hani “çözüm önerileri” dediniz ya, verdiğimiz kanun tekliflerinde hem nedeni hem de çözüm önerileri aslında bulunmakta. Şimdi, bu verdiğimiz Belediye Kanunu’nda değişiklik yapılmasına ilişkin kanun teklifimiz kırsal alanın ve köylünün aslında en büyük sorunu olan bütünşehir yasasını... Biliyorsunuz, en büyük sorun. Biraz önce dediniz ki: “Avrupa nüfusu köylülükte yüzde 4’e, 5’e düştü.” Aslında bütünşehir yasasıyla bütün köyler mahalle oldu; köylerin tüzel kişilikleri kaldırıldı, muhtarlıkların. Dolayısıyla mahalle ile köyün ne alakası var? Herhangi bir alakası var mı? Bu bir.

İkincisi: Verdiğimiz bu kanun teklifi gıda denetimi noktasında yetkisi olan personel sayısının artırılması yani biraz önce söylediğimiz ziraat mühendislerinin, gıda mühendislerinin buralarda istihdamı ve denetimiyle ilgili söylüyoruz. Bu, Tarım Komisyonuna verilmeyecek de nereye verilecek? Zaten tali komisyona verilmiş. “İlgisi yok.” dediniz ama gayet ilgili.

BAŞKAN – İlgisi yok demedim efendim. Bizde olduğuna göre muhakkak bizimle ilgilidir.

AYHAN BARUT (Adana) – Tali olması gerekirken...

BAŞKAN – Siz neden “Asıl değil.” dediniz, ona cevap verdim.”

AYHAN BARUT (Adana) – Bir diğeri, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu’ndaki değişiklik. Bunu da veteriner hekimlerin sağlığıyla ilgili, bulaşıcı hastalıklarıyla ilgili, yıpranma paylarıyla ilgili vermişiz. Dolayısıyla bu da herhâlde bizi ilgilendiriyor.

Ziraat Bankasıyla ilgili, tarım kredi kooperatifleri tarafından üreticilere kullandırılan ve sorunlu hâle gelen tarımsal kredilerin yapılandırılmasıyla alakalı kanun teklifi vermişiz. Bu da tali komisyona aktarılmış. Bu, çiftçiye ilgilendirmiyor mu? Bu, tarımı ilgilendirmiyor mu arkadaşlar?

Son olarak da ziraat mühendisi, gıda mühendisi, su ürünleri mühendisi, veteriner hekim, tekniker, teknisyen kadrolarına atama yapılmasına ilişkin kanun teklifi vermişiz.

Dolayısıyla hiçbirini biz burada görüşemedik, değerlendiremedik. Biz bunları söylemeye çalışıyoruz. Bu arkadaşlar bizim meslektaşlarımız. Özel hizmet alanlarında çalışabilseler zaten çalışırlar, zaten iş istemezler devletten ama bu arkadaşlarımız iş istiyor. Kamuda bir atama sözü verilmiş. Tüm mühendis gruplarında 150 bin kişi olduğu söyleniyor. Hiç değilse 10 bin kişinin bu anlamda olması gerektiğini söylüyoruz. Dolayısıyla şöyle bir durum hasıl oluyor: Türkiye Büyük Millet Meclisinde

az biraz kalan yasama yetkisi de aslında bakacak olursanız çoğunluğu elinde bulunduran partiler tarafından... Eğer bizim bu verdiğimiz kanun teklifi Cumhur İttifakı'nın söylemlerinde de varsa biz verdiğimiz için kanun teklifi hemen reddediliyor arkadaşlar yani özü bu.

Yine ben biraz önce sordum, ülkemiz çiftçisinin ürettiği hangi ürünlere ihracat imkânı doğacak bu şeyde, hibe ya da bağış şeklinde mi olacak. Yani “Eğer bu anlamda Türkiye'nin kendisinden gelişmiş ülkeler de orada varsa teknoloji transferi yapacağız.” diyorsunuz, hangi teknolojileri transfer edeceğiz? Bu yapılan yardımları hibe şeklinde mi yapacağız? Bunları sordum yani bu Komisyonun amacını ya da kurulan bu Gıda Güvenliği Teşkilatıyla ilgili durumu öğrenmek istiyoruz. Dolayısıyla buradaki nasıl bir gümrük uygulaması yapılacağını tekrar sormak istiyorum. Türkiye hangi şartlarda bu şeyin içerisinde, daha ayrıntılı burada bunu tartışmayı istiyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tamam, teşekkür ediyorum.

Şimdi, efendim, şöyle: Sizin de ifade ettiğiniz gibi, sizin verdiğiniz kanun teklifleri gibi bize gelen kanun teklifleri noktasında da ağırlıklı tali komisyonuz biz. Meclisteki komisyonların şöyle bir nezaketi de var kendi içerisinde: Asıl komisyon teklifi kendi gündemine almaya karar verirse tali komisyon olarak biz de onu değerlendiriyoruz. Şimdi, sizin verdiğiniz teklifleri asıl komisyon olan komisyonlar henüz gündemine almamış. Dolayısıyla biz bunları değerlendiriyoruz ve görüşeceğiz.

Bunun dışında, tabii, dikkat ederseniz, siz de söylediniz, parayla ilgili olanlar da var. E, burada, Plan ve Bütçe asıl komisyon. Elbette paranın kaynağını o bulacak, biz de sonra ona görüş olsun diye bunu komisyonlarda görüşeceğiz.

Şimdi, demin de söylemiştim, sizin de sorularınızın bazılarına cevap olacak şekilde, bu anlaşmanın işleyişi nasıl olacak, bununla ilgili de Tarım ve Orman Bakanlığı Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Genel Müdürü Aylin Hanım'dan bilgi alacağız.

Buyurun.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRÜ
AYLİN ÇAĞLAYAN ÖZCAN – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli Komisyon üyeleri, 1'inci gündem maddemiz İslam İşbirliği kapsamında kurulması öngörülen İslam Gıda Güvenliği Teşkilatına ilişkin kuralları, işleyişi belirleyen bu tüzüğün kabul edilmesi idi. Tabii, burada amaç, üye ülkeler arasında tarım ve gıda güvenliği alanında iş birliğinin güçlendirilmesi, üye ülkelerde sürdürülebilir tarım, kırsal kalkınma ve en önemlisi gıda güvenliğinin sağlanması olarak öngörüldü. Ülkeler arasında bugüne kadar 12 tane ülke buna onay verip Meclislerinden geçirdi. Biz de bunu kendi Parlamentomuzdan geçirerek onaylamak istiyoruz çünkü bununla belirlenen birtakım kurallar ve uygulamalar tabii ki bu bahsi geçen ithalat, ihracat rejimlerini belirleyen hususlar değil. Önümüzdeki dönemde gıda güvenliğine yönelik yapılması gereken çalışmalar, işte düzenli toplantılar, ülkelerin hangi seviyede bu tür komitelerde temsil edileceğine yönelik esas ve usulleri belirleyen bir tüzük olmaktadır. Dışişleri Bakanlığımızın uygun görüşü ve bizim de uygun görüşümüzle bu süreçte dâhil olup -bunu zaman geçmiş yani üzerinden epey bir süre geçmiş- işlerlik kazandırmak arzusu içindeyiz.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Efendim, biraz daha kısa tutarsak en azından 1'inci gündemimizi tamamlamış olacağız.

Söz sırası İlhami Bey sizde.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, şimdi yerli tohumu konuştuk, evet yerli tohum üretimini konuştuk, 1 milyon tonlara geldik ama ben buradan Sayın Başkanımıza ve değerli komisyon üyelerine soruyorum, acaba bu yerli tohumların kaç tanesi millî ve yerli ona bakmamız lazım.

Şimdi, ihracat rakamları verdiniz, doğrudur Sayın Başkanım ama hangi yerli ve millî tohumu ihracat ettiğimize bakmamız lazım. Ayçiçeği tohumlarımızın kaç tanesi millî, kaç tanesi yerli? Mısır tohumlarımızın kaç tanesi yerli, millî? İhracat yapmış olduğumuz ürünlerin kalemine baktığınız zaman ayçiçeği ve mısır. Hangi firmaların, hangi ülkenin firmalarının ona bakmamız lazım. Yani şapka yı çıkarıp düşünmemiz gerekiyor arkadaşlar, biz neredeyiz?

Şimdi bakınız Sayın Başkanım, değerli vekil arkadaşım da ifade etti, tarımsal araştırma enstitülerimiz var bizim. Ne yapacaklardı? Yerli ve millî tohum üreteceklerdi. 2002’den bu tarafa geldiğimizde, baktığımızda tamamen içi boşaltıldı.

Bakınız, Sayın Hocam “Bir örnek, öneriniz ne?” dedi. Çözüm: Sayın Hocam, tarımsal araştırma enstitülerine eleman alırım, özel anlaşma yaparım arkadaşlar. Nedir? Emekli olana kadar siz bu ıslahat çalışmasında çalışacaksınız. Yarın siyasi bir yakınınızı bularak, amca, dayı bularak üç yıllık bir projeyi başlatıp sonra tayin istemeyeceksiniz. Şimdi siz bu çözümü koyarsanız ülkede millî ve yerli çeşit elde edersiniz ama gelip ASELSAN’daki gibi, TÜBİTAK’taki gibi mühendislerin eğer imkânlarını iyileştirmesenz, protokollerini doğru yapmazsanız ondan sonra Hollandalı savunma firmaları kapar. Yine aynı şekilde, değerli hocam siz de bilirsiniz, sevgili hocalarım da bilirlir, birçok araştırma enstitüsünde arkadaşlarımız vardı, devletimizin imkânlarıyla bunlar yurt dışına doktora gitti, uzmanlık eğitimlerine gittiler. Acaba geldiklerinden sonra kaç tanesi devlete hizmet etti ona bakmamız lazım. Şimdi, bu, evet, çözüm mü? İşte size çözüm bunlar, bizim bunları konuşmamız lazım. Neden millî ve yerli olamadığımızın da sebebi burada aslında. Eğer siz yola çıkarken oyunu doğru kurarsanız sonuca gidersiniz.

Şimdi mevsim kış, geldiğimiz noktada, karnabahar, brokoli, pırasa, bunlar kış mevsiminin sebzeleri. Acaba hiç pazara çıktınız mı? Geçtiğimiz hafta ben Süleymanpaşa Perşembe Pazarı’ndaydım üstat, oradaki yarım kiloluk fiyatları gördüm, taneleri gördüm, 50 gram, 100 gram zeytin alan vatandaşları gördüm. Şimdi enflasyon var mı? Evet var, gerçek ortada, mutfakta yangın var diyoruz ama saklayamayız.

Ben de aynı zamanda Havsalıyım, Edirneliyim, onu da söyleyeyim yani hem Tekirdağ vekiliyim ama Edirneliyim de sevgili hemşehrimizle de yakınız. Sevgili hemşehrim, hanımefendi olsaydı, şimdi arkadaşım olsaydı ama Sayın Bursa Vekilim nasılsa ona danışmanlık, avukatlık yapıyor, ona aktaracaktır söylediklerimi.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Ayhan Üstat, Sarıbal çok uzun ve eleştirili bir konuşma yaptı ama sizin gibi hiç saygısızlık yapmadı. Lütfen Genel Başkan Yardımcınızdan biraz öğreti alın, lütfen.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bakınız, onun verdiği cevaba... Lütfen dinlerseniz...

Et ve Süt Kurumu, evet Süt Konseyi kaç ay toplanamadı, bilginiz var mı arkadaşlar? Süt Konseyinde kimler var bilginiz var mı arkadaşlar, Sayın Başkanım siz de biliyorsunuz, hayvancısımsınız.

BAŞKAN - Biliyoruz.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Süt Konseyinde belirlenen bir alım fiyatı vardı yazın, 1 lira 70 kuruş. Acaba bu 1 lira 70 kuruşa kim uydu bilginiz var mı? Kaç ay toplanamadı? Bunu çıktık, bağırarak: “Süt Konseyini toplayın, çiftçinin belirlenen 1 lira 70 kuruşunu verin.” Biz ne yaptık? 10

kuruş olana 15 kuruş destek ilave ettik ama biz o desteği çiftçiye ne zaman vereceğiz? 2019 Martında vereceğiz arkadaşlar. 2018 Haziranı nerede? Yıl 2019 Martı. Niye biz gerçekleri söylemeyeceğiz ki burada? İşte, buradaki dert büyük.

Yine, geldiğimiz noktada bakınız, sevgili hocam yine hemşehrim dedi ki: “İki ay, üç ay.” Arkadaşlar, dört aya yaklaşan et kesimi süresi var Et ve Süt Kurumunda ve en acısı da hadi ineğinizin et kesimini yaptırıyorsunuz o üç ayı, dört ayı bekleyip, ondan sonra bir de para almak için bekliyorsunuz.

Şimdi, hocam dedi ya “Siz ne yapıyorsunuz?” Evet, çıktık vatandaşın o sıkıntısını dile getirdik. Elli beşinci günde Et ve Süt Kurumu çiftçinin parasını ancak ödedi ama onun öncesinde Sayın Bakanımız çıktı “Paramız var, saman da getiririz, et de getiririz.” dedi. Rusya’dan 5 bin ton et ithalatına izin verdik.

Şimdi arkadaşlar, önce ben kendim, önce can, sonra canan, önce benim kendi yerli çiftçimi düşünmem gerekiyor.

Birazdan ayrılacağım kısa bir süreliğine, Trakya Birlik Yönetim Kurulumuz dışarıda bekliyor, ziyaretimize geldiler.

Şimdi gelelim yine diğer bir konuya, arkadaşlar, ayçiçeği ve bitkisel yağların petrolden sonra en fazla döviz verdiğimiz ürün olduğunu biliyor musunuz? Başka bir şey daha söyleyeyim ben bir ziraatçı olarak, Türkiye’nin her tarafında yetişen ender bir bitki, evet, vejetasyon, ekoloji aramayan Türkiye’nin tüm bölgelerinde çok rahat yetişebilen bir bitki ama biz ne yapıyoruz? Ben kendi çiftçime doğru prim desteği vermeyerek... İşte yüzde 1’i vermiyoruz, kısıyoruz. Neymiş? Baraj yapıyorum, onu çiftçinin tarımsal desteğinde gösterip yüzde 0,40 destek ödüyoruz, 140 milyar lira çiftçinin alacağı var tarımsal desteklerden, onu vermeyip gidiyoruz, Rusya’dan, Ukrayna’dan ayçiçeği ithal ediyoruz.

Şimdi, gelelim arkadaşlar, çözüm, -sevgili hocam gene size- gelin ayçiçeği prim desteğini hep beraber, şu Komisyonda artıralım. Türkiye’nin her tarafında ayçiçeği üretimi çok rahatlıkla yapılabilir. Ben neden Rusya ve Ukrayna’ya gideceğim? Bakınız, Nahçıvan var. Hani milliydik, yerliydik? Nahçıvan Özerk Cumhuriyeti var, benim dibimde hemen, Van’ın dibinde. Gidip oradaki benimle beraber olan insanları destekleyelim Sayın Başkanım.

Şimdi gelelim buğdaya. Evet, arkadaşlar, bizim kaliteli buğdayımız yok, işte sorun burada. Siz kaliteli buğday yetiştirmesenez ondan sonra ithalat yaparsınız. Ha, elhamdülillah mutluyum, Türkiye’nin yerli milli... O reklam kısmı ayrı bir kısım ama biz hâlâ aynı şeyi söylüyoruz, bizim doğru politika yapmamız lazım, doğru programlar, planlama yapmamız lazım; geleceği görüp ona göre şekil almamız gerekiyor.

Az önce yine bir şey daha vardı, size bir örnek vereyim, Sayın Cumhurbaşkanımız dedi ki: “Her evde 2 tane traktör var.” Evet arkadaşlar, nasıl traktör var bilir misiniz? 2017 Aralıkta traktörde üretim miktarı 6.069’muş arkadaşlar. 2018 Aralık ayına geldiğimizde ise 1.861 traktör üretim var arkadaşlar, şapka gene düştü. Yüzde 69,5 yani yüzde 70’e yakın üretimde bir düşüş var arkadaşlar.

Yine, bakınız, 2018 yılı Kasım ayında 3.578 traktör tescil edilmiş, 2017’ye baktığımızda, sevgili arkadaşlar, 7.454 tane traktör trafiğe tescil edilmiş yani 2018’de yüzde 52 azalma var. Evet, hani 2 tane traktör vardı kapımızda? Yine, bakınız, ihracatı söylüyorum, hani dolar yükseldi, TL düştü, sözde daha çok ihracat yapmamız lazım değil mi? 2015 ile 2018’i getirdiğimizde 2015’te 15.664 tane traktör ihracat etmişiz -dış ticaret yetkilileri de burada, Ticaret Bakanlığı yetkilileri de burada, bakabilirler- ama 2018’e geldiğimizde ise ihracatımız 15.902 yani 2015’ten 2018’e geldiğimizde dolarımız yükseldi, TL düştü, değer kaybetti sözde, ihracatımızda hiçbir şey olmamış. Yani, Sayın Cumhurbaşkanımız dedi ya 100 Günlük Eylem Planı’nda “Traktör uçuyor, 2 tane traktör var...” Demek ki rakamlar onun doğru söylemediğini ortaya koyuyor.

Yine başka bir şey daha söyleyeceğim, 2018 yılında tüm traktör üretimimiz 47.684 tane arkadaşlar. Yani baktığınız zaman, geriye doğru gittiğinizde yüzde 34'lük daralma var. Bunu da merak ediyorsanız, hepinizin önünde internet var, Google'dan sahibinden.com'a girdiğiniz zaman traktör satışlarına bakabilirsiniz. Hiç uzağa gitmeye gerek yok, kımıldamaya da gerek yok, hemen internetten bakın, sahibinden.com'da traktör satışlarının günbegün arttığını hep beraber göreceğiz.

Yine, bakınız, sol iktidarlar ne zaman geldi? Nur içinde yatsın, Ecevit ve Erbakan, 1974; 1 kilo buğdayla 1 litre mazot alıyorduk arkadaşlar. Hatırlarsanız, çiftçi kasketini atmıştı o günlerde. Yine Özal dönemine gidiyoruz, 1985'lere; 1 litre mazot alması için 5 kilo buğday satması gerekiyordu. Ama sizin "yeni Türkiye" dediğiniz, 2002'den 2018'e geldiğimiz zamanda ise 1 litre mazot almak için 6,5 kilo buğday satması gerekiyor. Hani nerede? İşte, sol orada, 1974'te 1 litre mazot 1 kilo buğday.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Tamam da o zaman petrol 10 dolardı, şimdi varili 80 dolar.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Değerli Vekilim, size de geleceğim merak etmeyin. O zaman, bakın, buğday fiyatı hâlâ 1 lira, çay 2,5 lira.

Başka bir konu daha: 2018'de, evet, mısırdaki pamukta yine yanlış desteklemelerden dolayı sıkıntı yaşadık. Geçmiş günlere bakıyoruz, soğan depolarına zabıtalara kontrole gönderdik. Ya arkadaşlar, soğanın nerede depolandığını bilmeyen bir bakanlık varsa ben başka bir şey söylemiyorum. Soğanı soğuk hava deposunda ve eski, ilkel yöntemle "loda" dediğimiz saman içinde saklarsınız. Şimdi, Polatlı dibimizde, bin dekar soğan eken, arazisi olan çiftçimiz var, 5-6 ton üretim yaptığını düşünün, çıkardığı ürüne bakın. Bu adam bu soğanı nereye satacak, nasıl depolayacak? Bunu görmezlik aymazlıktan başkası değildir.

Yine, geliniz, çiftçi ekim ayında buğdayını ekti, arpasını ekti ama acaba kaç tanesi gübre kullanabildi? Bakınız, gübre fiyatları nereye geldi, onu tartışalım. Sayın hocam, şimdi, taban gübresi atamadık, yaklaşan zamanda, baharda kardeşlenme için gübre atması lazım, üreyi kullanacak, nitrati kullanacak. Acaba fiyatlardan haberiniz var mı değerli arkadaşlar? Çıktı Bakan Bey, yüzde 5 ucuzlamış; arkadaşlar, bizim aklımızla dalga geçmeyin lütfen. Çiftçiyi bizim yürütmemiz lazım, biz çiftçiyi yürütmesek 2019'da yine ithalatla devam edeceğiz ama para bulur muyuz bilemem. Yine, değerli hocam çıktı, sekiz-on sene önce kuraklık vardı, belleklerimiz bir yoralım, araştıralım, başkanım da bilir, Rusya ve Ukrayna dedi ki: "Kardeşim, ben mal satmıyorum çünkü benim kendi insanımı doyurmam lazım." O zaman da biz ne yaptık? TMO'daki buğdaylarımızı birileri vasıtasıyla kurumlara peşkeş çektik. Ondan sonra çıktık, bohçamızı aldık, buğday bulmak için dünyayı gezdik. Doğru mu Başkanım? Hatırlarsın değil mi o günleri? Evet, arkadaşlar, bizim derdimiz üretim.

Yine bakınız, size güzel bir örnek vereceğim. Kooperatifleri biz neden canlandırmıyoruz? Tarımsal kooperatiflerimiz vardı, neden bunları hareketlendirmiyoruz? Bakınız, ben bölgeden örnek vereyim: Mursallı Tarım Kredi Kooperatifimiz var, bu ne yapıyor? Bağcılık. Üzümü üzüm suyu yapmış. Bunları bizim özendirmemiz lazım. İnsanları bir araya getirdiğimiz zaman yeni ürünler üreterek bunları pazarlara açmamız lazım, bunları konuşmamız gerekiyor.

Yine bakınız, geldiğimiz noktada "Ormanlaşıyoruz." dediler. Arkadaşlar, o zaman, ben kendi bölgeden bir şey söyleyeyim: Tarım Bakanımıza sordum, dedim ki: "Kum ocağı yapılacak yerde 250 bin tane ağaç kesilecek." Bana verdikleri cevap içler acısı arkadaşlar, "Uygundur." diyor, kum ocağı için ağaç katliamına "Uygundur." diyen bir Bakanımız ve Orman Bakanlığımız var arkadaşlar, ne diyeceğiz buna? Bunu tartışalım. Ben de yeşillendirmek istiyorum. Ondan sonra, çıkıyoruz, billboardlarda "Ağaçlandırdık ülkeyi." yazıyoruz. Ama ben daha bölgedeki ıhlamur ağaçlarını koruyamıyorum. İşte, 2012'den beri, gelin, Ganos'taki ıhlamur ağaçlarının hâlini görün, her yıl katliam var, bunu koruyamayan bir Bakanlık var arkadaşlar.

Süt üreticisi perişan, bitkisel üretim yapan perişan, orman köylüsü perişan; arkadaşlar, o zaman, yakında bizi ithalat da kurtarmayacak diyorum, hepinizi en içten duygularla selamlıyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Şimdi, bazen insan, şöyle, muhalefetin her şeyi söyleyebildiği ortamı görünce acaba muhalefet olmak daha mı güzeldi diye özenesi de geliyor. Yani tabiri caizse, Binali Bey’in güzel bir lafı var –Meclis Başkanımız hâlâ- der ki: “Kaval elin, yel Allah’ın; üfle babam, üfle.” Muhalefet olunca konuşmak güzel arkadaşlar fakat bazı rakamlar... İstatistik ya, dünyanın şu anda en fazla rağbet ettiği bilim istatistik, istatistiklerle de çıktığımız zaman, hani, siz diyorsunuz ya “Bazı şeyleri söyleyince biraz üzülüyorsunuz.” diye, biz de istatistikleri koyunca o zaman da sizin yüzünüzün ekşidiğini görüyoruz.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Ama ikinci başkanı aldınız be Başkanım, TÜİK Başkanını, işinize gelmedi rakamlar.

BAŞKAN – Yani arkadaşlar, istatistiğe güvенеceğiz hepimiz, değerler var.

Elbette, biz istiyoruz ki bu ülkenin üretebileceği kapasitesini, potansiyelini en yüksek noktada kullanabilmesini, hepimizin arzusu bu. Hükümetlerimiz, bunu iyi örnekleriyle vatandaşımızın önüne sergiledikleri açık olmalı ki desteklenmeye devam ediyor. Tabiri caizse, bu tabii, bir restleşme değil ama iki ay sonra yine vatandaşın huzuruna çıkacağız. İnşallah, sonraki toplantılarda bunları da değerlendiririz.

Şimdi, efendim, sanıyorum, yeterince bir konuşma ortamı oluşturuldu diye düşünüyorum. Sisteme giren 3 arkadaşımız var, nezaketsizlik olmasın diye... Lütfen, kısa tutarsanız -Genel Kurul da başlamak üzere- en azından birinci gündemimizi tamamlarız diye düşünüyorum.

Rıdvan Bey, buyurun.

RİDVAN TURAN (Mersin) – İstatistik önemli ama istatistik, aynı zamanda, verili gerçeği çarpıtmanın da dünyadaki en makul yoludur. Biz de konuşurken TÜİK verilerini baz alarak konuşuyoruz. Soğanın bir yıl içerisinde yüzde 200 küsur zamlanması TÜİK verisi, diğerlerini hiç konuşmuyorum bile.

Şimdi, dünyada bir gıda problemi var. FAO açıklama yaptı, 2015’te 750 milyon civarında dünyada aç varken bu sayı bu sene 812 milyon civarına çıkmış. Fakat mesele şu: Dünyada aslında gıda problemi yok, dünyada paylaşım problemi var. Yani ciddi tarım üreticisi olan birkaç tane devlet rahatlıkla, adil bir paylaşım söz konusu olmuş olsa, dünyanın tümünü besleyebilecek durumda, tümünü doyurabilecek durumda.

Otuz yıllık bir fasıladan bahsetti başkan konuşurken yani gelişmiş ülkelerin yaptığını biz otuz yıl geriden takip ediyoruz diye. İlk bakışta doğru gibi geliyor ama mesele şudur: Sizden otuz yıl önce harekete geçmiş olan ve otuz yıl önce altyapı sorunlarını çözmüş olan ülkelerin seviyesine onları aynen taklit ederek varmak mümkün değildir, bu, eşyanın tabiatına aykırıdır maalesef. Şundan değildir: Emperyalist sömürü ilişkileri sebebiyle önde giden, izinden gelinmesini ancak bir sömürü karşılığında size yaptırır. Teknolojiyi üreten teknolojiyi size vermez, teknolojiyi ancak size pazarlar. İktisaden ileri gitmiş olan, ileri gitme yol ve yöntemlerini size öğretmez ancak sizin üzerinizden artı değer sağlar, rant sağlar. Dolayısıyla meselemiz biraz şu: Burada birkaç sayın milletvekili konuşurken vurgu yaptı, bir “millî tarım” vurgusu. Arkadaşlar, kavramlara aynı anlamı yüklediğimizi biliyorum, bu belki siyasetin doğası gereği fakat şimdi, şöyle, on beş yıllık, yirmi yıllık bir hayata baktığımızda, ülkedeki verili duruma, gelişen sürece baktığımızda bunun şehir efsanesinden öte gitmeyecek bir şey olduğunu görmek çok mümkün. Bu bir tür pazarlama stratejisidir aslında, bir tür seçim propagandasıdır. Örneğin,

gübre fiyatlarından bahsediyoruz, evet, yüzde 120 civarında arttı, her ne kadar, Hükümet “Yüzde 10 indirim yaptık, bak, ne kadar da güzel yaptık.” diyor olsa da... Ama gübre sanayisini kapatırsanız uluslararası fiyat dalgalanmalarına karşı memleketteki çiftiği koruyacak, piyasayı regüle edecek, çiftiği sübvansedecek mekanizmaları ortadan kaldırırsanız bu artar. Sonra çıkıp diyoruz ki: Bu, millî tarım politikası. Sadece şey değil ki... Bütün KİT’ler bu süre içerisinde adım adım elden çıkarıldı. Allah aklıma mukayyet olsun, bazen böyle şaşırp kalıyorum. Bu kadar KİT’i, bu kadar kamusal değeri bu kadar hoyratça elden çıkardıktan sonra –en son satılan 14 şeker fabrikası da buna dâhil- hangi millilikten, hangi yerlilikten bahsediyoruz. Böyle bir şey gerçek olabilir mi?

Buraya yazmışım, YEMSAN’dan TİGEM’e, Süt Endüstrisi Kurumu, ÇAYKUR, ORÜS, İGSAŞ, TÜGSAŞ, Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi, Toprak Mahsulleri Ofisi. Yani aslında bu son on-on beş yıllık zaman dilimi içerisinde Dünya Ticaret Örgütü, IMF ve Dünya Bankasının bizim gibi –gelişmekte olan demiyorum, bu yanlış bir kavram- gelişmemiş ülkeleri bu emperyalist sömürü düzenine tabi kılabilmek için tarım üzerinde sürdürdükleri politika neyse biz bunu içtihat hâline getirdik, kendi tarımsal istikametimizi buradan geliştirdik. Şimdi, bunları konuşuyorsak yani şeker pancarı üreticisinin derdini konuşuyorsak –ne bileyim efendim- çiftçinin durumunu konuşuyorsak sebep bu. Deniliyor ki: “Siz hep böyle mızımlanıyorsunuz da çözümünüz ne?” Çözümü ben size söyleyeyim arkadaşlar: Bir: Uluslararası şirketlerle, çokuluslu tarım, kimya, gıda firmalarıyla, IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütüyle ilişkiler kesilmelidir. Bakın, çok radikal bir şey söylüyorum. Şimdi, bazı arkadaşlar düşünüyor “Bu nasıl olur? Böyle bir şey mümkün mü?” Mümkün, böyle bir şey mümkün. Zaten bu mümkün olmazsa tarımın “t”sini düzeltmek mümkün değil, ben onu size söyleyeyim.

Başka ne? Bakın, yine farklı bir şey söyleyeceğim: Endüstriyel tarım dünyadaki gıda krizini tetikleyecek bir faktördür. Tarımda makineleşme bir taraftan kulağa çok hoş gibi geliyor ama yapılmış araştırmalar var arkadaşlar, şu anda dünyadaki tarımsal üretimin yüzde 80’i küçük ve orta ölçekli tarımsal işletmeler tarafından yapılıyor. Yani zannetmeyin ki toplulaştırmayla, sihirli değnek gibi bütün meseleleri çözeceğiz. Hâl böyleyken, bizim küçük ve orta ölçekli tarımsal üretim yapan kesimlerin önünde en temel ve en büyük problem onların örgütsüzlüğü iken endüstriyel tarımsal tedbirleri artırarak daha fazla makineleşme, daha fazla gübre, daha fazla tohum –bunların hepsi dolar- bunları artırarak tarımda neyi rehabilite edebileceğiz?

Bu işin olmazsa olmazı şu: Küçük aile çiftçiliğini kaldırmak zorundayız. Kooperatifleri örgütlemek zorundayız. Bu kesimler hızlı bir biçimde kırsaldan şehre doğru akın ediyorlar. Özellikle çıkardığınız o büyükşehir yasasıyla birlikte bir anda yüzde 90 kentte yaşamaya başladı, yüzde 10 köylerde kaldı. Bu kesimler hızlı bir biçimde kentlere doğru akın ediyorlar ve üretim alanları ortadan kalkıyor. 4 milyon civarında hayvanın bulunduğu Muş’ta 800 bin civarında küçükbaş hayvan var. Bu aynı zamanda Kürt meselesinin çözümsüzlüğünden kaynaklı bir problemi de gündeme getiriyor. Bakın, açık söylüyorum. Bugün bir canlı hayvan problemiyle karşı karşıya yani hayvancılık sorunuyla başlı başına karşı karşıyaysak ve bunları ithalatçı politikalarla çözmeye çalışıyorsak... Özellikle yayla yasakları, mera yasakları, bunların çiftçi üzerinde, hayvancılık yapanlar üzerindeki tahrip edici etkisini görmek lazım. Dolayısıyla kırsalın yeniden kalkındırılması meselesi yani küçük çiftçiliğin desteklenmesi meselesi... Bakın, çok alternatif ve yeni şeyler söylüyorum. Bunların neoliberal bir perspektiften bakarak olumlanmayacağını farkındayım ben ama mesele şu zaten: Yıllardan beri uyguladığımız süreç bizi getirdi, bir yere tıkadı. Buradan ileriye geçemiyoruz. Bu politikalarla emin olun daha ileriye gitmek mümkün değil. Paradigmayı değiştirmeye var mıyız, yok muyuz; mesele budur. Temel paradigmalarımızı değiştireceksek eğer buradan ileriye doğru adım atmak mümkün.

Ayrıyeten bu ithalatçı siyasetin hayvancılıkta ciddi bir tahribat yarattığını görüştüğümüz kesimler bize sürekli sürekli ifade ediyorlar. Burada yine hayvancılığa ilişkin de yeniden bir perspektif oluşturmak lazım. Bu konuda söylenebilecek çok şey var, alternatif babında.

Program yazdığım için alternatif çok fakat mevzuya biraz yaklaşıp sonuçlandıracak olursak şimdi, İslam ülkelerinde gıda güvenliğine ilişkin bir metni değerlendiriyoruz, buna imza verilmiş. Burada böyle çok iddialı laflar var. Bir tanesi “öncü rol”, bir de o ülkelere aktarmayı düşündüğümüz destekten bahsedilmiş. Allah aşkına, burada eğer sabahtan beri konuşan ve eleştirenler bir tür ruhsal sorunla malul değillerse yani bu anlatılanların az da olsa bir gerçeklik tarafı varsa Türkiye’nin, İslam İşbirliği Teşkilatı içerisinde ülkelere tarımsal açıdan, perspektif açısından taşıyıp getireceği şey nedir? Ne getirecek? Yani bu sözünü ettiğimiz ve dünyadaki tarımsal üretimin önünde çok ciddi bir sorun olan, özellikle gelişmekte olan ve gelişmemiş ülkeler için çok büyük bir sorun olan neoliberal politikaları anlatmaktan, önermekten öte yapabileceğimiz bir şey var mı? Biz kendi eksikliklerimizi görmeden, bunları rehabilite etmeden diyoruz ki: “Biz bu mahallenin –tırnak içinde- ağababasıyız. Zaten böyle bir kültüre de sahibiz.” Etmeyin, gözünüzü seveyim. Yani bu koşullarla, bu siyasi yapıyla, böylesine bir gerçekliğe yabancı olma hâliyle bu meseleleri çözmek mümkün değil. Bunu görmek lazım.

Bir diğer mesele, İslam ülkelerinde bir gıda problemi olduğunu eyvallah ama zaten mesele temelde siyasi mesele. Müslüman Müslüman’ın kurdudur, bu lafı ben uydurdum şimdi. Kasıt şu: İslam ülkelerinin başı birbirleriyle dertte. Yani WikiLeaks belgelerinde Suudi Arabistan’ın Filistin’de Hamas’ı tasfiye etmek için İsrail’e kaç milyar dolar verdiği yayımlandı, biliyorsunuz. İslam ülkeleri demokrasi standardında geride olduklarından dolayı ciddi bir paylaşım sorunuyla karşı karşıyalar. Tarım ve gıda meselesi bunun mücavir alanı olarak ortaya çıkıyor ve burada hiç de dış mihrak, falan filan aramaya gerek yok. Müslüman ülkeler bizatihi birbirleriyle anlaşamıyorlar yani işte Suriye örneği son derece sıcak ve yakıcı bir örnek olarak ortada duruyor. Dolayısıyla İslam ülkelerine gıda, tarım, bunları ihraç etmekten öte İslam ülkelerinin Türkiye de dâhil olmak üzere, şapkasını önüne koyup ülkelerindeki demokrasi standardını yükseltmeye dönük, içindeki etnik meseleleri çözmeye dönük çözümler üretmesi lazım. O zaman, emin olun, gıda ve tarım sorunu çok rahatlıkla çözülür. 2 tane İslam ülkesi var demokrasi skalasında, bir tanesi Türkiye; 60 ülke var toplam, Türkiye de 60’ıncı sırada. Yani bütün İslam ülkeleri içerisinde Türkiye’nin bile durumunun böyle olduğu düşünülürse burada yalnızca bir tüzüğe imza atarak bu temel meseleleri çözeceğimizi hiç düşünmeyelim.

Son sözüm de şu olsun: Bu “Tarımsal hasılda Avrupa 1’incisiyiz.” diye sürekli bir övünme hâli var. Tarımsal gayrisafı millî hasılayla bizimle nüfus açısından, toprak verimliliği açısından, tarımsal alan açısından eşit olmayan ülkeleri de kıyaslayarak bir sonuca varmak doğru değil. Bakın, bunu yapmayalım, bu doğru değil. 10 tane AB ülkesinin topraklarını topla, bir Türkiye yapıyor örneğin. O sebeple, dış ticaret istatistikleri açısından meseleye bakılırsa “Ne kadar satıyoruz? Satışımız ile alışımlar arasındaki fark nedir yani ne kadar kâr ediyoruz?”, bütün bunlara bakılırsa bu tablo daha net olarak görülür diye düşünüyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bir iki şeye kısaca değinerek söz isteyen son üyemize geçeceğiz.

Şimdi, tabii, haklısınız, İslam ülkeleri arasındaki bu dağınıklığın zaten bir sebebi olarak ortaya çıkmış İslam İşbirliği Teşkilatı 1969’da. Çıkış sebebi, biliyorsunuz, İsrail’in işgal ettiği topraklarda, oradaki İslami değerleri yok etmesine karşı kurulmuş bir organizasyon zaten. Tam da sizin eksik gördüğünüz taraflarını düzeltmeye veyahut da katkı yapmaya yönelik kurulmuş bir organizasyon.

RİDVAN TURAN (Mersin) – 1969’dan bu yana ne değışti Başkanım?

BAŞKAN – Şu anda faaliyette olan, Türkiye’de ofisleri bulunan onlarca alt birimi var. Bu ilişkiyi daha sıcak, daha kalıcı, daha sürdürülebilir şekilde tutmaya yönelik faaliyetler yapıyorlar. Türkiye de burada öncü faaliyetleri üstlenen ülkelerden bir tanesi. Tabii, ülkemizi böyle bu manada da çok azımsamay! doğru bulmadığımı ifade etmek isterim. Konuşmamızın baş tarafında da söylemiştik 57 ülke var, baktığınız zaman isimlerine veyahut da ürettiklerine veyahut da istatistiklerine Türkiye’nin hemen hemen tamamına katkı sunabilecek bir ülke olduğu açıktır hem dünya tarafından kabul edilen bir gerçektir hem istatistiklere baktığınızda kabul edilmeyecek, göz ardı edilebilecek bir durum değildir. Dolayısıyla ülkemiz, tek başına, ferdî olarak yapmış olduğu bu faaliyetlerini, dünyada sürdürdükleri bu, tabiri caizse verimli faaliyetine emperyalist bir kafayla, liberal kafayla sadece alma olarak bakmadığı dünyayla olan ilişkilerine İslam kardeşliği içerisinde gene verme zihniyetiyle bakan, bunu yaygınlaştırmaya ve genişletmeye çalışan bir duyguyla buranın içerisinde. Böyle bakmak lazım.

Bir şey daha vardı konuşmanızın içerisinde Rıdvan Bey “Gübrede neden bir regülasyon yapamıyoruz?” Şu sebepten: Yapmaya çalışıyoruz ama zor olduğu açık çünkü gübrede Türkiye özellikle ithalatçı bir ülkedir. Türkiye gerek fosfat kayası açısından gerek doğal gaz açısından gübrenin ham maddelerinde -ağırlıklı olarak yüzde 90’ın üzerinde- ithalatçı bir ülkedir. Dolayısıyla fiyatları sizin belirlemeniz çok mümkün değildir, dünya piyasaları belirler.

RİDVAN TURAN (Mersin) – İşte ben o yüzden KİT’lerin tekrar açılmasından tarafım Başkanım, kamulaştırılması lazım...

BAŞKAN – Fakat şöyle bir şey de var, belki artık dünyada her şeyin en iyisini hak ettiğinizi düşündüğünüz bir ortamda eski, kapalı devre ülke yönetmeleriyle bunlara ulaşamıyorsunuz. Dünyaya açık olmanız lazım yani Dünya Ticaret Örgütünden de çıkalım...

RİDVAN TURAN (Mersin) – Başkanım, niye kapitalizmi bu kadar çok savunuyorsunuz? Müteedeyyin insanlar ile kapitalizm arasındaki bu ilişki ne yani?

BAŞKAN – Kapitalizmin destekçisi değiliz ama dünyadaki...

RİDVAN TURAN (Mersin) – Az önce de sosyalizme attınız, kapitalizmi parlattınız, niye bu ilişki yani?

BAŞKAN – Atmadım.

Ama bizim insanımız artık dünyayı yakinen görüyor ve dünyadaki güzel her şeyden istiyor. Dolayısıyla bunu o eski sistemler içerisinde insanımıza verme şansımızın olmadığını bilmemiz lazım.

RİDVAN TURAN (Mersin) – Yerli, millî?

BAŞKAN – İlhan Bey -gitti ama gelecektir diye düşünüyorum- traktör sayılarıyla alakalı ciddi bir eleştiride bulundu.

Arkadaşlar, biz tarımda teknolojinin kullanılmasını arzu ediyoruz. Sebebi şu: Ben de köy çocuğu olduğum için, eskiden bir köyde iş gücünü kendi insanımız zaten ziyadesiyle yapıyordu. Teknolojiye gerek kalmıyor olabilir ama insanımız artık demografik bir değışim içerisinde şehirlerde. Köylere gittiğiniz zaman yaşlı insanlar var. Peki, bu, teknolojiyi kullanmadan olur mu? Olmaz.

Arkadaşlar, 2002’de ülkede traktör satışımız yıllık 7 bin, 2017’de 73 bin. Şimdi bu bir gelişme değil mi? 10 kattan fazla artmış. Dolayısıyla rakamları verirken bunun bir karşılığı olacağını –kendiniz söylediniz- artık internette hızlı bir şekilde bulabileceğimizi de düşünmeniz lazım, hele ki Komisyonunda bunlara vâkıf çok insan var en az sizler kadar.

RİDVAN TURAN (Mersin) – Bir şey sorabilir miyim Sayın Başkan?

BAŞKAN – Lütfen, buyurun.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Bu küçük aile çiftçiliği ve kooperatifler hakkında ne düşünüyorsunuz?

BAŞKAN – Geliştirilmesi gerektiğini, ayakta durmaları gerektiğini ve bunların hayatlarının, yaşam standartlarının yükseltilmesi gerektiğini, oraları terk etmemeleri üzerine ülkenin politikalar üretmesi gerektiğini ve onları tutundurmak için elimizden geleni yapmamız gerektiğini düşünenlerdeniz biz.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Yani ana taşıyıcı olabilirler mi Türkiye tarımı açısından sizce?

BAŞKAN – Olabilirler, en azından kaybedilmemeleri gerekir.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Siz endüstriyel tarıma karşısınız yani.

BAŞKAN – Hayır, endüstriyel tarıma karşı olmamakla beraber, insanımızın ihtiyaçlarını karşılamak için tarımda endüstriyi de kullanmamız gerektiğini düşünüyorum çünkü insanımız talep ediyor. Dolayısıyla sizin eski yöntemlerle bu insanların, bu kadar turistin, bu kadar ihracatın karşılanması mümkün değil ancak tabii ki bir ülkede tarımın da geleceğini -sizin de söylediğiniz gibi- genleri elinde tutanlar, bunları koruyanlar, bunları kendi küçük mecralarında, mekânlarında sürdürenler kesinlikle unutulmamalı. Bunlar sizin modern hayatta belki büyük laboratuvarlarda saklamanız gereken şeyleri bin yıllar sonrası için, sizin için saklayan insanlar. Bunlara sahip çıkmak lazım kesinlikle.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Teşekkürler.

BAŞKAN – Efendim, ben son bir konuşmacımıza gene...

Orhan Bey, şunu da bilmenizde fayda var: Komisyonumuzda en fazla süreyle sözü siz kullandınız ama yine son söz sizin olsun. Daha sonra STK'lerden konuşmak isteyenler varsa bir iki STK'ye söz vereceğim ve birinci bölümü kapatacağız inşallah.

Buyurun.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Bir değerlendirme yapacağım, kısa olacak.

Öncelikle buğday meselesi vardı, sevgili arkadaşım burada. 2002'den bugüne kadar 52 milyon ton buğday satın alındığını söylemiştim, siz un ihraç ettiğimizi söylemiştiniz, biz 52 milyon tona karşılık yaklaşık olarak 14 milyar doların üzerinde ödeme yapmışız ve aldığımız buğdaydan elde ettiğimiz un 3 milyon 175 bin ton ve 659 milyon dolar. Buna bisküviyi, makarnayı ilave ettiğinizde yüzde 100 olsa bile 700-800 milyon dolar gibi bir gelire karşılık, sadece 14 milyar dolar buğday ithalatı yapmışız. Ama burada önemli olan bir şey var. İşte siz böyle sadece buğdayı getirirseniz, buğdayı sadece tohumundan ibaret olarak değerlendirirseniz işte saman alırsınız. Yani bu bir bütündür, aynı pamuğu tekstil ürünü görmeyeceğimiz gibi, aynı şeker pancarını sadece bir şeker olarak algılamamız gerektiği için bunu söylüyorum.

Rakamlarla ilgili yine siz Değerli Başkanım, şeyi söylediniz... İhracatı -hemen hemen yüzde 98'in üzerinde kesinleşmiş- TÜİK rakamları –özellikle TÜİK diyorum- üzerinden söylemek isterim. 2018 rakamları sonucu ham madde ve gıda maddeleri toplam ihracatı, tümüyle tarımsal ihracatımız 210 milyar dolar civarında ve toplam ithalatımızsa...

BAŞKAN – Milyar değil, dolar değildir o.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Milyar dolar, toplam.

BAŞKAN – Toplam, 2002'den, tamam, doğru.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – 2002 sonu, 2013 ve bugüne kadar, 2018'i dâhil ediyorum. 211 milyar dolar civarında. Birkaç rakam kaldı, yüzde 100'leşecek ve son ithalatımız da yaklaşık olarak 207,5 milyar dolar. Arada 2,5-3 milyar dolar gibi bir ihracat fazlası var ama sorun şu, paylaşmak

isterim değerli Komisyon üyeleri: Ben çiftçiyim. Bizim derdimiz şu: Biz “İthal etmeyelim, ithalat yapmayalım, her şeyi biz yetiştirelim.” demiyoruz. Bir arkadaşım söyledi, elbette bu ülkede kahve yetişmiyor ama kahve içen insanların kahve ithalatına engel olamayacağız, böyle bir şey de yok, böyle bir gerçeklik de yok, bu doğru da değil. Ama biz diyoruz ki mesela, şunu söylüyoruz: Ben çiftçiyim. Benim topraklarımda yıllık 25 milyon ton buğdaya ihtiyacımız varsa ve biz 25 milyon ton buğdayı bu topraklarda yetiştirebiliyorsak bunu ithal etmeyelim arkadaş. O ihracatın kaynağı benim kendi üretimim olsun, benim çiftçimin cebine girsin bu ihracata verilen para.

Bakın, önemli olan şu, ham madde ithalatı. 13 milyar 178 milyon dolarlık ham madde ihracatı yapmışız, 13 milyar 178 milyon dolar. Yani narından şeftalisine, ham buğdayından -işte aklınıza ne geliyorsa- patatesine, soğanına yani aklınıza gelen her türlü tarımsal ham madde, 13 milyar 178 milyon dolar ama tarımsal ham madde ithalatımız ne kadar, biliyor musunuz? 77,5 milyar dolar, 77,5 milyar dolar arkadaşlar. Yani ihracatın tarımsal ithalata dayalı olan kısmından bahsediyorum. Bu ürünler içerisinde elbette kahvesi, elbette bu ülkede üretilmeyen ürünler olsun ama bu ülkede üretebildiğimiz ürünleri de buradan üretilip sanayiye, ticarete çevirip satalım. Herhâlde ekonominin de gerçekliği bunun üzerindendir, üretmek ve üretimden katma değer sağlamak, elbette önce kendi insanımızın temel ihtiyaçlarını karşılamak, ondan sonra da ticarete konu alanlarda yürümek.

Rakamlardan bahsettiniz. Bu TÜİK meselesi, rakamlara inanacağız meselesi. Vallahi, Sayın Başkan, şunu söylemek isterim: Eğer TÜİK’in verdiği 2018 rakamı 20 milyon ton buğday üretimi gerçekleşmiş ise bu 5 milyon 800 bin ton buğdayı biz niye aldık? Yani TÜİK’in rakamlarının samimi ve gerçekçi olmadığını bir bununla ifade etmek isterim ama çok bariz, açık bir şey daha var, onu da paylaşmak isterim. 2003’ten bugüne kadar TÜİK rakamlarına göre, Sayın Başkan, mera alanlarında ne 1 metrekafe fazla ne 1 metrekafe azalma var. 14,6 milyon hektar mera alanı görüntüyor ama ilgili Tarım Bakanlığı diyor ki: “Türkiye’de şu anda hâlihazır meramız 10,8 milyon hektar.” Arada nereden baksanız 3,6 milyon gibi yani 36 milyon dönüm bir mera alanı kayıp. Şimdi, bir devletin TÜİK’i böyle diyor, devletin Bakanlığı böyle diyor.

Şimdi, ben sahayı gezen bir adamım, bu sene herhâlde gitmediğim bir bölge kalmadı, bütün buğday alanlarını gezdim. Buğday alanlarında ve verimde ve üretimde ciddi sorunlar yaşandı, iklimsel olarak sorunlar yaşandı, verim olarak sorunlar yaşandı ama ne yazık ki hâlâ 20 milyondan bahsediyoruz, bu kesinlikle gerçekçi değil.

Bir de çok samimiyetle şunu paylaşmak isterim: Değerli arkadaşlar, bakın, verimlilik, ithalat, ihracat, kârlılık, şirket meseleleri üzerinden inşa ettiğiniz tarımdan bir şey elde edemezsiniz, bu mümkün değildir. Bir arkadaşımız söyledi: “Buğday kalitesiz.” Yapmayın arkadaşlar, ne demek “Buğday kalitesiz.” ya? Ya, bu topraklara, bu ülkeye, bu ülkenin güneşine, suyunu, insanına...

BAŞKAN – İlhami Bey söyledi.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Evet, yanlış, kınıyorum ya arkadaşlar, kim olursa olsun. Bunu Bakanlık, Meclisteki siyasetler de söylüyor Sayın Başkan, birçok kesimden insanlar söylüyorlar. Böyle bir anlayış var mı? Ne oldu, bizim anamız bize bizim memleketimizde Erzincan’ın buğdayından yaptı da öldük mü, eksikimiz mi var? Hâlâ eğer bu topraklarda ayaktaysak o günlerin bize sunduğu, o Anadolu’nun tertemiz ürünlerinin verdiği o genetik güçle buradayız, o güçle buradayız. Yapmayın, bunu demeyin, bu kesinlikle doğru bir yaklaşım değil, doğru bir biçimleme değil.

Şu traktör meselesini de söyleyip bitirmek istiyorum. Sayın Başkan, yine söyledim, traktör sayımızda ciddi bir artış olduğunu söylediniz, 7 binden 73 bine çıkmış.

BAŞKAN – TÜİK’e inancak mıyız inanmayacak mıyız?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Efendim?

BAŞKAN – Bak, bazen TÜİK’in rakamlarıyla cevap veriyorsunuz, bazen TÜİK’i yerle bir ediyorsunuz.

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Tabii, tabii. Hatta TÜİK şunu da yapmalı...

BAŞKAN – Bu TÜİK’e inanalım mı inanmayalım mı?

ORHAN SARIBAL (Bursa) – Ben şunu söylüyorum: Bütününe baktığımda bir sürü sorun var ama şu anda resmî olarak verdiğiniz rakamlar bunlar, bunlar üzerinden yürümek durumundayız, başka da yapacak bir şeyimiz yok. O demin söylediğim rakamlar sizin kendi bakanlıklarınız arasındaki... TÜİK bir kurum, Bakanlık başka bir şey söylüyor, TÜİK başka söylüyor ama benim bireysel olarak düşüncem çok daha farklı. Mesela TÜİK diyor ki: “32 milyon dönüm arazi 2003’ten bugüne kadar tarımdan çıktı.” Ben söyleyeyim: 40 milyon dönümün çok üstünde. Ama şuna dikkat etmek lazım: Bir arkadaşımız burada sulamalarla ilgili bir şey söyledi. Değerli arkadaşlar, en kaliteli sulanabilir alanlarımızın göbeğine biz fabrikaları, sanayiye, binaları diktik. Yani kaybettiğimiz o 32 milyon dönüm arazi gerçekten yüzde 100 sulanabilir, çok kıymetli ve hepsi şehir çeperlerinde olan tarım arazileri. Bursa’da böyle, Eskişehir’de böyle, Konya’da böyle. Bütününe baktığımızda, oraya girmek istemiyorum, sadece şunu söylemek istiyorum: Şu 73 bin rakamında mesela traktörlerin ne kadarının ithalat olduğunu, 2002’de üretilen traktörlerin ne kadarının ithalat olduğunu da söyleseniz belki anlamı ve kıymeti daha da iyi olacak yani daha güçlü olacak. Ama bilin, bu 73 bin traktör niye satılıyor biliyor musunuz? Değerli arkadaşlar, çiftçiler borçlarını çeviremedikleri için ellerindeki 3 yaşlı, 4 yaşlı, 5 yaşlı traktörleri satıyorlar; onun üçte 1’ini nakit ceplerine koyuyorlar, üçte 1’ini yeni traktörleri için kullanıyorlar, üçte 1’ini de düğünleri, acil işleri varsa onun için kullanıyorlar. Yani takla atıyorlar arkadaşlar. Ben biliyorum, evinde 2 tane, 3 tane traktörü olup arazisi artmış değil, azalmış bir sürü insan var; 2 traktör kredisi var, 1 traktör kredisi var. Şu 73 bin traktör ya da çiftçinin şu anda Ziraat Bankası, Denizbank, diğer bankalar üzerinden ipotekli olan, krediye muhtaç olan, kredi içerisinde olan traktör sayısını söylerseniz, Sayın Başkan, çok kıymetli olacak.

Ve son sözün de yönetmeliğe ilişkin, son olarak söylüyorum. Bakıldığında önemli bir şey görünmüyor, bu olmalı belki, hani, itiraz da yok, sonuçta bir iş birliği meselesi ama sorum şu: 57 ülkeden neden 12 ülke imzaladı da biz 13’üncü olacağız? Öbürlerinin imzalamamasının nedeni ne? Mevzuatlarda mı sorun var?

Üçüncüsü: Bunun altından gelecek olan gıda kodeksi. Şimdi, biz Avrupa Birliği üzerinden gıda kodeksimizi yönetiyoruz, Biyogüvenlik Yasamız ve gıda kodeksi meselemiz Avrupa Birliği’nin bize öğördüğü... Bu, tarım ilaçları meselesi, kullanılan dozlar, ürünler vesaire. Herhâlde belki ondan sonra bir düzenleme olacak, benim belki de rahatsızlığım bu. Bu ülkeler aynı zamanda bu gıda kodeksi meselesinde Avrupa Birliği’ne uyum sağlayacaklar mı? Ya da biz o ülkelerle ticaret yaparken, gıda güvenliği meselesi üzerinden her türlü dayanışmayı yürütürken Avrupa Birliği mevzuatına mı uyacağız, İslam İşbirliği Teşkilatının mevzuatına mı uyacağız? Yani benim asıl kaygılandığım, burada olmayan ama bunun arkasından gelecek olan, yönetmeliklerle, uygulamalarla düzenlenecek olan gıda güvenliği meselesinin ne olduğu, ne olacağı. O yüzden, hani, buna dair çok önemli bir şey söylemek zor.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Şimdi, şöyle: Benim de anladığım kadarıyla -eksik kalırsa düzeltin lütfen- neticede bu, İslam İşbirliği Teşkilatı tarafından alınmış karar. Her ülke kendi iç mevzuatına uydurduktan sonra oraya belgesini veriyor ve bu süreç, bir ay içerisinde üye oluyor, sırasıyla olacaktır. Zaten herhâlde bunu 10 ülke tamamladıktan sonra sözleşme yürürlüğe giriyor. Bir de siz dediniz ya “Hangisi? Bizim Avrupa

Birliğıyle olan, dünyayla olan ticaretimizi nasıl etkileyecek?” Zaten bunun içerisinde çekincesi var. Diyor ki: “Bizim diğeri, daha önce yapmış olduğumuz dünyayla olan anlaşmalarımıza hâlel getirecek maddelerini uygulamayacağız. Önceki anlaşmalarımız geçerli olacak.” Bunun cevabı içerisinde var.

Saygıdeğer üyeler, bence -tekrar ediyorum- Komisyonumuzun biraz uzun aralıkla toplanmasından kaynaklı, birikmiş, etmeniz gereken sohbetler vardı; hepsini saygıyla dinledik, katkı olduğunu düşünüyorum, yararlanacağız hepsinden. Bakanlıkların da yetkilileri burada var. Tabii, bizim nezaketen olmuş olmasın diye, derneklerimizden, kurumlarımızdan, bu işle alakalı organizasyonlardan davetlilerimiz var, onlardan da STK’lerimizden şimdi söz almak isteyen varsa...

ABDULLAH DOĞRU (Adana) – Oylamayı yapsak da sonra...

BAŞKAN – Olmaz, oylamadan sonra bir anlamı olmaz. Varsa konuşalım, onlara da söz verelim.

Var mı böyle bir söz talebi olan? Yok, peki.

Efendim, görüşmelerimizi tamamlamış bulunuyoruz, ikinci kısımda belki biraz daha az süreceğini düşündüğüm görüşmeleri tamamladık.

Şimdi, efendim, İslam Gıda Güvenliği Teşkilatı Tüzüğü’nün Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi’nin tamamı üzerindeki görüşmeler tamamlandı.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlandıktan sonra maddelerine geçmeden teklifin tümünün genel uygunluk görüşünün esas komisyon olan Dışişleri Komisyonuna sunulmak üzere kabulünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teşekkür ediyorum.

Şimdi, saat de bayağı ilerledi. Ben saat 15.30’da yeniden toplanmak üzere toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati: 14.19

İKİNCİ OTURUM**Açılma Saati: 15.36****BAŞKAN: Yunus KILIÇ (Kars)****BAŞKAN VEKİLİ: Hasan KALYONCU (İzmir)****SÖZCÜ: Fatma AKSAL (Edirne)****KÂTİP: Zafer IŞIK (Bursa)**

BAŞKAN – Saygıdeğer Komisyon üyeleri, kıymetli katılımcılar; gündemimizde 2’nci sırada bulunan (2/1541) esas numaralı Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi’nin tümü üzerindeki görüşmelere başlıyoruz.

2.- Türkiye Cumhuriyeti Hükûmeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541)

BAŞKAN - Saygıdeğer Komisyon üyeleri, kanun teklifi yine 15 Ocak 2019 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmuştur, 16 Ocak 2019 tarihinde de Komisyonumuza tali komisyon olarak havale edilmiştir.

Tarım Bakanlığımızdan ve Dışişleri Bakanlığımızdan temsilcilerimiz var, müsaadenizle biraz daha olayı kavramamız ve anlamamız açısından bizi bilgilendirsinler, sonra sırasıyla söz taleplerinizi yerine getireceğim.

Buyurun.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ AHMET VOLKAN GÜNGÖREN – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri, değerli hazrun; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

IFAD bölge ofisinin, aynı zamanda ülkemizden de sorumlu bu bölge ofisinin İstanbul’da açılmasına yönelik Dışişleri Bakanlığımızla ortaklaşa uzun yıllardır müzakere ediyoruz. Müzakere sonucunda bölge ofisinin kurulmasına yönelik anlaşmayı imzalama aşamasına taşındık ve kasım ayının başında, 5 Kasım tarihinde bakan yardımcımız ve IFAD yetkilisi Ankara’da gerçekleştirdiğimiz bir organizasyonla imzaladı. Bu bölge ofisinin Türkiye’de yer almasının, Türkiye dâhil 8 tane ülkeyi kapsamasının ülkemiz açısından faydalı olacağını değerlendiriyoruz biz.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Söz talepleri vardır, şimdi sırasıyla yerine getireceğim.

Buyurun Sayın Hocam.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, hazır, Avrupa Birliğiyle ilgili genel müdürlüğümüz buradayken... Geçtiğimiz dönemde Gümrük Birliği Anlaşması’nın güncelleneceği yönünde Ekonomi Bakanının bir açıklaması vardı. Burada tarım ürünlerini gümrük birliği kapsamıyor. Ama Gümrük Birliği Anlaşması imzalanırken belli başlı ürünlerde tavizler vermiştik, belli başlı kotalar elde etmiştik, bu kotaları sanayicilere ve tarım satış

kooperatifleri ve birliklerine kullanıyoruz. Şimdi, 300 bin ton yağlı tohumlu bitkinin, daha doğrusu ayçiçeğinin sıfır gümrükle gelmesi söz konusu. Geçtiğimiz günlerde katıldığımız Trakya Birlik Genel Kurulunda “Bize 50-60 bin ton tarife kontenjanı sağlanacak.” dendi. Bu konuda bir bilgi var mıdır sizlerde? Çünkü madem biz şu an tali komisyon olarak görev yapıyoruz ama uluslararası ilişkileri konuşuyoruz, uluslararası ilişkilerde de Türkiye’nin nihai hedefi Avrupa Birliğine tam üye olmak. Bunun da en önemli kıstası ortak tarım politikasına uyum sağlayabilmek. Ortak tarım politikasına uyum sağlayabildiğimizde ciddi anlamda bir finansman desteği geleceğini biliyoruz ama eğer siz Türk tarımının bu hâliyle Gümrük Birliği Anlaşması’nı revize ederseniz Türk tarımı ciddi anlamda çöker. Zaten gümrükler birleştiği zaman belli başlı ürünlerde, örneğin buğdayda yüzde 80’lerle koruyoruz, ette yüzde 200’lerle koruyoruz, zaman zaman bunları düşürüyoruz; böyle bir çalışmamız var mıdır?

Yine, tabii Türkiye tarımının ciddi sorunları varken bizim Tarım Komisyonu olarak bu konuları konuşmayıp uluslararası anlaşmalar çerçevesinde yaptığımız çalışmalarını konuşmamızın yanlış olduğunu düşünüyorum.

Bir şeye daha dikkat çekmek istiyorum. Ciddi anlamda sütte sıkıntı var. Bu konu konuşulmadığı için açıklıyorum. Yem ve süt paritesi çok bozuldu. Yem fiyatları süt fiyatlarını geçti ve nedense süt hayvanları da kesilmesine rağmen biz bu konuda bir destek yapmıyoruz. Şu anda piyasalarda süt nasıl bulunuyor? Bize gelen bilgiler –ben buradan uyarmak istiyorum Tarım Komisyonundaki arkadaşlarımı– “buzağı maması” adı altında süt tozu ithal edildiğine yönelik bilgiler var. Daha önce Faruk Çelik döneminde, fazla olan sütü alıp süt tozu yapıyorlardı, buna karşıydık ama bu bir şekilde, fazla olan sütün değerlendirilmesine yol açıyordu. Şimdi tamamen süt tozu ithalatı yapıyoruz ve bunu da “buzağı maması” adı altında yapıyoruz. Ayrıca bazı süt ürünlerinde ciddi anlamda hile yapıldığı söyleniyor. Burada “sütte oyun” diyebiliriz. Örneğin, ne yapıyorlar? Bakın, fazla olan sütün içilmesi, yardıma muhtaç kesimlere okul sütü olarak değerlendirilmesi gerekirken biz şunları yapıyoruz: Birçok süt ürününde süt kullanılmıyormuş. Örneğin, piyasada kemik unu ve nişasta ağırlıklı olarak –süt de tabii katılıyor- böyle bir karışımından peynir yiyoruz. Bunlar basında yer aldığı için söylüyorum. Bu konuda denetimlerimiz var mıdır?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sağ olun.

Hocam, sadece bildiğim kadarıyla ben bir cevap vereyim, başka cevap vermek isteyen arkadaşlar varsa Bakanlıktan da...

Biz Faruk Çelik Bey zamanında başlatılan süt tozu ithalat yasağını devam ettiriyoruz, Bakanlığın devam ettirdiğini biliyorum ve şu andaki süt fazlamız da süt üreticilerinin aleyhine bir fiyat politikası oluşması diye yine fazlasını... Zaman zaman, ihtiyaca göre, Bakanlığın daha önceki tecrübelerinden illere kotalar veriliyor, yine bu süt tozu yapımı devam ediyor. Zaten fiyatların -düşük, yüksek, ona bir şey demiyorum şu anda- biraz istikrarlı kalmasının sebebi bu.

Bir de çiğ süte, biliyorsunuz, daha eskilerde 4 kuruş olan, sonra 10 kuruşa çıkardığımız, şimdi 25 kuruşa çıkardığımız destekleme devam ediyor ve çiğ süt destekleri de -hani çok geciktiriliyor, insanlarımız istediği zaman eline alamıyor- belli bir periyotta, devletin bir ödeme takvimi var, gecikmeden, zamanında ve... Bu ayın 25’inde -Bakan Bey’in açıklamasından biliyorum- çiğ süt destekleri de üreticilerin hesaplarına yatacak.

Teşekkür ediyorum.

Şimdi İlhami Bey, buyurun.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, şimdi, geçtiğimiz yıl sonunda bütçeyi yaptık. Tarım Bakanlığı bütçemiz yaklaşık olarak yüzde 12 azaldı, hep beraber hemfikiriz o konuda, netiz ama Tarım Bakanlığı bütçesi azalırken bir de ne oldu? İlave bakanlık geldi yanımıza, Orman Bakanlığı ilave oldu. Yani sistem büyürken bütçe küçülüyor. Yani burada bir çelişki yok mu acaba onu sorgulamak istiyorum. “Ülkemizde yeterli, dengeli ve sağlıklı beslenme yapalım.” diyoruz ama kurumu büyütürken bütçesini küçültüyoruz. Demek ki o zaman bir yerde bir sıkıntı var, problem var.

Yine, 2018 içerisinde çiftçimiz için en önemli girdilerden bir tanesi olan gübreye yer yer yüzde 110 ila yüzde 130’a yakın zam yapıldı. Evet, ekim gübresinde, 3 15’te, DAP gübresinde yüzde 110 ila yüzde 135 arasında zam yapıldı. 2 defa indirim yapıldı, hatırlarsınız, ilkinde yüzde 15, çok büyük bir rakam gibi; şimdi yakın zamanda da yüzde 5. “Yüzde 135 yükleyip yüzde 20 düşürmek acaba ne kadar doğrudur?” diye düşünüyorum. Burada sistemi nasıl devam ettirebiliriz o da tartışılır.

Yine geldiğimiz noktada, mazot ona keza. Zamları aktarmıyoruz ama indirim olduğu zaman indirimleri bütün yandaş medyada görüyorsunuz, bangır bangır indirimleri gösteriyor ama 2 ileri 1 geri yapıyoruz, 10 düşürüyorsak iki gün sonra 15 yükleme yapıyoruz. Aslında tamamen kendi kendimizi kandırıyoruz. Yine geldiğimiz noktada, mazot girdimiz pahalı.

“İlaç” diyoruz, kendi sanayimiz olmadığı için, doğru dürüst sanayimiz olmadığı için ilaçları ithal ettiğimizden dolayı çiftçinin ilaç maliyetleri aldı başını gidiyor. Yani kısacası, bizim bunları tartışmamız lazım, bunlara çözüm bulmamız lazım. Tarımın girdilerini nasıl düzeltebiliriz?

Yine bakınız, geldiğimiz noktada, Sayın Bekir arkadaşım, işte sulamalarla ilgili bir şey söyledi, kapalı sisteme geçtik; ya ihalesi yapılan, tamamen ihalesi yapıp sözleşmesi imzalanan Tekirdağ’da 4 tane baraj şu anda bekliyor. Ya 6 milyon lira, 5 milyon lira barajın bir tanesi. Neden bu barajlara acaba başlanmadı? Sayın Başkanım, Komisyon olarak inşallah bunları da çözeriz diye düşünüyorum çünkü imzalanmış ama bekliyor. Tasarruf tedbirleri... Tasarruf yapıyoruz. Neden yapıyoruz? Üretimden yapıyoruz ama ejder meyvesinin suyunu arkadaşlarımız, herkes içti. Şimdi, bir yerde sıkıntı var. Bizim çiftçiden, tarımdan kesinlikle tasarruf etme şansımız yok.

Yine ilginç bir konuyu da paylaşacağım sizlerle. Az önce hocam da ifade etti. Manda yoğurdunu gündeme getirdim. Aslını incelesinler bu konu nedir? Şimdi, değerli hemşehrime de sütle uğraştığı için... Trakya’daki manda yapısı belli, sayısı belli ama manda yoğurdu aldı başını gidiyor. Ya elinizdeki manda potansiyeli belli ama dağ taş manda yoğurdu olmuş. Burada bir çelişki var, burada Bakanlığın bir an evvel kontrolleri yapması gerekiyor.

Yine, atarken veya söylerken mangalda kül kalmıyor. Geçtiğimiz dönemde hem Fakıbaba döneminde hem de Sayın Çelik döneminde Tekirdağ’da bölge toplantısı yapıldı. Burada 250 başlı, ari bölge olduğu için manda ıslah projesi yapılacaktı, kaldı. Yine sertifikasyon merkezi açılacaktı, kaldı Sayın Başkanım, bunları da hatırlatmak istiyorum.

Diğer bir konu da arkadaşlar, günbegün, her gün tavukları, canlıları ölüme götürüyoruz. Biyogüvenlik Kurulumuz vardı, onu da işlevsiz hâle getirdik. Gelineen noktada birçok GDO’lu mısırı ve soyayı şu anda Biyogüvenlik Kurulu sayesinde ülkeye aldık ama hâlâ daha tavuklarımız aşıktan ölüyor. O zaman yanlış bir politikamız var, bu politikayı değiştirmemiz gerekiyor, doğru desteklerle çiftçiyi ayaklandırmamız gerekiyor.

Yine, Sayın Başkanım açıklama yaptı ama uzun süreden beri buzağı destekleri ödenmedi, çiftçinin birçok tarım desteği ödenmedi. Çıkıyoruz, söylüyoruz ama icraat öyle olmuyor. İcraat, çiftçinin bankadaki hesaplarına o bedellerin bir an evvel ödenmesi gerektiğini göstermektedir.

Yine, Sevgili Başkanım, geçtiğimiz on beş-yirmi gün öncesi Erzincan'da bir ziyaretim vardı, üzülüm bir Türk vatandaşı olarak, bir vekil olarak. Özelleştirme kapsamında şeker fabrikalarını sattık, evet. Erzincan Şeker Fabrikası ve Erzincan ili özel bir il; Sayın Meclis Başkanımızın kendi memleketi, bir dönem Başbakanlık yaptı, orada Cumhurbaşkanı çıkarmış Erzincan ili, Millî Savunma Bakanı çıkarmış ama Erzincan maalesef sıkıntılı. “Nasıl sıkıntılı?” dersiniz, Şeker Fabrikası hemen şehrin dibinde, arkasında da... Gurur duydum, onurlandım ama üzülüm. “Üzülümün nedir?” dersiniz, Şeker Fabrikasının baştan aşağıya makine parkını sağlayabilecek fabrika iki yıldan beri atıl duruyor arkadaşlar. Şimdi daha bitmedi; Makine Fabrikası atıl duruyor, Şeker Fabrikasıyla aynı arazi içerisinde olduğu için arka tarafta kaldığından dolayı özelleştirilen firma geçişe izin vermiyor, onlar da tali bir yol yapmışlar, oradan o tesise girmeye çalışıyor. 30 işçi var Sayın Başkanım, 2 şef, 2 müdür, orada iki yıldan beri oturuyorlar, hiçbir şey çalışmıyor. Bu da bitmedi, doğal gazını, elektriğini o ihaleyi alan, özelleştirmeyi alan firmadan ilave faturayla alıyorlar çünkü sistem orada komplike kurulmuş. O komplike sistem çerçevesinde böyle sıkıntılar var, o makine fabrikasında bir tane dahi vida, somun sıkılmıyor iki yıldan beri, kaderine terk edilmiş. Hani biz, yerlilik, millilik diyoruz, edebiyat yapıyoruz, çok güzel söylüyoruz, anlatıyoruz ama elimizdeki değerleri, aynı palet fabrikası gibi, askeri fabrikamız gibi orada şeker fabrikalarını atıl duruma getirmiştir.

Şimdi, nişasta bazlı şekerle ilgili kotayı 2,5'e düşürdük. Çok güzel, ben sıfır istiyorum ama ilginç olan bir şey var değerli arkadaşlar. Nişasta bazlı şeker üreten firmalardan hiçbir şey çıkmadı Sayın Başkanım, siz duydunuz mu hiç, herhangi bir tepki, olumsuzluk? Şimdi, bir şeyi eğer engellerseniz, kısıtlarsanız onun bulunduğu istişare yapan ticarethaneler veya kurumlar ayaklanır. Ama ne hikmetse 5'e indi, tık yok, 2,5'e indi, tık yok. O zaman tavşana kaç, taziye tut mu mantığı var acaba diye merak ediyorum. Çünkü bir yerde ticaret kısıllıyor ama kısılmasına rağmen o uluslararası firmalardan şu ana kadar hiçbir tanesinden ses yok, ne Cargill'den var, ne diğerinden, hiçbirinden yok. Ama benim şeker pancarı üreticim ise bas bas bağıyor: “Ben ürünümü teslim edemiyorum, benim ürünüm kar altında kaldı, ben ne yapacağım?” diyor. Bir yerden sevineceğiz mi, üzüleceğiz mi, anlamış değilim. Yani bunları da bir an evvel bana göre açıklığa kavuşturmamız lazım ama ilginç olan o nişasta bazlı şeker üreten firmalardan arkadaşlar, bir tane tık ses yok, bir tane ses yok. Nedir acaba, nedendir, bunu merak ediyorum.

Hepinize teşekkür ediyorum Başkanım, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkürler.

Gene gene kısa kısa bir iki cevap verme ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. “İki bakanlık birleşti ama bütçesi küçüldü yani daha doğrusu destekleme bütçesi küçüldü.” dediniz...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yok, destekleme demedim, Tarım Bakanlığının bütçesi küçüldü, yüzde 12 küçüldü dedim, yanlış anladınız herhâlde Başkanım. Destekleri çünkü biliyoruz, destekleri artırdık.

BAŞKAN – Evet, destekleri artırdık.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Destekleri artırdık ama şeye destek artıyor Sayın Başkanım... Yüzde 1'i veriyor muyuz, vermiyor muyuz, ona bakalım biz, çözümümüzü yapalım. 2006 Haziran ayındaki 21'inci madde, Tarım Kanunu diyor ki: “Çiftçiye millî gelirin yüzde 1'ini vereceğiz.” diyoruz.

BAŞKAN – Doğru.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Şimdi, burada doğruysa o zaman biz neden yüzde 1'i vermiyoruz? Şimdi, bakın ben bir şey daha söyledim, diyor ki: “Destekler içerisine işte sulamayı koyuyoruz.” Sayın vekilim, 4 tane baraj imzalanmış ama hâlâ daha bir kazma çakılmamış, şimdi bu da bir gerçek, ülkenin gerçeği.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Bu sene çakılır.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Vallahi ben inşallah diyorum.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Yatırımlar durdu.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yatırımlar tasarruflar çerçevesinde durdu. O konuda destekleme değil, Tarım Bakanlığının bütçesi, bilginiz olsun.

BAŞKAN – Tamam, eyvallah.

Şimdi, “manda yoğurdu” dediniz, biz, arkadaşlar, aşağı yukarı on yıldır Halk Elinde Islah Projesi var, Tarım Bakanlığının yürüttüğü. Türkiye’de biliyorsunuz manda varlığımız 80 bine kadar düşmüştü ne yazık ki, şu anda 170 bine çıktı, belki biraz bolluğun sebebi bu olabilir.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – 1 milyonda ama manda sayısı.

BAŞKAN – Düştüğü günlerin problemi bize ait değil, düşmeler 2002’den önce. Ama biz hep 2002’yi baz alıyoruz, onu tekrar ediyorum, lütfen kızmayın, bir istatistik yapmak gerektiği için orayı alıyorum. 2002’de 80 bin, şu anda 170 bin yani aradaki rakam büyük.

Bir de şöyle bir zorluğu var, takdir edersiniz hepiniz tarımla alakalı insanlarsınız. Tarımdan insanlar çıktığı zaman tekrar tarıma döndürmek dünyanın en zor işidir. O yüzden insanlar tarımdan çıkmadan tarımda tutabilmenin yollarını bulmamız lazım. Zordur, manda üretiminden vazgeçmiş adam, yeniden siz ona manda ürettirecek bir yola sokuyorsunuz, kolay değil.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Benim bu söylediğim o değildi Sevgili Başkanım, cevap bu değil. Ben size sadece şunu söylemek istiyorum, 170 bin dahi olsa manda varlığımız şu andaki ticarete konu olan manda yoğurduğunu o kadar miktarda üretme şansımız yok, ben buradaki çelişkiyi...

BAŞKAN – Anladım, ben sizin...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Hocamızın dediği gibi değişik hile yöntemleriyle... Vatandaşımızda ondan sonra kanser artıyor, ondan sonra...

BAŞKAN – Ben sizi gayet iyi anladım, diyorsunuz ki: Aslında bu manda sayısıyla oransal olmayacak kadar manda yoğurdu...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Veya manda türevleri var.

BAŞKAN – Burada yol bellidir, denetim artırılacak, hangi sütün manda, hangi sütün inek, hangi sütün koyun olduğuna bakılacak. Evet, Bakanlığın buradan kendine düşeni aldığını düşünüyorum.

Bir de gene kendimin de çok içerisinde olduğum bir sektör olduğu için... Biyogüvenlik Kurumu, eskiden biliyorsunuz bizimki Biyogüvenlik Kurulu idi. Kurul Bakanlıkta efendim oranın sekretaryasını yürüttüğü, belki giderlerini bile karşıladığı küçücük bir organdı, şu anda Biyogüvenlik Kurumu oldu. Dolayısıyla yok sayılmıyor, büyütülüyor, büyüdü ve risk analizi yapabilecek güce ulaştı üniversite iş birlikleriyle, bilimsel alan iş birlikleriyle. Hani Biyogüvenlik Kurulu kaldırıldı, tavuklar o yüzden aç kaldı falan filan değil, tavukçuluk sektörü evet, şu anda belli sıkıntıları olan bir sektördür ama Türkiye’de uzun yıllardır insanımızın en sağlıklı proteine en ucuz şekilde ulaşmasını sağlayan bir sektördür ve çok büyük devlet desteklerine de açıkçası ihtiyaç göstermeden bu hâle gelmiştir, buna sahip çıkmamız lazım. Ne yazık ki bugünlerde belli sıkıntıları var fakat bu sıkıntılar ne üreticilerden

ne Hükûmetten kaynaklanan sıkıntılar değil, bazı iş adamlarının ekonomik sıkıntı yaşamasından kaynaklanan süreçler yaşanıyor ve yine sağ olsun Hükûmetimiz, devletimiz araya girdi, bu sıkıntılı hâllerini de ortadan kaldırdı.

Bir de yani tamam, ticaretin biraz doğasına ters, nişasta bazlı şeker kotaları düşürülüyor ama kimsenin sesi çıkmıyor. Çıksın mı? Çünkü biz yıllardır hani yüzde 10'dan 5'e düşürürken de hatırlarsanız yine biz beraber düşürdük. 10'dan 5'e düşürürken de gene milletvekiliydik ve dedik ki o zaman arkadaşlar, bunu düşürmeye devam edeceğiz, sıfırlayacağız, siz yatırımlarınızı ve planlamalarınızı buna göre yapın dedik o gün zaten. O yüzden herkes yatırımlarını başka alanlara kaydırды, yüzde 10'dan 5'e düştüğünden sonra da bu sektöre yatırım yapan da yok, belki bundan olabilir diye düşünüyorum.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Hocam, Sevgili Başkanım, siz inandıysanız ben de inandım.

BAŞKAN – Ama ortadaki şey bu.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bu açıklamaya öncelikle kendinizin inanması lazım çünkü siz inandıysanız ben de inanmış diyeceğim çünkü bu inanın bu açıklayıcı bir cevap değil.

BAŞKAN – İyi bakmak mı lazım?

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Hep olumlu mu bakalım diyoruz ama bizim derdimiz ülke için.

BAŞKAN – Hanımefendi, buyurun...

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Şeye cevap alamadık ama bu benim ilk sorduğum gümrük birliği anlaşmasıyla ilgili var mı bir çalışmamız acaba, bilgimiz var mıdır?

BAŞKAN – Varsa bir cevaplayacağınız bir şey, buyurun.

TARIM VE ORMAN BAKANLIĞI AVRUPA BİRLİĞİ VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜR YARDIMCISI VEKİLİ AHMET VOLKAN GÜNGÖREN – Şimdi, gündeme ilişkin hazırlıklı geldik ama şöyle kısa bir bilgi vereyim. Ortak piyasa düzeninin olduğu çerçevesinde geçtiğimiz yıl biz Bakanlık olarak STK'ler ve ilgili tüm paydaşları da kapsayan bir ortak piyasa düzenine uyum projesi yürüttük, oldukça da ses getirdi. Ticaret Bakanlığıyla da gümrük birliğine uyum çalışmalarının revize çalışmaları devam ediyor ama çok detaylı bir bilğim yok, notumu aldım ben, bilgi vereceğiz.

BAŞKAN – Cevap ulaştırın lütfen.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Sayın Başkanım, bir ricam var.

BAŞKAN – Buyurun.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Bir toplantıyla arkadaşlarımızı davet edip Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası'nın son hâli nedir, bize böyle bir brifing verdirebilirseniz çok mutlu oluruz.

BAŞKAN – Ben Hocam, sağ olun, biraz erken davrandım, arada onu talep ettim Bakanlıktan, en kısa zamanda programlayıp arkadaşlar da sağ olsunlar uyardılar ve bilgilendirileceksiniz.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Ben bu konuyu az önce dile getirdim siz yoktunuz.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Öyle mi?

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Bilgilendirecekler, üst düzey yöneticiler gelsin, bize bilgi versinler tarzı, kafamıza takılanları soralım, taleplerimizi söyleyelim. Mesela bak, üstadımızın dediği konuyu ben çok önemsiyorum. Yani piyasada şeyden fazla manda yoğurdu olduğu konuşuluyor, hakikaten ciddi şekilde araştırmaya yönelik bir konu, bunları yetkililerle konuşalım arkadaşlar.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Domuz eti gibi Sayın Başkanım.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Yani Dünya Ticaret Örgütü Tarım Anlaşması ne durumda, Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası ne durumda, bunlar hakkında bilgi alırsak çok memnun oluruz.

BAŞKAN – Evet, onu şöyle yapacağız arkadaşlar: Toplantı gündemleri oluşmadan bile bundan sonra anlaşıldı ki bilgilendirme toplantılarıyla yüzümüzü daha sıcak tutmanın gereği ortaya çıktı, en azından hem birbirimizin hem de Bakanlıkla olan, bakanlıklarla olan iletişimimizi biraz daha yoğunlaştırmak adına bu toplantıları bundan sonra tertip edeceğiz.

Efendim, buyurun.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Sayın Başkan, değerli katılımcılar; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Şimdi IFAD’ı konuşurken IFAD’ın misyonu ve Türkiye’deki çalışmalarına kısaca değinmek gerekirse IFAD yoksulluğu azaltma, gıda güvenliğini artırma, beslenmeyi iyileştirme ve dayanıklılığı güçlendirmek için kırk yıldır kırsalda yaşayan insanlara yatırım yapmaktadır. IFAD Türkiye’de 11 proje hayata geçirmiş; bunlardan 8’i tamamlanmış, 3 tanesi ise hâlen yapılmaktadır. Ancak IFAD’ın projeleri maalesef ülkemizdeki tarım politikalarına cevap olabilmekte değil, halkın ihtiyaçlarını, yaşanan sıkıntıları hiçbir şekilde karşılamıyor. Ben kendi bölgemden, seçildiğim bölgeden bir iki örnek vermek istiyorum, yani daha çok Kürt bölgelerine dönük bir şeyler söylemek istiyorum.

Bilindiği gibi, bundan bir on beş gün önce Antalya’da çıkan hortum faciasında Urfa Viranşehirli 13 yaşında bir evladımız hayatını kaybetti. Berivan, ailesiyle birlikte portakal tarlalarında çalışmak için mevsimlik işçi olarak Antalya’ya gitmişti. 13 yaşındaki Berivan’ın okula gitmesi gerekiyordu, eğitimini görmesi lazımdı ancak maddi koşullardan dolayı Berivan, ailesiyle birlikte Antalya’ya çalışmaya gitti. İşte, Berivan ve ailesi Kürt bölgelerinden giden on binlerce aileden bir tanesiydi, sadece bir örnekti, trajik bir örnek ve her yıl Kürt bölgelerinden on binlerce insan Türkiye’nin dört bir yanına yayılıyor.

YAKUP TAŞ (Adıyaman) – “Kürt bölgeleri” ne demek?

BAŞKAN – Siz söz isteyin, ben vereyim.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) - Biz Tarım Komisyonundayız, sizin konunuz oradan başlıyor yani!

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Ama bazı şeyler de gerçekliktir. Lütfen, rahatsız olmayın beyefendi.

Şimdi, bakın, şu anda niye batıdan kimse doğuya gelip çalışmıyor, sürekli doğudan oraya gidiliyor?

HASAN KALYONCU (İzmir) – Terörden dolayı...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Öyle değil işte.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Terörden dolayı. Terörde öldürülüyor, ondan dolayı gidilmiyor.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Bir müsaade edin, bitirelim sözlerimizi.

BAŞKAN – Müsaade edelim, bitirsin hanımefendi.

Buyurun.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Şimdi, böyle olunca ne oluyor? Tabii, doğru bir politika üretilmeyince, ha bire “terör”, “terör” denilince ne oluyor? Doğudaki insanlar mecburen Antalya, Karadeniz, Marmara gibi bölgelere giderek kendini finanse etmeye çalışıyor ve oralara sigortasız, sağlık güvencesi olmadan, zor koşullarda gidiyorlar. Ucuz iş gücü olarak görülüyor, bir nevi emek sömürüsüyle karşı karşıya kalıyorlar.

Mesela, bugün Ceylânşınar, dünyanın en büyük çiftliği; Urfa, Türkiye'nin en verimli topraklarına sahip bir tarım şehri. Urfa'da neden yeteri kadar çiftçiler desteklenmiyor, insanlar üretime teşvik edilmiyor? Bir seracılık, kooperatifçilik oralarda geliştirilemez mi? Oradaki kadınlar, gençler, insanlar için bir iş imkânı yaratılamaz mı? Neden bölgenin insanları yüzünü batıya çeviriyor, yaşam umudu olarak batıyı görüyor? İşte, bu, mevcut iktidarın politikasızlığıyla alakalı bir durumdur.

Öncelikle, şu anki toplantı -gerçi gündem yine 2 madde üzerindendir- yine tarım politikasıyla ilgili değil ama geç kalınmış bir toplantıdır. Bizim daha sık bir şekilde bir araya gelip tarım politikasını değerlendirip ona göre önümüze bir yol haritası koymamız lazım. Yani şu an baktığımız zaman, bir yönüyle tarımda bu sıkıntılar yaşanırken çiftçinin durumuna bakıyoruz, pamuk üreticisi, fıstık üreticisi, tütün üreticisi... Gerçekten çiftçi çok zor durumda, çok ciddi sıkıntılar yaşıyor. Gübre fiyatlarından tutalım zirai ilaçların fiyatlarına kadar, kullanılan elektriğe kadar her şey maalesef kat be kat artmış, çiftçi şu an onu karşılayabilecek durumda değil.

Arkadaşlar, ben de çiftçi bir aileden geliyorum ve bu halkın içinden geliyoruz. Sadece bilgisayar veya internetten izlemiyoruz, takip etmiyoruz; bizzat içindeyiz, yaşıyoruz o sıkıntıları, yaşanan o durumu. Birebir çekiyoruz o çileyi. O nedenle mevcut iktidarın özellikle tarım konusunda biraz daha teşvik edici ve halkın önünü açan politikalar üretmesi lazım.

Yine şu anda temel bir diğer sıkıntı ise hayvancılıkla ilgili. Özellikle Hakkâri ve benzeri illerimizde yayla yasaklarının olmasından kaynaklı doğru düzgün hayvancılık yapılamıyor. Hayvancılığın teşvik edilmesi lazım; bu, biraz da Kürt sorunun çözümüyle de alakalı bir durum. Kürt sorunu derinleştikçe maalesef ekonomik kriz ve benzeri durumlar da baş göstermeye devam etmekte. Yayla yasaklarının kalkmasıyla, insanların tekrardan hayvancılık yapması için teşvik edilmesiyle bir nevi dışarıdan et ithal etme sorunu da ortadan kalkacaktır. Yani şu an bakıyoruz, Tarım Bakanımız "Et yerine ot yiye." diyor, çözümü bunda görüyor. "Salatalığı yazın, marulu kışın tüketin." diyor. İşte, ülkemizin, bizim düştüğümüz durum bu arkadaşlar, maalesef. Bu nedenle... Yani bizim görüşlerimiz, tarım politikasında mevcut iktidarın aslında bir tıkanma yaşadığı, daha çok yerele inerek çiftçilerimizle, ziraat odalarıyla, sivil toplum örgütleriyle toplantılar yapması ve oradan gelecek olan öneriler doğrultusunda önüne yeni bir planlama koyması, çiftçinin teşvik edilmesi, destek verilmesi. Evet, destek veriliyor belki bir kısım ama yeterli değildir çünkü yaşanan fiyatlar, giderler karşılamıyor bunu. Bunun için iktidarın yeniden tarım politikasını gözden geçirmesi lazım. Tarım, gerçekten çok önemli bir boyuttur ülkemiz için. Bundan önceki yıllarda ihraç eden bir durumdayken bugün pamuğundan mısırına, buğdayına kadar, etine kadar ithal eden bir pozisyona düşmüşüz ve bu bizim için gerçekten acı bir durum. Türkiye böyle değil; Türkiye tarımı, toprağı, coğrafyası bunu yaşamamalı. Türkiye halkları bunu hak etmiyor. Bunun için de doğru bir politikanın üretilmesi lazım.

Bununla bağlantılı olarak şimdi IFAD'la ilgili bir iki şey sormak istiyorum.

IFAD tarafından sağlanan fonların kaynaklarının nereden ve hangi koşullarda sağlandığı, uluslararası gıda tekelleriyle veya sermayeyle ilişkisi nedir? Ve uluslararası sermayenin bu fonları sağlamakla temel hedefleri nelerdir?

IFAD'ın yürüttüğü 8 projenin çıktısı nedir? Kalkınmaya yönelik nasıl katkısı olmuş, merak ediyorum. Söz konusu projeler yürütülürken hangi kurumlar, şirketler, derneklerle iş birliği yapılıyor?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

V.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

2.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki "Kürt bölgeleri" ifadesini hoş karşılamadıklarına ilişkin açıklaması

BAŞKAN – Bir iki ufak şeyi ben kendim cevaplamak isterim, sonra yine söz sırasıyla devam edeceğiz.

Ayşe Hanım, tabii, tarımsal alandaki birçok doğrularınızın arasında aslında hiç duymak istemediğimiz birçok yanlışları da koydunuz. Bizim ülkemizde "Kürt bölgeleri" diye bir bölge yok, Kürt vatandaşlarımızın yoğun olarak yaşadıkları bölge vardır.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Yani "Kürt bölgeleri" derken yoğun olarak Kürt vatandaşlarının yaşadığı yer.

BAŞKAN – Evet, "Kürt bölgeleri" demiyoruz biz onlara, "Kürt nüfusumuzun ağırlıklı olduğu bölgeler" diyoruz.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Neyi nasıl konuşacağımızı bize önceden verin.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Aynen, cümleleri ona göre kuralım.

BAŞKAN – Hayır, siz nasıl konuşuyorsanız bizim de konuşma hakkımız var.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Yani bunun...

BAŞKAN – Hayır, bizim de konuşma hakkımız var arkadaşlar.

RIDVAN TURAN (Mersin) – Ama bize hiza vermeye hakkınız yok.

BAŞKAN – Biz kendi fikrimizi söylüyoruz. İstedığınız gibi konuşabilirsiniz. Konuştunuz, kestim mi? Hayır kestik mi beyefendi?

RIDVAN TURAN (Mersin) – Kesmediniz ama nihai olarak...

BAŞKAN – Konuştunuz ama bunun bir cevabı da olacak.

RIDVAN TURAN (Mersin) – ... içerik olarak müdahale ettiniz.

BAŞKAN – Hayır, efendim "Kürt bölgeleri" diye biz bu ülkede bir bölge tanımıyoruz. Dolayısıyla bu ifadeyi hoş karşılamadığımızı ifade ediyorum.

Bir de bizim yine Türkiye'de Kürt sorunu diye bir sorunumuz yok. Bizim terör sorunu diye bir sorunumuz var; Kürtlere de, Türklere de zulmeden bir terör örgütüyle alakalı bir sorunumuz var. Dolayısıyla "Kürt sorunu" diye, bir sorun olarak adlandırılması da doğru değil.

Şimdi, yayla yasaklarından bahsettiniz. Yaylaları oradaki üreticimize hatta onların hayvanlarına, koyunlarına, keçilerine yasaklayan devlet değildir, o terör örgütleridir oradaki insanlara oraları yasaklayan. Onlar oradan temizlendiği sürece peyderpey bu yayla yasakları da gördüğünüz gibi ortadan kaldırılmaktadır.

Şimdi, sırasıyla Cihan Bey'e söz veriyorum.

Buyurun.

VI.- AÇIKLAMALAR

1.- Gümüşhane Milletvekili Cihan Pektaş'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Şimdi siz Sayın Başkan “Kürt sorunu yok.” diyorsunuz ama bu ülkede Kürt sorunu olduğunu herkes biliyor. Yani devletimizin öncüleri de bunu “Kürt sorunu benim sorundur.” demiştir geçmiş yıllarda.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Şimdi, Sayın Başkanım...

BAŞKAN – Ben kendi şahsi düşüncemi söylüyorum.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Sayın Başkanım, bakın ben şu konuda bir bilgi vermek istiyorum. Ben Devlet Su İşlerinde çalıştım, Orman Bakanlığında çalıştım ve her yıl en az 5-6 sefer de doğudaki şantiyelerimize biz bakanımızla gittik; gerek Ilısu şantiyesi olsun gerek Silvan ki çok önemli bir projemiz. Bakın, bizim müteahhitlerimiz asker kontrolünde, güvenlik güçlerinin kontrolünde şantiyelere malzeme taşıdılar. Niye? Çünkü terör örgütü o bölgede bizim bu projeleri yapmamıza izin vermiyor. Geçen dönemde, bakın, yaşadığımız bir hadiseyi anlatıyorum: Genel Kuruldayız, Sayın Altan Tan kalktı, bir konuşma yaptı, dedi ki: “Siz Ilısu Barajı’nı inşa etmek için tugay ve alayı oraya görevlendirdiniz, korunaklı bir şekilde inşa ediyorsunuz. Peki, Silvan Projesi’nde niye böyle bir tedbir almadınız?” dediğinde, o zamanki Grup Başkan Vekili, bakın, İdris Baluken yarım saat sonra kalktı şu lafı söyledi: “Biz o projeye kökten karşıyız.” dedi. Aynen böyle bakın. Bugün Silvan Projesi dediğiniz projede 7 tane baraj var, 230 bin hektar arazi, 1 milyon 300 bin kişiye iş imkânı sağlayacak. Cenab-ı Allah öyle bereketli topraklar vermiş ki... Ve şu anda o projeyi, bakın, Türkiye bitirmeye çalışıyor, devlet bitirmeye çalışıyor ama hâlâ daha kontrollü bir şekilde. Askerin kontrolünde, güvenlik güçlerinin kontrolünde bu şantiyeler yapılıyor. Ben de bakın, Karadeniz çocuğuyum, kusura bakmayın, ben biliyorum ödenekleri, GAP Projesi’ne, Doğu Anadolu’ya ve güneydoğuya yapılan yatırımlar Batı’dan çok daha fazla. Trakyalı milletvekillerimiz var, onlar da itiraz edebilirler.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Biliyoruz zaten.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Giden ödenekleri ben biliyorum. Bakın, biz Atatürk Barajı’ndan 225 kilometre uzunluğunda dünyanın en büyük yapay nehrini inşa ettik. Kızılırmak’ın debisi en yoğun zamanda 190 metreküp saniyedir, bizim yapmış olduğumuz kanalın debisi 200 metreküp saniyedir ve şu anda orada biten sulama projeleri harıl harıl hayata geçiyor. Lütfen raporları okuyun, ben okudum, şu anda GAP bölgesine özellikle Antalya’dan, Mersin’den, Adana’dan tekrar tersine göç başladı. Niye? İnsanların arazileri su görmeye başladı ve insanlar memleketlerine geri gitmeye başladılar. O yüzden, böyle, efendim... Tamam, elbette ki tarımda yıllardan beri bir işçi göçü vardır. İşte, mesela batıda işçiye ihtiyaç vardır, doğudaki insanlar gelir, çalışırlar ama aynı şekilde, ben iddia ediyorum, bugün GAP Projesi bittiği zaman başka bölgelerden de oraya gelip insanlar çalışacaklar ama önce yerli yerine bir koyalım, bakın, eğer bugün Doğu’da bu yatırımlar da gecikmişse bunun birinci sebebi terör örgütüdür. İzin vermiyor. Niye? “Efendim, siz buralara gelip yatırım yapmayın.” Niye? “İnsanlar böyle kalsın, biz onları kandırıp dağa çıkaralım.” diye böyle bir anlayış var. Biz bunları biliyoruz netice itibarıyla. Kusura bakmayın.

Teşekkür ederim.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Şimdi “barajlar” dediniz, ben ona değinmek istiyorum.

BAŞKAN – Arkadaşlar, konuşmayı karşılıklı yapmayın.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Barajlar bir coğrafyanın tarihi yok ediliyorsa o kabul edilemez.

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Ne alakası var? Hiç alakası yok.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Bir baraj yapılırken o bölgenin tarihi dokusunun da göz önünde ele alınması lazım.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Sen tarihi dokunun peşinde misin?

CİHAN PEKTAŞ (Gümüşhane) – Ne yapalım? Baraj yapacağız, sulayalım, sulamadan ne olur?

BAŞKAN – Arkadaşlar, sırayla gidiyoruz.

Bakın Ayşe Hanım, şöyle bir şey aklıma geldi: Ben geçen yıl Tarım Bakanlığına bilim danışmanıydım. Meclise bir sunum yapmaya geldik, Sayın Fakıbaba Tarım Bakanıydı, Urfa Milletvekili aynı zamanda, Meclise biz sunum yapmaya geldik ve burada arkadaşlar yoğunluklu olarak bize çıkıştılar tabiri caizse, niye biliyor musunuz? Hububat desteğini Türkiye’de en yüksek alan illerin başında Urfa geliyor. Dolayısıyla Urfa bu desteklerden ziyadesiyle, tabiri caizse diğer bölgeleri kışkırtacak kadar fazlasıyla alan bir il. Dolayısıyla rakamlara bakmanızı tavsiye ediyorum.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

2.- *Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541) (Devam)*

BAŞKAN – Şimdi Rıdvan Bey, buyurun.

RİDVAN TURAN (Mersin) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Şimdi şu Kürt meselesine bir değineyim. Planlamamda yoktu ama yani tarımı konuşuyorsak bunu konuşmak gerekir. Hiç kimse kavgadan, dövüşten yana değil, bir mesele mesele ise bunu itidalle oturup çözmekten yana. “Kürt meselesi diye bir mesele yok.” diyebilirsiniz. O zaman sorarlar, 2015’te neyle uğraştınız? Ayşe’nin kepek sorunu muydu Türkiye’nin temel gündemi o zaman? O görüşmeler, İmralı ziyaretleri ne oldu? Olumluyarak söylüyorum bunu. Bir siyasi problem varsa bu siyaseten çözülür. Dolayısıyla bu siyaset sorununun -buna terör sorunu deyin, ne dersiniz deyin, ama ortada han duvarı gibi bir mesele var- bunu kızmadan, kavga etmeden, dövüş etmeden, akliselimle, dünyadaki pek çok ülkenin çözdüğü gibi artık bizim çözmemiz gerekir. Meselenin esası bu. Bu tür problemler kamusal hayatı etkiler, ülkenin mutluluğunu etkiler, tarımını mı etkilemeyecek? Her şeyi etkiler.

Ayrıyeten o yayla yasaklarını falan filan iyi biliyorum. Üzerine iyi çalıştım. Öyle dediğiniz gibi bir mesele değil Sayın Başkanım. Yani bölge hayvancılığının niye azaldığına ilişkin il il elimizde veriler var, isterseniz sizinle bunları paylaşabiliriz. Dolayısıyla bu üzerinde gerilim yapılması gereken, öfkelenilmesi gereken bir mesele değil. Burası Parlamento ve biz her şeyi bütün açıklığıyla, herhangi bir sansüre gerek olmaksızın tartışmak ve konuşmak durumundayız. Bizim partimizin görüşünü de bu konuda biliyorsunuz. Kürt sorununun çözülmesi, barış ve demokrasi içerisinde bu sorunun hallolması ekseninde.

Şimdi, IFAD meselesine geldiğimizde, birkaç tane mesele var. Bunlardan bir tanesi, soru babından önce sormak istiyorum çünkü eldeki materyal, yazılmış olan şey IFAD’ı bizim yeterince kavramamız için yeterli değil. Ben dedim ya dersimi çalıştım diye, İnternet ve diğer kaynaklardan da IFAD’ın kendi sitesinden de araştırdığımız bazı şeyleri bulamıyoruz çünkü bu IFAD’la yapılan anlaşma gereğince zaten IFAD bir diplomatik dokunulmazlık kapsamında bir organizasyon; iki, arşiv ve bilgilerine Türkiye Cumhuriyeti devletinin sahip olması mümkün değil. Birleşmiş Milletlerin diğer örgütleri kapsamında kurumsallaşıyor. E, ama, yani, bu arkadaşlar gelmiş, bizim memlekette iş yapmışlar. Şimdi, ben kendi ülkemin arşivinden bunu elde edemiyorum, çıktılar açısından söylüyorum; e, yani, Roma’daki üst isterse bunu verir ya da vermez. Yani IFAD’ı eğer biz İstanbul’da bir merkez kuracaksak ve sonuçta Doğu Avrupa ülkeleriyle Orta Asya ülkelerine bunu refere edeceksek, “Merkezi de burada.” diyeceksek, en azından bizim bu şeyden hoşnut olmamız -turnak içinde söylüyorum- gerekmez mi?

Bunların içinde herhâlde bu çıktılar nelerdir, bunları biliyor olmamız lazım. Mesela, 1984-1993 arasında tarımsal yayın ve uygulamalı araştırma projesi yapılmış, 205 milyon dolar bir para harcanmış, ne olmuş yani? Harcanmış, ne olmuş, nerelere harcanmış ve kırsal yoksulluğu çözmekle mükellef olan, en azından kendisini böyle bir misyonla görevlendirmiş olan bu kurum bu parayı harcadıktan sonra bizim memlekette kırsal yoksulluk ne kadar çözülmüş?

Bingöl, Muş Kırsal Kalkınma Projesi içerisinde yine 61 milyon dolar harcanmış. Vallaha ben Bingöl'e, Muş'a yıllardır gider gelirim, yani kırsal yoksullukta değişen herhangi bir şey görmedim. Ben görmemiş olabilirim, benim eksikliğim olmuş olabilir ama yani bunu resmî verilerle herhâlde teyit etmek gerekiyor.

Ardahan, Kars, Artvin Kalkınma Projesi'ne 41 milyon dolar harcanmış, 2016 yılında bitmiş, vallaha bilmiyoruz ne olmuş yani, ne olmuş? Bilmek gerekir ki buna uygun siyasi önerilerde bulunmamız gerekiyor.

Erzurum Kalkınma Projesi'ne yine 137 milyon dolar, Batman, Diyarbakır, Siirt Kalkınma Projesi'ne 36 milyon dolar, Ordu-Giresun Kalkınma Projesi'ne -2003'te bitmiş bu proje de- 59 milyon dolar, Sivas-Erzincan Kalkınma Projesi'ne 9,9 milyon dolar, Yozgat Kalkınma Projesi'ne 40 milyon dolar para harcanmış.

Yani bizim bölgeyi de ilgilendiren -yani Karadenizliyim ben, Orta Karadeniz- şeyler var bunun içerisinde. Biz kendi bölgemizde kırsal yoksulluğun ve yoksunluğun -iki ayrı kavram olarak kullanıyorum- çözüldüğüne ilişkin bir veri görmüyoruz, tam tersine, son dönemlerde kırsal üretim süreçlerinin daha ciddi bir tasfiye riskiyle karşı karşıya kaldığını, kırsal üretici nüfusun, az önce de ifade ettiğim gibi -tekrara düşmek istemiyorum- kentleşmeye başladığını, bununla beraber, tarım alanlarının yeterince kullanılmadığını; ilanihaye, artırmak mümkün, bunları görüyoruz. Peki, bu IFAD ne yapıyor? Bunun verileri, özellikle sayın bürokratlar buraya gelirken bu verileri de bize taşıyarak ya da öncesinde vermiş olsalardı, hani, biraz daha fazla dersimize çalışırdık. Ama benim gördüğüm kadarıyla ve incelemelerim sonucunda elde ettiğim kadarıyla, yani, Birleşmiş Milletler bünyesinde faaliyet gösterecek böyle bir kurumun bu kadar kapalı bir mekanizma... Diplomatik dokunulmazlık anlaşılabilir bir şeydir tabii ki yani bunu tartışmıyorum ama bu kadar kapalı kutu bir kurumun kırsala ilişkin, uluslararası sermayenin kırsalı kendi arzu ettiği biçimde dönüştürmesine ve kırsalda var olan genetik materyaller başta olmak üzere pek çok ulusal değerın uluslararası sermayeye peşkeş çekilmesine dönük bir riske dair yayınlanmış yazılar ve tartışmalar var. Şimdi, bizim bundan, böyle bir duygudan uzak olabilmemiz için bu verileri görmemiz lazım, bu verilerle konuşmak lazım ki işi mantıki sonucuna ulaştırabilelim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Rıdvan Bey.

Ben, en azından hafızamda olan bir tanesiyle alakalı paylaşım yapayım; onun üzerinden değerlendirilebilir.

Ardahan-Kars-Artvin AKAKP projesi dediğimiz, IFAD tarafından desteklenen bir projenin birçok aşamasında ben de bulundum, o yüzden... Yaptığımız nedir? Mesela Kars'ın Selim ilçesinde, Sarıkamış ilçesinde hayvan pazarları yaptık; son derece modern, hayvana yakışır, hayvan refahına uygun, insanımıza eziyeti azaltan hayvan pazarları yaptık, kesimhaneler yaptık. Kırsalda soğuk sistemde süt toplama üniteleri kurduk ve somatik hücresi az, bakterisi az, zayıfatı az olan üniteler kurduk ve köylünün sütünün, tabiri caizse, en iyi şekilde değerlendirilmesine olanak sağlayacak bir altyapı kurduk.

RİDVAN TURAN (Mersin) – Biz bu resmî verileri rica edebilir miyiz sizden yani alabilir miyiz?

BAŞKAN – Yani, tabii. Aslında sorunuzun cevabını Bakanlık verecektir ama ben bir sürecin içerisinde olduğum için... Bu da IFAD projelerinden bir tanesi. Aynı zamanda şöyle de bir şey var: Biz IFAD'ın aynı zamanda fon sağlayıcılarından biriyiz ülke olarak. Yani, sizin fon sağladığımız bir organizasyonla proje yapamazsanız sizin bu fonunuzu başka ülkeler kullanır zaten; dolayısıyla “Biz IFAD’tan -tabiri caizse- ne koparırsınız?”ın peşindeyiz yıllardır. Ve şu anda Türkiye’de Orta Avrupa ve Asya merkezinin kurulmasıyla alakalı -ben çok yakinen bilen biriyim- birçok ülkenin yoğun bir diplomatik gayreti var. Yani, bu müthiş bir başarıdır, bunun özellikle bilinmesini isterim; bu, Bakanlığın gayretli çalışmaları sonucunda olan bir şeydir. Yıllardır bunun mücadelesi yapılıyor, bugüne nasip oldu, o yüzden sayın Komisyon üyelerimizin de bunu sahiplenmesi lazım.

Ama bunun dışındakilerle alakalı Rıdvan Bey’in bu talebini... Hangi projeye neler yapıldı, daha açık bir şekilde vererseniz ben de memnun olurum.

Hasan Bey, buyurun.

VI.- AÇIKLAMALAR (Devam)

2.- İzmir Milletvekili Hasan Kalyoncu’nun Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü’nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi’nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

HASAN KALYONCU (İzmir) – Şimdi, çocukların ölümü üzerinden siyaset yapmayınız. Orada ölen birçok çocuk da var. Ha, eğitim açısından değerlendiriyorsanız, evet, o çocuğumuzun eğitimine devam ediyor olması gerekiyor. Ama bunu, kalkıp da, işte, bir yere mensubiyetinden dolayı ele alıp çıkarsanız yanlış yaparsınız, bölücülüğe başlarsınız.

Devamında, Türkiye’de bölgelerin isimleri belli, coğrafik olarak belli, isimlendirme tam. Burada kalkıp böyle acayip şeyler söylerseniz bu da yine bölücülüğe doğru gider.

Ve, “Kürt çocukları” dediğiniz, “Çalışmaya gidiyor.” dediğiniz çocukların yanında bu ülkede batıda, her yerde büyük iş adamları var o bölgeden var olan, bunlar hiç görünmüyor mu?

Demin söylendiği gibi, milletvekilimizin söylediği gibi, o bölgede yakılan araçların hepsini biliyoruz; bununla ilgili herhangi bir açıklamanız var mı, bu doğru mu yani? Oraya yatırım yapılırken ne kadar sıkıntılı gidiyor.

Şimdi, bunların hepsinin üzerine gidersek aslında Kürtlere asimilasyon uygulamaya çalışan da sizsiniz, Kürtlere sıkıntı çıkaran da sizsiniz.

Dil hususunda, özellikle yaklaşık 35 tane şiveyi, Zazacayı dışarı atıp bir üst Kürtçe kurup çocukların anneleriyle konuşamayacağı bir durum oluşturuyorsunuz, oluşturmaya çalışıyorsunuz. Kurmanciyi alıyorsunuz, diğerlerini kelime hazinesi olarak kullanıyorsunuz ve hiçbir Kürt vatandaşımız bunu konuşamıyor zaten.

Şimdi, bunların üzerinden “Türkiye’de terör sorunu var...” Daha önce söylenen şeylerde de biz aynı tepkiyi verdik, şimdi de aynı tepkiyi veriyoruz: Kürt sorunu yok. Bu ülkede Kürt-Türk kardeş şekilde devam ediyor; diğer unsurlar da öyle, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkes birlikte, beraber, özgür yaşayabiliyor.

Bugün “Kürt” dediğiniz insanlar iş dünyasında da, politikada da, devletin bütün kurumlarında görev yapıyorlar, hiçbir engelleme yok, eşit. Bölge bölge ayırmak bu ülkeye bir fayda vermez. Ve tarımı konuşuyorken araya Kürt bölgesi... Ya, Kürt bölgesinde uygulanan politika ile Karadeniz’de uygulanan politika farklı mı? Demin vekilim yine söyledi. Ben Trabzonluyum, bizim köylere gelin, oradan daha kötü, hiçbir yatırım yok. Trabzon, Rize, Artvin’e bakın bakalım yani sanayi açısından bir şey var mı? Yok. Biz de çalışmaya gidiyoruz; bizim çocuklarımız da İstanbul’a, Ankara’ya, nereyi

bulursa oraya gidiyor. Trabzon'a nüfusu toplarsanız Trabzon'da duracak yer bulamazsınız, ayakta duracak yer bulamazsınız. Bu olayı, tarımı böyle bölgesel hâlde, birilerine eziyet etme açısından kullanmanız kesinlikle yanlış.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Siz de sözlerimizi bu kadar çarpıtmayın.

Başkan, bana söz hakkı doğdu, cevap vermek istiyorum.

BAŞKAN – Siz düğmeye basın, biz sırası gelince vereceğiz.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Ama şu an cevap vermek istiyorum.

BAŞKAN – Hayır, öyle söz veremem. Söz sırası...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Çünkü alakasız şeyler söyledi.

BAŞKAN – Ama lütfen...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Ben de size diyorum ki: Tarımla ilgili...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Beyefendi alakasız şeyler söyledi.

BAŞKAN – Hanımefendi, dinler misiniz?

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Ben orada, mevcut iktidar doğru bir politika yürütemediği için 13 yaşındaki ...

BAŞKAN – Ayşe Hanım, size söz hakkı vereceğiz.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – ...çocukların bile işçi olarak çalıştığını söyledim.

BAŞKAN – Ayşe Hanım...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, Adana'da var, İç Anadolu'da var, bunlar her yerde var.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Sadece Kürtlüğe indirgemedim.

BAŞKAN – Dinlerseniz, cevap verme hakkı vereceğim Ayşe Hanım.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Şimdi, tarımla ilgili...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Urfa'da, Viranşehir'de doğru bir politika üretilmiş olsaydı bugün Berivan mevsimlik işçi olarak gidip çalışmazdı, okulda olurdu.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, mevsimlik işçi olarak, bu ülkede ihtiyacı olanlar...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Sizin politikalarınız onu öldürdü.

BAŞKAN – Dinler misiniz, cevap verme hakkınız olacak.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Onu bir doğal felaket öldürdü. Bu ülkede ihtiyacı olanlar...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – O bir öğrenciydi.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, bu ülkede her zaman işçi olacak. İşçi olmayan bir toplum söz konusu değil, mümkün değil. Yani, böyle...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Evet, 13 yaşında işçi.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, bunu size söyledim: Çocuk üzerinden girmeyin. Ben diyorum ki: Orada başka ölenler de var. Şimdi, 13 yaşındaki bir çocuğun okulda olması gerektiğini söylüyorsanız buna katılıyoruz. Tarımda...

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Onu söylüyoruz işte.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Onu söylemiyorsunuz sadece, oradan devamla gidiyorsunuz.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Onu söylüyoruz, siz çarpıtıyorsunuz, sözlerimizi çarpıtıyorsunuz.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Ondan sonra, tarımda uygulanan politikalarda eksiklik varsa... Zaten Türkiye genelinde eksikliklerimiz var; biz bunları da söylüyoruz, bunların üzerine de gidiyoruz ama bunu farklı yerlere çekmenin bir manası yok.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Siz de artık ağzımızdan çıkan her sözü terörize etmeyi bırakın lütfen ya, yeter artık ayırtırmayın.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) - Başkanım, benim de konuşma hakkım var mı?

BAŞKAN – Herkesin var ama sırayla, önünüzdeki düğmeye basın.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Teşekkür ediyorum Başkanım.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ederim.

İbrahim Bey, buyurun.

3.- *Şanlıurfa Milletvekili İbrahim Halil Yıldız'ın, Şanlıurfa Milletvekili Ayşe Sürücü'nün (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması*

İBRAHİM HALİL YILDIZ (Şanlıurfa) – Sayın Başkan, değerli arkadaşlar; şimdi, sayın vekilimiz Şanlıurfa iliyle ilgili bir şeyler söyledi, “Kürt bölgesi” dedi. Bu ülkeyi, Türkiye Cumhuriyeti’nin hiçbir ilini “Kürt bölgesi”, “Türk bölgesi”, “Arap bölgesi” diye ayırmak doğru değildir, buna kesinlikle karşıyız. O söylediğiniz Viranşehir’in etnik kökenine bakarsanız yüzde 35’i de Arap’tır; orada Türkler de yaşıyor, Kürtler de yaşıyor, her türlü etnik köken vardır.

AK PARTİ iktidarında on beş yılda 42 milyarlık yatırım yapıldı Şanlıurfa iline; bundaki en büyük paylardan birisini de tarım alanında aldı Şanlıurfa, yaklaşık 6,7 milyarlık bir yatırım aldı.

Suruç ilçesini örnek vereceğim ben; yaklaşık kırk yıldır su bekleyen bir ilçemizdi, susuzlukla bayağı mücadele etti. 104 bin nüfusu var, sadece Suruç’a yaklaşık 1 milyar dolar yatırım yapıldı tarım için. Bunları söylemek istiyorum, bilmelerini istiyorum, sadece kendi pencerelerinden değil de bir de Niğde’yi gidip görmelerini, Türkiye’nin diğer illerini de gidip görmelerini tavsiye ediyorum ne şartlarda insanların yaşadıklarını. Doğu ve güneydoğuya yapılan yatırımları nasıl da göz ardı ediyorlar; artık anlam veremiyoruz biz bunlara. Yapılan yollar, hastaneler, yapılan yatırımlar... Hakikaten insan üzülüyor.

Teşekkür ediyorum

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Buyurunuz Sayın Maçın.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

2.- *Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541) (Devam)*

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) - Değerli milletvekili arkadaşlar, Sayın Başkan; istersek kabul edelim, istersek kabul etmeyelim, bu ülkede bir Kürt sorunu da var, bir kürdistan sorunu da var. Bu, Orta Doğu’nun bir gerçekliğidir. Türkiye, Orta Doğu’da kürdistan gerçekliğini görmeden, bugünkü içinde bulunduğu, küresel güçlerin özellikle Irak ve Suriye üzerindeki hegemonik politikalardan dolayı... Türkiye, dış politikada Kürt karşıtlığı siyasetinden kaynaklı bugün tarihin en geniş, en derin,

en kapsamlı bir ekonomik krizini yaşıyor. Otuz beş yıldır Diyarbakır, Bingöl, Elâzığ, Dersim, o bölge dediğimiz, Hakkâri’den tutalım Kuzey Irak sınırı dediğiniz o bölgeye kadar otuz beş yıldır bir çatışma süreci yaşanıyor ve burada 3.500 köy boşaltılmıştır.

Benim de Lice ve Hani Yolçatı’nın hemen arka sıra dağların altında yaşadığım Derkan köyü -sayın vekilim biliyor- iki sefer yakıldı. Bu köye geri dönüş ve terörden zarar adı altında dilekçe verilen köylerin zararlarını ödeyeceğiz, tasfiye edeceğiz. O köy dilekçe yazmadı. En sonunda köy karakolu –Derkan Karakolundan o raporları isteyebilirsiniz- o karakolun kendisinin raporu, 2 kez bu köyü kendilerinin yaktığının itirafı belgelidir.

Biz diyoruz ki bu otuz beş yıllık çatışmalı süreç sadece 1984 ve sonrası değildir. 25 olayı var, Koçgiri var, Ağrı var, Zilan var. Kürtler, kendi kolektif hakları için talepte bulundukları zaman terör mü oluyor?

HASAN KALYONCU (İzmir) – Koçgiri Türk aşireti, Kürt değil.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Lütfen...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Tarihe bakın.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Kürtler kolektif hakları için bir mücadele verdiği zaman, Şeyh Sait’ten tutalım Alişer’e kadar bütün Kürt önderlerini bölücü ilan ettiniz, Kürt meselesi de emperyalistlerin oyunu olarak ilan edildi. Oysaki Osmanlıyı parçalayanların İngilizlerin ve Fransızların olduğunu herkes biliyor. Bu parçalamada da Kürtler dört parçaya kaldı; Irakta Kürtler var, Suriye’de Kürtler var, İran’da Kürtler var, Türkiye’de Kürtler var.

Biz diyoruz ki bu sorunu şiddetle yüzyıldır... Süleyman Demirel “29 ayaklanma, bu 30’uncudur.” dedi. Şimdi, her seferinde terör mü oluyor? Bu sorun yüzyıllık bir sorundur. Eğer biz bu Türkiye’yi Orta Doğu’da lider bir ülke yapmak istiyorsak, ekonomisi güçlü, bilim ve teknolojiye ilerlemiş, özgürlüklerin olduğu bir ülke hâline getirmek istiyorsak biz bu sorunu Mecliste ve hayatın bütün alanlarında -üniversitelerden tutalım Meclise kadar- meşru ve demokratik zeminde bizim tartışmamız lazım.

Bakın arkadaşlar, Sayın Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan “Kürdistan” diyor “Lazistan” diyor, bunu görmeyen, bunu bilmeyen CHP liderine “tarih fukarası” diyor. Google’dan açalım arkadaşlar.

İkinci bir şey, Türk Tarih Kurumu “Bizler Anadolu’ya gelmeden önce, bizden önce Kürtler burada yaşıyordu...”

BAŞKAN – Gündemimizle hiç alakası olmadığını ifade etmek isterim.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Evet, evet ama birbiriyle alakalıdır.

BAŞKAN – Hiç alakası yok.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Birbiriyle alakalıdır.

BAŞKAN – Ben nezaket gösteriyorum, sözünüzü kesmek istemiyorum.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ben sayın vekilime şunu söyleyeyim: Biz, Türk halkının tarihini de biliyoruz, kendi tarihimizi de biliyoruz, Fars halkının tarihini de biliyoruz, Arap halkının tarihini de biliyoruz. Biz “Bu ülkede halklar olarak birlikte yaşayalım.” diyoruz ama bütün halkların da ayrı bir halk olmaktan kaynaklı, bütün haklarını da meşru ve demokratik siyaset çerçevesinde istişare ederek bu sorunları çözelim.

Ben, Orta Asya’da Türklerin bu Seyhun ve Ceyhun –Maveraünnehir- Nehri dediğimiz 850’lerden geldi.

BAŞKAN – Oradan başlarsak biz buraya gelemez ya 850’den başlarsak...

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Şimdi, tarih ve tarihçiler böyle söylüyor ama siz Kürtlerin tarihine giderseniz milattan önce 10 bin yıldır. Bakın, Plan ve Bütçe Komisyonunda dedim ki: Dicle ve Fırat havzasında on-on iki bin yıl önce bu buğdayla ilgili tohum çeşitlerini söyledik. Bunu sadece ben söylemiyorum. Bakın, Soner Yalçın kendi kitabı, Dicle-Fırat havzasındaki ilk tarımsal uygarlığın, tohumun üretimiyle ilgili koca bir kitap; oradan okuyabilirsiniz.

Burada hiç kimse, hiçbir milletvekili, bir HDP’li milletvekili arkadaşımız konuştuğu zaman böyle psikolojik bir baskı kurarak, hegemonyaya alarak, sansür uygulayarak ve bizim konuşmalarımıza ayar vererek hiç kimse çalışmasın arkadaşlar.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Sen de bize mi ayar veriyorsun?

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Biz hiç kimseye ayar vermiyoruz, biz herkesin düşüncesine de saygılıyız. Ben Zaza’yım. Kürtçe dediğiniz dört lehçenin ortak adıdır ve ben hem Kurmancıyı – Kurmancı dediniz ya, Zazaları asimile ediyor- yazıp çizebilen...

HASAN KALYONCU (İzmir) – O siz...

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ben Zaza’yım. Bak “Asimile ediyor.” diyorsunuz.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Tamam işte, Zazacayı kaldırıyor, evet.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Biz asimile etmiyoruz. Biz şunu diyoruz: Bu ülkede Kürtlere yönelik, tarımda olsun diğer alanlarda olsun, hep baskı ve aldatma politikasına son verelim.

BAŞKAN – Artık yok, bakın, bu kadarı fazla. Lütfen...

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ben bir örnek vereceğim.

BAŞKAN - Daha fazla uzatmak istemiyorum.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ben bir örnek vereceğim, konuyu toparlayacağım.

BAŞKAN – Ne demek asimile politikası ya, ne tanımamazlık politikası?

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Diyarbakır milletvekilleri...

BAŞKAN - Lütfen tamamlayın.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Diyarbakır milletvekili arkadaşlar da var burada. Diyarbakır, bütün teşviklerde pilot bölge olarak seçiliyor, değil mi?

Arkadaşlar, ben 2017 sonbaharında gittim organize sanayide aldığım kitap ve oradaki yöneticilerden, Diyarbakır Organize Sanayide hâlâ işçi olarak çalışan 7 bin... Sayın Binali Bey Diyarbakır’a gelirken 2016’da bir hedef olarak 2017’de bu sayıyı 11 bine çıkarma hedefi konulmuş ve o hedef de gerçekleşmemiş.

Şimdi, Turgut Özal döneminden tutalım...

BAŞKAN – Tutmayalım, yaklaşalım.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) - O dönemden bu döneme hep o bölge teşvikte pilot bölge olarak sunuluyor. Oysaki tablo, rakamlar, fabrika, çalışan işçi sayısı ortadadır.

Ben, hepimizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN - Teşekkür ederiz.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Düşüncelerimizi beğenmeyebiliriz ama bu ülkenin gerçekliğini, eğer bu ülkeyi Orta Doğu’da lider bir ülke durumuna getirmek istiyorsak bu ülkenin iklimi de jeopolitiği de buna uygundur ama hiçbir halkı inkâr üzerine politika yapmamak...

BAŞKAN - Teşekkür ederiz.

V.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI (Devam)

3.- Komisyon Başkanı Yunus Kılıç'ın, Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçın'ın (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasının Komisyonun gündemiyle alakalı olmadığına ilişkin açıklaması

BAŞKAN - Şimdi, efendim, biz, gördüğünüz üzere, herkesin düşüncelerini rahatlıkla ifade edebilmesine zemin hazırlıyoruz. Aslında gündemimizle hiç alakası olmayan ve bizim şu andaki konuştuğumuz konuya da hiçbir katkı sağlamayan ama en azından içinizden geleni anlayabilmek adına sürdürdüğümüz bir süreç şu anda. Ben isterim ki biraz daha, şu andaki gündemimize, tarıma nasıl katkı vereceğimiz üzerinde daha çok konuşalım.

Şöyle bir sıkıntı oluşuyor arkadaşlar, kusura bakmayın, bunu söylememiz lazım bizim de: Sizin aldığınız sözlerde belki bizim hiç duymak istemediğimiz -elbette bizim duymak istediklerimizi söylemek zorunda değilsiniz ama- tabiri caizse, son söyleyeceğinizi baştan söyleyerek toplantının diğer kısmına hiçbir katkı yapmayacak süreçlere sokuyorsunuz.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Siz bu konuda bize izin verirsiniz, siz bize izin verirsiniz...

BAŞKAN – Ben bitireyim. Bakın, siz konuştunuz, ne kadar dinledim, bekleyin.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Bakın, Başkanım, bir şey söyleyeyim: Ben köylü çocuğuyum, hem süs bitkilerinden geliyorum.

BAŞKAN – Onları anlatsan keşke.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ama sen eğer benim geldiğim etnik kimliğime yönelik bir baskı, konuşturmama şeyine girersen benim öncelikli konum bu olur.

BAŞKAN – Öyle bir geçmiş çizdiniz ki...

ZAFER IŞIK (Bursa) – Bak, arkadaşım...

BAŞKAN – Bir saniye arkadaşlar, Zafer Bey...

HASAN KALYONCU (İzmir) – İrkçilik yapıyorsun, ırkçılık.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Bakın, arkadaşlar...

HASAN KALYONCU (İzmir) – İrkçilik yapıyorsun, faşistlik yapıyorsun.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Bakın, sadece bu park bahçelerde kullandığımız çim tohumu var ya, o tohumun kendisi dahi DLF'dir, ithal ediyorsunuz. 2017'de 10 lira olan o tohum şu an 28 lira.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Nereden nereye geçtiniz Sayın Vekilim ya.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Şimdi siz bize tarımla ilgili fırsat verirsiniz, Türkiye'de AKP ve AKP öncesi izlenen politikalardan dolayı bu ülkenin nasıl uluslararası tevellere peşkeş çekildiğini -sanayiden tatalım, tarımsal alana kadar- biz bunu çok iyi izah ederiz ve o konuda da -kusura bakmayın- biz sadece Orta Doğu'nun değil, küresel güçlerin, Avrupa'nın da ABD'nin de Orta Doğu'da, Asya'da...

ZAFER IŞIK (Bursa) – Etnik köken ile çim tohumunun ne ilgisi var?

BAŞKAN – Ya, nereden nereye gittiniz beyefendi, bırakın.

ZAFER IŞIK (Bursa) – Kafamı karıştırdınız.

BAŞKAN – Zafer Bey, bir dinler misiniz?

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Siz tarımı bitirdiniz, biraz biz tarımı konuşalım.

BAŞKAN – Bir dakika kardeşim. Siz yarım saattir konuşuyorsunuz, keşke tarımdan konuşsaydınız, biz de faydalansaydık.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Başka zaman konuşuruz.

BAŞKAN – Hayır, öncelik bu. Şu anda burada tarımı konuşsanız bizi, hepimizi memnun eder, bilgilendirir, yararlanırsınız. Fakat önce başladığınız bir sohbeti sanki bu ülkede insanlar, Kürt olmayanlar Kürt halkının varlığıyla alakalı bir tereddüt taşıyorlar gibi bir sohbetle başladınız. Ya, yok böyle bir şey kardeşim. Kürt nedir? Bir tanımlamadır, değil mi? Biz bunu kabullenmişken, tabiri caizse, her gün her gün “Bunu kabul etmiyorsunuz.” diye insanların aklına bir başka şeyi getirmenin bir âlemi var mı? Bu, Kürtlere iyilik midir ya? Yapmayın lütfen. Bu Komisyonun gündemiyle alakalı görüşlerinizi ben bekliyordum ama yarım saat süre verdim, söylemediniz. Keşke onlardan yararlınsaydık diyorum.

Buyurun Hasan Bey.

VI.- AÇIKLAMALAR (Devam)

4.- İzmir Milletvekili Hasan Kalyoncu’nun Şanlıurfa Milletvekili Nusrettin Maçin’in (2/1541) esas numaralı Kanun Teklifi’nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki bazı ifadelerine ilişkin açıklaması

HASAN KALYONCU (İzmir) – Şimdi, az önce Kürt politikalarından dolayı Türkiye’nin ekonomik sıkıntı yaşadığını söylediniz söze girerken. Demek ki ABD’yle beraber iş birliği içinde devam ediyorsunuz Kuzey Irak’ta vesaire.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Biz yapmıyoruz.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Az önce sahiplendiniz ya hepsini.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – 1924’ten beri bu ülkeyi ekonomik olarak...

HASAN KALYONCU (İzmir) – Bakın, Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı isyan eden herkes teröristtir. Devlet anlayışının dışına çıkamazsınız, siz ayrı bir şey gibi davranamazsınız. Koçgiri... Osmanlı kayıtlarına bakın, isyanlardan kimin ne olduğu belli. O bölgede İskitler, Sakalar ve Kimmerler yaşamış ve Osmanlı kayıtlarında hangi kabilenin veya aşiretin nereden geldiği gayet iyi belli. Şimdi, tarihi okurken -Soner Yalçın tarihçi değildir- tarihçiden okuyun.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Türk Tarih Kurumuna bakın.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Tamam, bakıyoruz, biliyoruz. Tarihçilerden okuyun, Anadolu’nun durumunun ne olduğunu siz oradan net olarak görebilirsiniz. Konu bu değil. Burada, Tarım Komisyonunda bir kanun görüşülürken kalkıp da “Kürt bölgesi, kürdistan” vesaire, burası yeri değil.

Şimdi, bütün her yerde “tarım” diyorsunuz, işte “Kürt bölgesi, kürdistan”; işte “çocuk” diyorsunuz “Kürt bölgesi, kürdistan”; “kadın” diyorsunuz “Kürt bölgesi, kürdistan”; hayır, bu sorun, genel bir sorun. Genel sorunları sanki orada bir baskı varmış gibi... Hem sizin söylediğinizin tersine bir şey söylediğimiz zaman “Aman, bize baskı uyguluyorsun.” diyorsunuz. Ya, size baskı maskı uygulamıyoruz, biz de kendi fikrimizi beyan ediyoruz. Size bu fikirler beyan edildiği zaman “Bize baskı uygulanıyor.” diyorsunuz. Kusura bakmayın da ırkçılık yapıyorsunuz, faşistlik yapıyorsunuz ve Kürt halkına, Kürtlere en büyük asimilasyonu ve baskıyı da sizler yapıyorsunuz.

Teşekkür ediyorum.

AYŞE SÜRÜCÜ (Şanlıurfa) – Bir “Kürt” kelimesine bile tahammül edemeyen faşistliği aslında siz yapıyorsunuz.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Yok, hiç alakası yok. Kürtler benim kardeşim. Öyle yok.

BAŞKAN – Arkadaşlar, bu konuyu daha fazla uzatmak istemiyorum, gündemimize dönmek istiyoruz.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Ben birkaç kelime söylemek istiyorum.

BAŞKAN – Size söz vermedim Nusrettin Bey. Bakın, Komisyonun bir kuralı var. Lütfen, her istediğiniz zaman konuşamazsınız burada. Biz size gündemimizle alakalı kendi fikirlerinizi konuşmanız için gereğinden fazla zaman verdik. Bunu Kürt analizi yapmayıp IFAD’la alakalı analiz yapmakta kullansaydınız; bölgenizdeki, ülkemizdeki tarımsal sıkıntılarla alakalı kullansaydınız.

Teşekkür ediyorum.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

2.- Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Uluslararası Tarımsal Kalkınma Fonu (IFAD) Arasında IFAD Ülke Ofisi-Doğu Avrupa ve Orta Asya Merkezi Kurulmasına İlişkin Ev Sahibi Ülke Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Teklifi (2/1541) (Devam)

BAŞKAN - Şimdi söz sırası İlhami Bey’de.

Buyurun.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Teşekkür ederim Başkanım.

Şimdi, değerli arkadaşlar, ben bir şeyi merak ediyorum, kusura kalmayın, belki cahilliğime de verin: Bu kadar destek ödendiyse, bu kadar yatırım yaptıysa bu ülke neden ithalat yapar durumda, onu anlamış değilim. Biri anlamışsa bana da açıklarsa mutlu olurum Sevgili Başkanım. İşte, diyor, şu kadar tarımsal destek verdik, şu kadar baraj yaptık, şu kadar şunu yaptık, bu kadar bunu yaptık ama sonuçta, geldiğimizde ithalat devam ediyor, üretim yok.

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Tarımsal sanayi ürünleri ithalatı yapıyor.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Vekilim, hangi sanayi ürünü sorabilir miyim?

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Türkiye eskiden buğday üretiyordu.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Eskiden buğday üretiyorduk, evet, doğru.

Sayın Vekilim, bitireyim isterseniz.

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Şöyle: 17,5 milyar dolar tarımsal sanayi ürünü ihraç ediyor yani dışarıdan aldığı ham maddeyi sanayi ürününe dönüştürerek...

BAŞKAN – Söz isteyin, söz isterseniz isteğe cevap verelim.

Siz buyurun, devam edin.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – O zaman biz bilmiyoruz.

Teşekkür ederim.

Sevgili Başkanım, o zaman şunu söyleyeyim ben de size: Mısır da getiriyoruz. Şeker pancarı üretmiyoruz, gidip nişasta bazı şeker getiriyoruz. Bunları ne yapacağız? Artı, siz ayçiçeği getiriyorsunuz. O zaman soruyorum: Pamuk ithal ediyorsunuz, o zaman neden boşuna bu kadar desteği verdiniz? Ben bunu soruyorum size. Bu destekleri nereye verdiniz, nereye gitti bu destekler o zamanki? Şunu yaptık, bunu yaptık, şöyle yaptık. Merak etmeyin, dâhilî işlemde buğday ihracatı, un ihracatı olduğunu biliyoruz. Dünyada 2’ye de düştük, 1’e de çıktık ama nasıl yaptığımızı da biliyoruz, kusura kalmayın. İyiye sistemi açarsak farklı yere gider. Kusura kalmayın, kimin ne yaptığını da biliyoruz; o belgelerin nasıl değiş tokuş yapıldığını, ihracat yapılmadan nelerin döndüğünü, oraya girmeyelim.

Geldiğimiz noktada, eğer arkadaşlar, bu kadar destek varsa... Bu kadar şunu yaptık, işte sulama yaptık, böyle yaptık. Ya, bakıyorum, bu ülkede o zaman neden nohut ithal ediyorsunuz? Sayın Vekilim, nohuda da mı sanayi ürünü olarak ihraç ediyorsunuz? Fasulye getiriyorsunuz, yeşil mercimek getiriyorsunuz, onu nereye satıyorsunuz o zaman? Hani sanayi ürünü satmıştınız? İşlediniz mi? Soruyorum.

Bakınız, Sevgili Başkanım, mesleğim icabı ta Yeni Zelanda'ya kadar gittim, Avustralya'yı gezdim, gen bankalarına girdim. Övünüyoruz ya "Gen bankamız var." diye, gidin bir bakın gen bankasının durumuna. Ama benim ülkemde -içinizde İç Anadolu Bölgesi'nden olanlar var- siyah buruşuk nohut gören var mı Anadolu'da, hiç gördünüz mü -evet, Yozgatlı, Çorumlu- duydunuz mu arkadaşlar? Nerede gördüm biliyor musunuz? Avustralya'da gen bankasında Türkiye'den kaçırılan siyah buruşuk nohuda gördüm. Şimdi "Nereden nereye?" diyeceksiniz, konu nereden nereye gelecek. Ters lalemiz vardı Erzurumlu, Erzurum bölgesinde ters lalemiz var.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Hakkâri...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Yok, Erzurum, Başkanım.

BAŞKAN – Erzurum, Van, Hakkâri, bütün o coğrafyada var.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Ama hatırlarsanız gümrükte yakalanmıştı bir zamanlar kaçırılırken.

Şimdi, merak ediyorum, Avustralya'da yeşil mercimek; Anadolu'dan, benden kaçırılmış, ıslahı yapılıyor, seleksiyon yerine ıslah yöntemleri yapılıyor. Kanada'dan ben yine bizim Anadolu'daki; Diyarbakır, Urfa, o bölgedeki kırmızı mercimeği ben Kanada'dan ithal ediyorum. O zaman bir yerde sorun var arkadaşlar. Biz kendi gen kaynaklarımıza sahip çıkamıyoruz, bunları kaçırıyoruz bir şekilde.

Bir de "Önder Çiftçi Projesi" var anlatılan, belki sizler de duymuşsunuzdur, orada da ziraat mühendisi olarak danışmanlık yaptık. Şimdi "Nereden nereye gelecek?" diyeceksiniz, konuları bağlama anlamında, TİKA'ya geleceğim sonuçta ama "Önder Çiftçi Projesi"nde çalışırken hiç de aklımda olmayan bir şeyler, yeni mühendisiz, daha toy mühendis, 1991 mezunusunuz, yeni iş bitirmişsiniz, okulu bitirmişsiniz işe giriyorsunuz. Girdik, projenin altında bizi bir odaya soktular. Sayın Başkanım, Bayer'in o zaman külleme pas ilacı, dediler: "Bunları çiftçiye dağıtın." Bedava dağıtıyoruz. Belki o gün ben ülkeme ihanet ettim. Bizde olmayan bir hastalığı topraklara bulaştırdık, bitkiye bulaştırdık. Şimdi herkes pas, külleme ilacı alıyor; doğru mu Hocam? Daha sonra Bakanlıkla ilgili Kosova'ya bir komisyonla gittim. Bir baktım Önder Çiftçi Projesinin aynısı orada var. Mantığa bakın, Almanlar çünkü DLG ve GTZ, Sayın Başvekilim de bilir, bölgemizde var çünkü, çok da övünüyoruz bir şekilde, aynı proje orada da var, sistem aynı, hiç değişmiyor. Bir tane tahtaya koymuşlar işte 10 tane yaprak, sandalyeler belli, sistem belli; bağ üretiminin olduğu bölgede, üzüm üretiminin olduğu bölgede çiftçiyi sözde destekleyeceklermiş. Şimdi, buraya kadar güzel, çiftçiyi destekliyorlar. Şimdi, belki bazılarını rahatsız edecek konu ama bilmeniz anlamında... 10 milyon litre şarabı büyük şeylerde alıyor Almanlar, ülkesine ithalat yapıyor 1 dolardan; 3,5 milyon şişeyi sonra tekrar iade ediyor -hanımefendi de herhâlde biliyordur olayı- ve para kazanıyor Almanlar. Arkadaşlar, kimse kimseye bedava bir şey vermiyor. Bakınız, ilginç. Şimdi, ben ne yapıyorum o gün gittiğimde? TİKA yetkililerimiz var bizim, övünüyoruz ya TİKA'dan. Sayın Başkanım, onur ve gurur duyuyoruz TİKA'dan değil mi? İşte köprüler yaptı, yollar taşı. Tamam, yapsın, onur duyuyorum, gurur duyuyorum ama o gün Kosova'daki arkadaş dedi ki: Ya, biz tarım ülkesiyiz, sanayimiz güzel, gelelim Bursa'daki süt sağma makinelerinden alalım. İşte değişik makine alın, oraya örnek götürün, insanlara örnek verin." Bizim de 30 milyon avro gibi bir desteğimiz olacakmış -rakamı belki yanlış hatırlayabilirim- 30 milyon avro gibi, o ülkenin, Kosova'nın kuruluşunda söz vermişiz. Geldiğimiz noktada Japonlar da söz vermiş ama Japonlar ne yapmış Sayın

Başkanım ve değerli arkadaşlar bilir misiniz? Toyota göndermişler polislerine, polis araçları olarak ve servisi, yedek parça Japonlarda. Biz ne yapmışız? Biz sadece para gönderiyoruz ve şey yapıyoruz. Yahu birkaç araba da benim sanayicimden oraya örnek götürseydim, benim oradaki süt sağma makinemi, mibzerimi veya oradaki başka sanayi ürünümlü örnek alsalardı acaba benim ülkeme ben hainlik mi yapardım, yoksa sanayicime sahip mi çıkardım? İşte bunları düşünmemiz lazım. TİKA'nın burada misyonu var ama misyonu doğru kullanamıyoruz.

Yine bakınız, geldiğimiz noktada IPARD'la ilgili de çok büyük sancılarımız var. Zaten Trakya'da yok, bizim Trakya'da uygulanmıyor ama uygulanan bölgelerde geldiğimiz noktada başarısızlığı her beraber herhâlde gördük. O zaman bir yerde sorun var arkadaşlar. Bu sorunu bizim aşmamız lazım. Veya verilen o tarımsal projeleri o zaman iyi takip etmiyoruz.

Yine, bir vesileyle 2011'de Şanlıurfa'ya gittim. Şanlıurfa'da da yine kırsal kalkınma destekleri... Tarımı ilgilendirdiği için Sevgili Başkanım. Bir tarım bölgesi oluşturmuşlar. İşte, yem fabrikası oluşacak, hayvancılık yapılacak, şu yapılacak, bu yapılacak, tohum selektör tesisi de. Orada sistem güzel kurulmuş ama ahırları yapmışız 300 baş, doldurmuşuz, ondan sonra hayvanları bir şekilde oradan kaçırmışız. Yem fabrikasının temelini atmışız, fabrika yapılmamış. Şimdi, o zaman demek ki desteği veriyoruz ama desteğin nereye gittiğini takip etmiyoruz, sistem yanlış. İşte aynı yere geliyoruz, bu kadar çok destek yapılmış, bu kadar şey yapılmış ama hâlâ ülke içler acısı. Her şeyi dışarıdan ithal eder hâle getirdik. Saman getirilsin, et getirilsin, nohut getirilsin, fasulye, mercimek... Geçmişte bunların hepsi bizim kendi ürünümüzüzdü arkadaşlar. Şimdi geldiğimiz noktada –sevgili hemşehrimin dediği gibi- ithalatla övünüyoruz, işte sanayiyle. Vallaha ben merak ettim, nohodu nerede sanayi ürünü olarak tekrar işleyip gönderiyoruz, fasulyeyi nereye gönderiyoruz, mercimeği nereye gönderiyoruz, onun da açıklamasını sevgili vekil arkadaşım eğer yaparsa mutlu olurum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, teşekkürler İlhami Bey.

Bir konuyu belki biraz karıştırılıyor olabilir diye hatırlatmak isterim. Bugün gündemimizde olan IFAD ile IPARD çok farklı şeyler.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Biliyorum Hocam.

BAŞKAN – Dolayısıyla IPARD Avrupa Birliğinin katılım öncesi sağlamış olduğu fonlardır, IFAD Birleşmiş Milletlerin bir fonudur. Dolayısıyla IPARD'dan biz çok yararlandık yani açtığınız için söylüyorum. Birinci faslı bitirdik ve aşağı yukarı 3 milyar Türk lirasına yakın hibe aldık ve şu anda Anadolu'da dolaştığınız zaman, dağda taştta görmüş olduğunuz o modern tesislerin hepsinin altında IPARD destekleri vardır. IFAD o çapta bir destek organizasyonu değildir ama bizim buradaki -tekrar ediyorum, IFAD konusu konuşulduğu için- gayemiz oradan mümkün olduğu kadar fazla fon alabilmek, proje sunabilmek. Bu manada da arkadaşlar, ben geçmişini de inceledim bunların, bu tür şeylerin. Biz daha çok veren ama bu çarkları kullanamayan, geri dönüşünü sağlayamayan, proje alamayan bir ülkeyiz. Kaynaklarımız o kadar çok mu, veriyoruz da alamıyoruz? Şu anda biz, verdiğimizden fazlasını alan, başka ülkelerin tabii caizse hakkını kullanan bir ülke durumundayız. Bu bizim bu manada, artık yetkili, etkili kurumlarımızın ve bürokratlarımızın oluşmasından kaynaklanıyor, onlara da buradan teşekkür etmek lazım.

Evet, Selahattin Bey, buyurun.

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Sayın Başkanım, değerli üyeler; İlhami Bey'le aynı bölgenin vekilleriyiz, tabii ki Sayın Vekilim de Edirne'den. Benim ifade ettiğim rakam sadece buğday kalemi için değil. Yani AK PARTİ hükümetleri döneminde güzel olan bir şey başarmıştır, aslında

bunda hepimizin gurur duyması gerekir. Eskiden hepimizin belki de hayıflandığı, Türkiye tarımsal ham maddeyi satıyor, işlenmiş tarımsal sanayi ürününü 5 katı, 10 katı fiyatla diğer ülkelerden alıyor. Bunu Türkiye başarabilmiştir yani bu son on altı yıllık dönemde tarımsal sanayinin gelişmesiyle beraber tarımsal ham madde satmak yerine işlenmiş tarımsal sanayi ürünü satabilmektedir. Ha, bunun bir kalemi buğdaydır, ben tüm kalemleri tek tek bilemem ama kümülatif rakamda baktığımız zaman 2002 yılında 3 milyar dolarlık tarımsal ihracat yapan Türkiye 2017 sonu itibarıyla dolar bazında 17,5 milyar dolar tarımsal sanayi ürünü ihracatı yapabilmektedir. Bu bence çok başarılı bir serüvendir, bir katma değer vardır içerisinde. Dolayısıyla bunun içinde nohut mu vardır, bezelye mi vardır o ayrı konudur ama yıllarca biz bunun tartışmasını yaptık. En temel tartışma da işte, fındığı bedava veriyoruz, fındıktan elde edilen birçok ürünü Almanya'dan vesaire pahalı alıyoruz. Bir tarımsal sanayi temeli atıldıktan sonra bunun bileşenleri arkasından da gelecektir ama buradaki temel mesele bence Sayın Başkanım, işin ölçek meselesidir. Tarımsal nüfus azalabilir, dünyada her yerde azalmıştır ama tarımsal katma değer olarak çıktıya bakmak gerektiği kanaatindeyim. Ne Trakya'da ne de Türkiye'nin diğer bölgesinde ekilmeyen 1 metrekare tarım alanı yoktur. Tarımsal alan ekilmektedir, birim hektardan alınan tarımsal ürün artmaktadır, onların tarımsal sanayi içinde işlenme oranı artmaktadır. Bence gidişat doğrudur ama 50 dönümle çiftçilik, 2 tane inekle hayvancılık diye bir ölçek koyarsak sadece bir dava alan avukat da geçinememektedir, yılda sadece bir proje çizen mühendis de geçinememektedir. Dolayısıyla işin bence bütün boyutuyla ele alınması lazımdı. Onda da bugünün sadece bu kanun görüşmesi kısmına girecek kadar da yeterli bir vakit yoktur İlhami Ağabey.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkürler.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sayın Başkanım, bir ufak katkı yapabilir miyim ben?

BAŞKAN – Sırayla lütfen.

Okan Hocam, buyurun.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Şimdi, birçok Bakanlık yetkilisi de buradayken bana bir tane ürün söyleyin üretimi artmış, deyin ki şu üründe biz üretim artışı sağladık ama hemen 2002'den bugüne dersiniz tabii, bu kadar yıl geçti. Ben size söyleyeyim: Mısır ve çeltikte üretim arttı. Bunun dışında üretimi artan bir tane ürün yok. Keşke artsa. Biz bunları ithal ediyoruz.

BAŞKAN – Beyaz et, kırmızı et.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Yani rakamlarla oynayarak bir yere varamazsınız. Şu anda 1 milyon 100 bin tona yakın kırmızı et tüketiyoruz, üretimimiz var, tüketimimiz daha fazla olması gerekirken biz ithalatla karşılıyoruz. Şimdi, bu kırmızı eti ithal ettik, canlı hayvanı ithal ettik, sayın vekilim, hangi sanayi ürününe dönüştürüyoruz? Mideye dönüştürüyoruz. Süt tozu ithal ediyoruz, yeme dönüştürüyoruz, hayvana veriyoruz “buzağı maması” adı altında. Pamuk ithalatı yapıyoruz, hangi sanayi ürününe çeviriyoruz? İyi, güzel; pamuğu kendimiz üretebilecekken, kendi arazilerimiz varken, kendi arazilerimiz boşken biz başka ülkelerin pamuğunu satın alıyoruz. Yağlı tohumlu bitkilerin ithalatını yapıyoruz, güzel; sanayi ürününe çeviriyoruz, o da güzel. Keşke bu bitkileri daha fazla üretebilsek. Ekilmeyen 50 milyon dönüm arazi var, aşağı yukarı bir 45 milyon dönüm de nadas arazisi var. Daha 1980'li yıllarda Türkiye bu sorunu çözmüşken, nadas arazilerinde nohut ve mercimek nadas alanlarının daraltılması projesi gerçekleştirilmişken arkadaşımızın da belirttiği gibi, biz nohudu, mercimeği alıp yiyoruz, hiçbir sanayi ürününe de çevirmiyoruz.

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) - Bir zaman da mercimek stoklarını eritmek için Ayşe Teyze çıkıyordu.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Ama çok güzel bir şeydi. Bakın, Türkiye’de kadınlarda ciddi demir eksikliği vardır. O dönemde 1 kilogram yeşil mercimek tüketirken o proje sayesinde 9 kilograma çıkmıştır. Nereden biliyorsunuz? Ben bu konuda kitap yazdım, hem de iki tane. Açın bakın, 2007 yılında bulursunuz, internete girin.

Onun dışında arpa ithal ediyoruz. Ya, arpa nasıl ithal edebiliriz biz? Dünya veriminin üzerinde verime sahibiz. Verimlilik fazla. Niye? Politika geliştiremediğimiz için ithalat yapıyoruz.

Yine, TKDK’dan bahsettik, IPARD desteklerinden bahsettik. Biz de Anadolu’yu dolaşıyoruz, bir sürü yatırım yapılmış, paraları ödenmiş, beton olarak duruyor. İnternete girin “satılık çiftlik” yazın, sadece Trakya bölgesinde 200’e yakın, Kırklareli’nde çok fazla, bin başlık devasa çiftlikler, içinde hayvan yok, içinde süt kazanları var, çürümeye terk edilmiş; içinde beton binalar var, çürümeye terk edilmiş. Bedeli ne kadar? 9,5 katrilyon. Bu 2014 rakamları. 9,5 katrilyonunu gömmüşüz “hayvancılığı geliştireceğiz” adı altında sıfır faizli kredi vermişiz. O kredileri küçük çiftçilere versek, 3’er, 4’er tane ineğinin yanına 2’şer tane daha ilave edebilseydik, onlar bakabilseydiler ne köyden kente göç ederlerdi, köylerinde kalırlardı, üretime de devam ederlerdi, en azından hayvan varlığını artırırıldık.

Şimdi, örneğin biz Kuzey Irak’a, Fransa’ya, Orta Doğu ülkelerine ciddi anlamda rafine yağ satıyoruz ama hammaddeyi nereden alıyoruz? Ukrayna’dan alıyoruz. Şimdi bu mu ticaret? Yani belki tonundan 5 dolar, 10 dolar para kazanıyoruz. Böyle ticaret mi olur? Fasonculuk yapıyoruz. Kendimiz üretirsek katma değer yaratırız. Bakın, pamuğu üretelim, soyayı kendimiz üretelim ama 2 milyon tona yakın soya ithal edip bunu da GDO’lu ithal etmenin hiçbir mantığı yok. Kendimiz üretelim, o zaman ben de sizin alınıızdan öpeyim. Diyeyim ki: “Aman bunlar bu işi gerçekleştirdi, biz size destek verelim.” Bakın tütün... Tütünü bitirdiler, bitirdiniz daha doğrusu, tütün ithalat yapıyoruz şimdi hem de Virginia tipi tütün. Kendi çiftçimiz perişan, kendi çiftçimiz bitmiş, köyden kente göç etmiş. Neresi bunun sanayi ürünü? Yabancı sanayilerine çalışıyoruz. Yani plansız ithalat yapıyoruz. Saman ithalatının neresi sanayi ürünü? Hiçbir tanesi sanayiye çevrilmiyor. Yani bunlar basit ama çarpıcı örnekler. Dolayısıyla yani bir şey söylerken mantıklı konuşalım. Destek verdiğimiz konular var. Yani belki...

BAŞKAN - Onlardan da biraz söyleseniz.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Söyleyelim, tamam hemen söyleyelim.

Yani bakın şimdi, un, tamam unda da belki bir şeyi yakaladık, buğday ithalatı... Ürettiğimizden fazlasını yine ithal edelim, sanayimiz çalışsın, kapasite kullanımı artsın. İşte ne bileyim, yağlı tohumlu bitkilerde 8 milyon ton kapasite var, 4 milyon tonunu kullanıyoruz. 4 milyon ton da fazladan ithalat yapalım, reeksport yapalım Hollanda gibi, satalım, para kazanalım, tamam, buna hemfikiriz. Ama karnımızı doyurmak için kendi topraklarımızda yetişen ürünleri ithal etmek bana çok acı geliyor. Yani buğday ithal etmek, ne için? Karnımızı doyurmak için. Karnımızı kendi ürünlerimizde doyuralım ama ithalat yapıp başka ülkelere un satalım, fabrikalarımız çalışsın çünkü un sanayisinde de ciddi bir kapasite fazlası var, ciddi bir kapasite fazlası var. Yani un fabrikalarını görürsünüz çoğu ilçelerde yapılmıştır, o dönemin fabrikatörü yapmıştır, yağ fabrikası yapmıştır ama hammadde yetersizliğinden ya da ithalat politikalarından dolayı o fabrikalar kapanmıştır, o fabrikatörler iflas etmiştir, yazık günah, böyle çok atıl tesisimiz var. Yani buradaki söylemim şudur: Özellikle İç Anadolu Bölgesinde yeniden nadas alanlarının daraltılması projesi –olsun, eski de olsa bir projedir- ciddi anlamda göçü önler. Bir yıl nadas, bir yıl... Hocam da diyor ki: “Bize somut projeler getirin.” Bakın size somut bir proje getiriyorum işte. Yapalım. Su götürmeyelim, suya da gerek yok. Aspir gibi bir yağlı tohumlu bitkiyi destekleyelim. Verin bakalım ayçiçeğine 40 kuruş yerine 80 kuruş ne oluyor? Şimdi bu sene..

HASAN KALYONCU (İzmir) – Kenevirle ilgili...

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Kenevirle ilgili yapalım.

HASAN KALYONCU (İzmir) - Yapalım, bunları yapalım.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Bu sene çok ciddi bir sorun var bakın. Eğer bu sorunu çözersek yukarı çıkarız çözemezsek aşağı gideriz ayçiçeği üretiminde. Ben buradan Bakanlık yetkililerini uyarıyorum, çok ciddi bir ekiliş yakaladık, açığımızı kapatamayız ama ciddi bir üretim artışı olacak ayçiçeğinde. Eğer düşük fiyatlar gerçekleşirse çiftçi bir daha ekmez. Ama kurumları zorda bırakmadan, sanayiciyi zorda bırakmadan Tarım Bakanlığı devreye girerse, destekleme primini ciddi anlamda arttırsa bu tren gider.

Şekerpancarında madem ciddisiniz, madem yerlisiniz... Türkşeker Kurumunun stoklarına bir bakın bakalım. Neden on iki ay vadeyle şeker satıyorlar? Neden stok var? Şeker stoku varsa bir ülkede... Şekeri nereden elde ediyoruz biz? Şeker pancarından. Şekerpancarı ekilişlerinde azalma var, siz nişasta bazlı şeker kotasını düşürüyoruz diye övünüyorsunuz, tamam, sıfıra düşürelim ama şeker açığı yok, şeker fazlalığı var stoklarda. Demek ki denetlemediğiniz nişasta bazlı şekeri biz tüketiyoruz. Bir bakın rakamlara, gerçekten bakın. Konuşun Türkşeker’le ne kadar stoklarınızda şeker var? İthalat yaptığımız beyaz şeker de var. Bir de eğer satmak istiyorsa yüzde 20 iskontolarla şeker satıyorlar şeker fabrikaları. Demek ki şekere olan talep azalmış ama biz şeker tüketiyoruz. Nereden tüketiyoruz bunu? Nişasta bazlı şekerden elde ediyoruz. Bunlar tehlikeli konular. Plansız gidersek, ithalatı da plansız yaparsak olmaz, üretim yapmazsak hiç olmaz.

Teşekkür ediyorum

BAŞKAN – Teşekkürler.

Bu söylediğim samanla ilgili başlık çok konuşulduğu için bir iki cümle söylemek istiyorum, bu saman ithalatı meselesi.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - 25-26 milyon dolar, çok fazla değil.

BAŞKAN – Şimdi arkadaşlar, bu saman ithalatına tabiri caizse o zaman hem Gümrük Bakanlığını hem Tarım Bakanlığını zorlayan kişi benim. O zaman yine Komisyonu üyesiydim, yine milletvekiliydim.

Bizim Kars hayvancılığın en yoğun yapıldığı illerden bir tanesi. Kendisi küçük ama hayvan varlığı açısından -Türkiye’de 5’inci sırada biliyorsunuz- kaynak bir şehirdir. O tarihlerde 30 kuruş, 20-25 kuruş olan saman bir anda Türkiye’de, özellikle o bölgede 1,2 liraya kadar yükseldi. Bizim insanımız genellikle biliyorsunuz kışlatmaz hayvanını, fazlasını satar batıya, fazla hayvan elinde bulundurmaz çünkü Kars gibi bazı şehirler hayvancılık şehirleridir, tarım şehirleri değildir. Şimdi o sıkıntı oluşunca biz şunu fark ettik: O yıl da yokluk, kıtlık yılı değildi, insanımız beklediği hasılatı elde etmişti tarımdan ama büyük saman depolayan insanlar vardı. Biz emin olun...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Stoklayan.

BAŞKAN – Evet, stoklayan insanlar vardı. Biz başlattık bunu, ki mevzuatta o zaman eksiklikler vardı, gece gündüz çok hızlı çalışarak tamamladık ve emin olun ciddi bir katkı yaptık. Fazla değil 8-9 bin ton saman, bakın, bir gemiyle gelebilecek kadar saman sınırlardan girmeye başlayınca hemen eldeki stoklanmış samanlar ortaya çıktı ve ne öyle bir problem kaldı, fiyatlar da tekrar 40-45 kuruşa kadar düştü. Aslında özellikle bizim bölge gibi sıkıntılı bölgelerde o yıl hayvancılığa yapmış olduğumuz müthiş bir katkıydı. Aslında bu kadar konuşulacak bir mesele değildi, o günden sonra da başka da zaten yapılmış değil.

Evet, İlhan Bey, son...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Son olarak Başkanım, toparlayayım, ondan sonra...

BAŞKAN – Evet, size son bir söz daha verelim, sonra bir talep daha var, bitireceğiz inşallah.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Şimdi, ben merak ediyorum. Tarım Bakanlığının beş yıllık projeksiyonu var mı? Ne yapacağız? Planlamanız var mı? Önümüzü görebiliyoruz mu? Evet, en önemli soru bu. Planlamamız var mı, projeksiyonumuz var mı? “Beş yılda biz şu, şu, şu ürünleri üreteceğiz.”

Şimdi, az önce sayın hocam dedi ki kenevir. Düne kadar kinoa meşhurdur bu ülkede ama çiftçi bir baktım, yayıldı, birileri para kazandı. Ama şimdi Balıkesir’de, Bandırma’da bir hanımefendi çırpınıyor. Diyor ki: “2 ton kinoa ektirdiler bana, kinoa depomda duruyor.” Şimdi kenevir merakı arttı. Bakalım daha ne meraklar çıkacak, merak ediyorum.

HASAN KALYONCU (İzmir) - Kenevir çok ayrı.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) - Şimdi Hocam, nereye geleceğim, kenevir ayrı da. Her gün farklı bir şeye bakıyoruz.

HASAN KALYONCU (İzmir) – Hayır, keneviri onun içine karıştırmayın.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) - Hocam, bakınız, biliyorsunuz haşhaşı da ürettirmediler zamanında bu ülkeye, dediler ki: “Üretemezsiniz.” ama -bir şey söyleyeyim, hanımefendi gene yok burada- ona rağmen 1974’te haşhaşı da ektik biz. Birilerine dediler ya: “İşte sol zihniyet ne yaptı?” Amerika’ya meydan okudu, hem Kıbrıs Harekâtı’nı yaptı hem de tarımsal üretimde devrim yaptı, kimseye boyun eğmeden ülkenin üretimini de artırdı -sabah da belirttiğim gibi- çiftçiye kasket de attırdı.

Şimdi, gelelim, planımız yok; sadece plan ithalata dayalı. Değerli arkadaşlar, o zaman Tarım Bakanlığını biz lağvedelim, Tarım Bakanlığına gerek yok. Bu işlerde zaten gümrük tarifesini yapan Ticaret Bakanlığımız var. Burada herhâlde sabahtan -benim hatırladığım- Ticaret Bakanlığı yetkilisi vardı. Ticaret Bakanlığı bu ithalat işlemlerini çok rahat yapıyor. O zaman biz bitkisel üretim planlamıyorsak, projeksiyon çizmiyorsak, ithalatla aldık başımızı gidiyorsak o zaman Tarım Bakanlığına gerek yok, bize de gerek yok, Komisyona da.

Sayın Başkanım, bunları lütfen not alalım. Bizim derdimiz, feryadımız ülke için, bayrak için, ülkemiz insanların doğru beslenmesi anlamında, sağlıklı beslenmesi anlamında ama sayın vekilimin dediği gibi, işte, getiriyoruz sanayi ürünü yapıyoruz. Hiç alakası yok. O zaman ben sayın vekilimden rica ediyorum. Bizim Trakya vekilleri olarak Komisyonda azımsanmayacak sayımız var, Edirne’den 2 vekilimiz var, ben Tekirdağ vekiliyim, Kırklareli vekilimiz var. Dediğim gibi petrolden sonra yağ bitkilerine ithalat yapıyoruz, döviz ödüyoruz.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Komisyon kuralım.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) - O zaman gelin, komisyon kuralım, işte bak yol erken, daha ayçiçeği ekimi başlamadı. Kanolaya vereceğimiz desteği gelelim ayçiçeği prim desteğini artıralım, tüm ülkedeki çiftçileri sevindirelim Trakya’dan başlayarak. Bakınız, dediğim gibi, sadece Trakya değil, tüm Türkiye’de planlayabilirsiniz bunu, ektirebilirsiniz çünkü suya da ihtiyaç duymuyor, çok farklı bir adaptasyon bitkisi, her ortamda yetişebilen bir bitki. O zaman neden biz bunu kalkındırmıyoruz, neden desteklemiyoruz? Siz Edirne ve Kırklareli’deki yürütmenin devamı olan, Mecliste en fazla üyesi olduğunuzu hep, her zaman söylüyorsunuz, “İşte bize millet bunu bunu verdi.” diyorsunuz. O zaman, gelin, buna da sizler ön ayak olun, biz de size destek olalım, projeye destek olalım. İşte, o zaman, Sayın Başkanım, ithalat yapmayız, bu ülkeye iyilik yaparız. Gelin, bunu yapalım hep beraber. Bugün Komisyondan belki bunları çıkaracağız, bu 2 tane tüzük zaten hazır gelmiş önümüze, başka

çare yok. Parmak sayısına bakarsanız -dediğiniz gibi- işte “Millet bize sayı verdi.” Çoğunluğunuz var, saygı duyuyoruz, o çıkacak ama bugün burada havanda su dövmeyelim, en azından bu 2 tane tüzük değişikliği onayının yanında gel, bunu yapalım beraber Sayın Vekilim, var mısın? Ben varım.

SELAHATTİN MİNSOLMAZ (Kırklareli) – Yaparız Başkanım, rahat ol.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Ben rahatım zaten, bak bende hiç sıkıntı yok. Ben yıllardan beri milliyim ve yerliyim, milli ve yerli olmak mücadele ediyorum, tohumda da aynı şeyi söylüyorum. Bu ülkenin millî tarım politikasına ihtiyacı var. Nasıl sağlıkta milli olması gerekirse, savunmada milli olması gerekirse, eğitimde milli olması gerekirse tarımda da milli olmamız lazım. Onun, için hep beraber gelin, bu taşın altına elimizi koyalım, ülkeyi, vatandaşımızı, çiftçimizi destekleyecek projelerde birlikte hareket edelim. Yani “Şunu yaptık, bunu yaptık.” Ben ona bakmıyorum, ben reel gerçeğe bakarım. Gerçek: Ayçiçeği prim desteğini var mısınız, artıralım hep beraber; Sayın Başkanım, siz de var mısınız bu projeyi taşıyalım birlikte? Buyurun.

BAŞKAN – Değerlendiririz beraber, komisyonların işi bu, değerlendirmek.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Başkanım, değerlendiririz başka. Sevgili Başkanım, ben bu işi kollayacağım. Arkadaşlar, var mısınız? Evet, biz varız diyoruz muhalefet olarak çünkü ülkenin menfaatine, çiftçinin menfaatine. O zaman size soruyorum ben: Siz Türk çiftçisinin menfaatinde misiniz, yoksa Rusya, Ukrayna çiftçisinin menfaatini mi düşünüyorsunuz? Ben milliyim, -dediğim gibi- ben Türk çiftçisini düşünüyorum. Onun için de bu ayçiçeği ekim dönemi öncesinde gelin hep beraber çiftçinin önünü açalım, üretimi artıracak bir projeksiyon çizelim diyorum.

Çok konuştum, daha çok konuşacak şeyler var ama -dediğim gibi- inşallah, en kısa zamanda Komisyon gene toplanır sizlere ışık tutma, Bakanlığa ışık tutma... Ama -dediğim gibi- Tarım Bakanlığını bana göre kapatmakta fayda var, hiçbir işlevi yok, sadece Ticaret Bakanlığı bu işlevleri yapar arkadaşlar.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Tabii, ben bir iki gene kısa, sizi çok kızdırmayacak şeyler... Arkadaşlar, Tarım Bakanlığının Strateji Geliştirme Başkanlığı var çok iyi çalışan; birinci, ikinci beş yıllık planlar hazırlayan, ülkenin ve dünyanın ihtiyaçlarına göre bunları anlık güncelleyen ve buna göre hareket eden ve Millî Tarım Projesi’ne de uygun hâle getiren bir...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Başkanım, ben bir girinti yapayım.

BAŞKAN – Şu kalınlıkta kitapları var, okumanızı...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Strateji Geliştirme bana bir cevap verdi, o cevabı size bir göndereyim, gülersiniz. Bakan da bana o raporu gönderdi. Sağ olsun benim soru önergelerimin cevabı geliyor, vallahi güldüm. Bakan nasıl imzalamış onu merak ettim, okumadan. Göndereyim, o Strateji Geliştirme dediniz, kaç tane birim geçiyor alt alta o cevap gelene kadar yani evlere şenlik.

BAŞKAN – Yani onu tabii bilmiyorum ama ben...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Bakın, ben de size şahit olarak, bilgi olarak söylüyorum.

BAŞKAN – Eyvallah. Bakanlıkta kaldığımız için en azından bazı şeyleri öğrenme anlama imkânımız da olmuştu, ona güvenerek konuşuyorum. Bakanlığın uzun vadeli -Hükûmetin tabii aynı zamanda, şimdi bir de Cumhurbaşkanlığı hükûmet sisteminden kaynaklı- projeksiyonları var.

Ayçiçeği dediniz. Ayçiçeği, aslında, bizim, biliyorsunuz, en fazla miktarını, üretimini artırdığımız ürünlerden bir tanesidir. Elbette daha fazlasına ihtiyaç var mı? Var çünkü neticede saklamak mümkün değil, neticede ithalatçıyız. Dolayısıyla artırılabilir.

Son konuşma olarak Ebubekir Bey’e söz verelim.

Buyurun.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyoruz.

Şimdi, hem hocam hem İlhami Bey sabah dinlediğim kadarıyla hep ithalata değindiler ama baktığımız zaman biz 118 milyar ithalat yaparken 182 milyar da ihracat yapmışız yani 64 milyarlık bir katma değer yaratmışız.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) - Yapmayabiliriz diye söylüyoruz.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Doğrudur, doğrudur ama böyle söyleyeyim: Yağlı tohumları ithal etmenin dışında bir şans var mı hocam?

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Hocam, işte söylüyoruz, örnek model verdik size, çözüm verdik.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Onu söylüyorum. Şimdi, 500 dolar ayçiçeğinde 500 dolar fon var. Bunu hem sen hem İlhami bey...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Sıfırladık Hocam yapma, sıfır yaptık onu, 300 bin tona çıkardık.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Şimdi, neden dolayı sıfır oldu? Dolar kurundan dolayı sıfır oldu. İlhami Bey, benden daha iyi biliyorsun, ben hem işlettiğim için de iyi biliyorum.

İşte, demin soyayla ilgili söylediniz. Şimdi, eğer tavuk eti, yumurta yiyebiliyorsak eğer soyayı tavuğa yedirmesek et yiyemeyiz, doğru mudur?

BAŞKAN – Doğru.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Doğru.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Şimdi, yiyemediğimiz bir ürün soyanın en fazla yetiştigi ürün Çukurova’dır. Çukurova’da da 2’nci ürün diye yetiştiriyor, senede az bir miktar yetiştiriyor. İnanır mısın bu 10 tane kümese yetmiyor.

BAŞKAN – Tamamı 140 bin ton, ben söyleyeyim rakamı, daha da küçük.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Yok, yok Sayın Başkanım yetmiyor yani yetmiyor, işin şey tarafı burada.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Çiftçiyi özendirelim.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Ya, İlhami Bey şimdi sen diyorsun ki: Trakya bölgesinin hepsini ayçiçeği yapalım.

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Türk yenilmez.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Bir dakika, bir dakika... Ayçiçeği yaptık, buğdayı nerede üreteceğiz?

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Münavebe var zaten, münavebeye giriyorsun Başkanım, münavebe sistemi var.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Başkanım, şimdi, her tarafı pamuk yaptık, mısırı nerede üreteceğiz? Mısırı bu sefer ithal edeceğiz yani işin gerçeği burada. Şimdi işe baktığımız zaman da aslında burada yapmamız gereken -hiçbir arkadaş dile getirmede, ben dile getireyim- katma değer ürün yaratmamız lazım, marka yaratmamız lazım, süt ürünü ve et ürününde marka değeri ürün yaratmamız lazım. Burkina Faso diye bir devlet var -hepiniz bilirsiniz- 2000’li yıllarda ticari amaçla gittim, orada yemekler çok fazla bizim damak tadımıza uygun olmadığı için yiyemezsin. Şimdi gittim bir markete, peynir alacağım, peynirin üzerinde “Fransız peyniri” yazıyordu, çok ilginç. Şimdi, eğer süt ürünlerinde biz marka değeri yaratıp dünyaya satabilsek hayvancılığı da kurtarmış oluruz; yoksa doğurganlık olmadığı müddetçe sen hayvancılığı geliştiremezsin, doğurganlık olması lazım. Bu ancak süt ürünü ve et ürünüyle olur, dünyaya satarsan... Orta Doğu pazarı var, çok büyük bir Pazar, büyük bir pazar. Ben işte diyorum, dile getirmediniz, öneriyi dile getirmediniz, ben öneriyeyim...

İLHAMİ ÖZCAN AYGUN (Tekirdağ) – Başkanım dile getirmeme diye bir şey değil, şimdi komşumuz kalmadı ki açılmaya.

BAŞKAN – İlhami Bey, bitirsin Başkan.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – İlhami Bey, ben bitireyim, fazla zamanı dağıtmayalım.

Nusrettin Bey demin bir şey söyledi. 1990’larda köy boşaltmalar tek taraflı değildir. Ben ve sen bu olayları daha iyi biliyoruz. Diyarbakır Organize Sanayi’de 7 bin kişinin çalıştığı doğrudur. Şimdi böyle söyleyeyim, 6. Bölge Teşvik Sistemi’nde on iki yılda sigorta primini tamamen devlet ödüyor. Ama bunu unutmamamız lazım, huzurun olmadığı yerde yatırım olmaz. İlk başta huzur gelmesi lazım, huzur olduktan sonra güven kendiliğinden oluşuyor, yatırım kendiliğinden oluşuyor. Ben Diyarbakır’da yatırımcıyım, bütün yatırımlarım da Diyarbakır’da, ondan dolayı yabancı bir yatırımın cazip hâle gelmesi için mutlaka huzur ve güvenin olması lazım. Yani ben cevap vermek için şey yapmadım.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Bir şey soracağım.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Sor, ben cevap vereyim.

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Turgut Özal döneminden yani ANAP döneminden bugüne kadar Diyarbakır gibi 2 milyon nüfusu bulunan bir kent bütün teşviklerde pilot kent olarak seçiliyor birçok il ama Diyarbakır da bunun içinde. Şimdi bu kadar yirmi beş, otuz yıllık bu serüvene rağmen hâlâ organize sanayi bölgesinde en büyük fabrikanın çalıştırdığı işçi sayısı 350. Birçoğu 20, 30, 50... Şimdi bunlara fabrika demek dahi yanlış, atölye şeyindedir.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Öyle değil Nusrettin Bey, benim tanıdığım arkadaşlarım var, öyle söyleme. Senede 350 milyon dolar Diyarbakır kökenli firma değil, dışarıdan gelen...

NUSRETTİN MAÇİN (Şanlıurfa) – Çalıştırdığı işçi sayısı.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – O değil, şimdi tabii, sen haklı olarak böyle bakabilirsin. 350 kişiyi senin dediğin iplik fabrikası bir tane çalıştırıyor. Arıtma tesisi yoktu, boyama olmadığı için şimdi arıtma tesisi yeni kuruluyor, bilgin olsun diye söylüyorum. Tekstil kent Diyarbakır’da kuruluyor, bunun da bütün altyapıları, bütün ihaleleri yapıldı. Lojistik merkezi Diyarbakır’da kuruluyor. 2’nci organize sanayi Diyarbakır’da kuruluyor, bilgi açısından söyleyelim, bilmen açısından. Esnaflar için ve merdiven altı dediğimiz şeyler için de 3 bin dönüm üzerinden gene bir yapı yapılıyor, bu da elli yıllık ihtiyacı karşılayacak şekilde yani öyle bir şey değil. Silvan Barajı’nda yatırımlar devam ediyor; öyle, yatırım gelmemiş diye şey yapmayalım.

Sen, buğdayla ilgili dedin, buğdayın anavatanlarından biri Karacadağ bölgesinin eteklerindedir. Mezopotamya bölgesi Türkiye'nin en verimli topraklarından biridir, katılıyorum. Hayvan evcilleştirilmesi de ilk olarak Hilar Mağaraları Ergani'de yapılmıştır, bizim bölgede. Bölge zengindir, yeter ki bölgede huzur olsun, eğer huzur olursa inanır mısın bölgede herhangi bir sıkıntı yok gelişmemesi için. Bizim tek çaba sarf edeceğimiz huzurun ve güvenin sağlanmasıdır.

Teşekkür ederim Başkanım.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Yani hoca pozitif ayrımcılığını kullanalım.

Okan Hocamla kapatalım o zaman.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Ben bir bilgi vermek açısından... Üzerinde çalıştığım bir konu olduğu için herkes bilgi sahibi olsun. Kirli bilgi var -çünkü en kötü bilgi kötü bilgidir- soya konusunda ve tavukçuluk sektörü konusunda. Tavukçuluk sektörü tamamen yerli ve milliydi bugüne kadar ama maalesef el değiştiriyor. Yine sizin çok sevdiğiniz Katarlılar o sektöre girdiler, birkaç büyük dev firmayı ele geçirdiler. Evet, doğrudur biz soya kullanmak zorundayız. Hiç bilmeyen birisi için söyleyeyim, 2 tip tavuk vardır, bunu genel başkan da böyle anlattı, biri yumurtlar, biri yumurtlamaz. Yumurtlamayanı eti için beslerseniz doğada da gezinse, kapatsanız da ondan et elde edersiniz. Doğada gezindiği zaman üç ayda kesime gelir ama sadece buğdayla beslerseniz örneğin, kırk beş günde, elli günde kesime gelir ama kapatıp biraz ışık, komple altını serdiğinizde otuz sekiz günde soyayla ve mısırla sağlıklı bir şekilde beslersiniz.

Şimdi soyayı da biz ithal ediyoruz, mısırı da ithal ediyoruz. Soya ile mısırı ithal etmezsek... Bunları niye söylüyorum? GDO'lu ithal ettiğimiz için. Tavuk eti konusunda hiçbir sıkıntı olmaz ve kirli bilgi olmaz. Ama şimdi biz bunları ithal ettiğimiz için insanlarda şöyle bir şey var: Hormonlu, antibiyotikli, böyle bir şey yok aslında.

EBUBEKİR BAL (Diyarbakır) – Hocam, mısırdaki çok ithalat kalmadı yani onu söyleyeyim.

OKAN GAYTANCIOĞLU (Edirne) – Kalmadı ya o konuda güzel projeler oldu. Ama şimdi bakın, soyayı niye ithal ediyoruz? Benim doçentlik çalışmalarımdan bir tanesidir. Yurt dışındaki soya hatlarıyla Çin'deki soya hatlarını ve Türkiye'deki yerli soya hatlarını ben Karadeniz'de deneme sonuçlarına göre ekonomik analize tabi tuttum, aşağı yukarı hepsinden 300'er kilogram verim elde ettik yani hiçbir fark yok. Hani hipotez kurduğunuzda bir fark olmazsa ne olur? Yerli üretim yaparsanız niye pahalı oluyor, niye ithalat yapıyoruz? Demek ki ithalatla bir lobi var. İthalatı yaptığımız firmalar yani size ihraç edenler geliyor, sizin soyacılarınıza krediler veriyorlar, dolar bazlı finansman sağlıyor, sizin ithalat cazip hâle geliyor.

Peki, yerli üreticiyi desteklerseniz bu ekilmeyen alanlarda, şurada burada, kendi soyanızı kendiniz üretmiş olursunuz, kendi tavuklarınızı sağlıklı beslemiş olursunuz, proteini de -bizim protein açığımız var, hayvansal protein açığımız var- bunu da kendiniz sağlamış olursunuz ve sağlıklı bir nesil elde etmiş olursunuz, insanların da göç etmemiş olur.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Tabii, yine sormak isterim: Sivil toplum kuruluşlarından ve başka derneklerimizden, birliklerimizden temsilciler var. Tabii, bu kadar diğer alanlardaki değerlendirmelerden sonra konuyu unutmış olabilirler, bu IFAD'la alakalı toplantımız, onunla alakalı fikir beyan etmek isteyen var mı arkadaşlar? Yok anlaşılan.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır arkadaşlar.

Yine, birinci kısımda olduğu gibi maddelere geçmeden teklifin tümü üzerinde genel uygunluk görüşünün esas komisyon olan Dışışleri Komisyonuna sunulmak üzere kabulünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir, teşekkür ediyorum.

Komisyon raporuna muhalefet şerhi koymak isteyen üyelerimizin 11 Şubat Pazartesi günü saat 14.00'e kadar muhalefet şerhlerini Komisyonumuza iletmelerini istirham ediyorum.

Komisyonumuzun çok kıymetli üyeleri, böylece Komisyonumuzun bugünkü gündemindeki işleri tamamlamış bulunuyoruz. Komisyonumuzun toplantısını kapatırken bütün katılımcılara, vermiş oldukları desteklerden ve katkılardan dolayı teşekkür ediyor, bir dahaki toplantımızda ve gündemimizde buluşmak üzere hepinize hayırlı akşamlar diliyorum.

Kapanma Saati: 17.28

